

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب پېژندنه

|||||

کتاب :: د نبوت پای (ختم نبوت)

لیکوال :: شیخ الاسلام ، علامه عبدالسلام رستمی ، حفظه الله تعالی .

ژباړن :: استاد قریب الرحمن سعید ، حفظه الله تعالی

اهدأ:

د شیخ الاسلام ، علامه ، شیخ عبدالسلام رستمی دلیکنی د نبوت پایي (ختم نبوت) دغه ژباړه ، خپلو ټولو درنو ، مجاهدو او حق پالونکی علماؤته او په ځانگړی توگه خپل مرحوم والد، مولوی گل رحمن غفرالله له ، خپلومجاهدو ماماگانو، هریو مرحوم مولوی عبدالحکیم ، مرحوم مولوی عبدالحمید(مولوی تور)، مرحوم مولوی محمد اکرم ، خپلو درنو مجاهدواستادانو ، هریو مرحوم مولوی ظل الله اخزاده ، او میا صاحب معین الدین (دپرومیاصاحب) ، غفرالله لهم اجمعین ، او ټولو هغه حق پاله علماو ته چی په محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم باندی یی د نبوت د پایي ته درسیدو (ختم نبوت) په هکله یی نه ستری کیدونکی جدو جهد کری او یا یی کوی ، په ډیر درنښت تقدیم ووم.

د ژباړې په هکله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله نحمده و نستعينه و نستغفره ونؤمن به و نتوكل عليه ، و نعوذ بالله من شرور انفسنا و من سيئات اعمالنا من يهده الله فلا مضل له و من يضلله فلا هادي له ، و نشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و نشهد ان سيدنا و مولانا محمد عبده و رسوله ، ارسله بالحق بشيرا و نذيرا . فجعله خاتم الرسل و النبيين ، و سيدهم و سيدالعالمين .

الحمد لله ، د خپل ځان له پاره افتخار گڼم چې د شيخ القران ، علامه عبدالسلام رستمی ، حفظه الله ، دغه ستره تاريخی اومستدللـه څيړنه چې د قاديانيت د فتنی دله منځه وړلو او دهغوی د يو شمير بي دليله پوښتنو په ځواب کی يی ليکلی خپلو وطن والو مسلمانانو وروڼو ته په پښتو ژبه وژباړم .

دغه دروند او ستر عالم ، په محمدرسول الله صلى الله عليه والسلم باندی د نبوت د پایي ته د رسیدو او د قاديانيت د فتنی په هکله، چې په برتانوی هند کی يی د شلمی پيړۍ په لمړيو کی د انگریزانو، دا دسلامی عقایدو او مسلمانانو سوگند خوړلی دشمنان او د مسلمانانو په شتمنیو باندی غاصب استثماري ځواک ، د شیطانی سیاست تر سرپرستی لاندی او دهغوی دمستقیم ملاتړ په واسطه سر راپورته کړ او اوس هم د همدی طاغوتی ځواک په ملاتړ او د صلیبی کلیسا او یهودانو په مالی بسپنه ، نژدی په ټولو اروپایی او یو شمیر افریقایي هیوادونو کی په پوره حیلي ، مکر او فریب سره دیو شمیر ، د اسلام د عقیدي څخه د ناخبره ، مسلمانانو د عقایدو دخرابولو له پاره فعالیت کوی اود خپلو تبلیغا تو دخپرولو له پاره یی د انگریزانو په پایتخت ، لندن کی ، یو لړ څيړنیز مرکزونه جوړ کړی او په تلویزونی چینلونو کی هره ورځ ژوندی څيړونی لری، پوره څيړنه او تحقیق کړی دی .

شيخ القران علامه عبدالسلام ، نه یواځی د ا چې د قاديانيت د فتنی د مشر غلام احمد قاديانی یو لړ د عقل نه لیری درواغژنو دعوو ته یی دقران کریم او نبوی احادیثو په رڼا کی مستدل ځوابونه ویلی دی ، بلکه ددغی فتنی تر شایي ، د مسلمانانو او اسلامی امت پرخلاف د انگلیس د طاغوتی نظام د شیطانی سیاست او ددشمنی نه ډکی توطی او دسیسی ، چې همدا نن ورسره اسلام امت د نړۍ په گوډ ، گوډ کی مخ دی ، هم په مستنده توگه را بر بندې کړی دی او دایي په ډاگه کړی ده چې دغه فتنی څه ډول ، د چا له اړخه او د څه له پاره په کار اچول شوی دی ، او څه ډول یی ورته وده ورکړی ده ، همدا اوس یی څوک پالنه کوی او څوک یی د پرمختگ او ودی له پاره کار کوی . او څه ډول وگړی یی ښکار گرځی، د نمونی په توگه د کتاب د متن دغه لاندی جملی چې پخپله د غلام احمد قاديانی لیکنه ده و لولی :

[مرزا غلام احمد قاديانی دسیالکوټ د ډیپتی کمشنر په کچری کی د ۱۸۶۴ عیسوی کال څخه تر ۱۸۶۸ کاله پوری په ډیره کمه تنخوا ملازم و. په همدی وخت کی یی د پادری (مستیر شفیر ایم ای) سره اړیکی و غزول . د برتایی

د مرکزی انټلیجنس د راپور په مطابق ، د سیالکوټ د څلور وگړو څخه مرزا ډیر د ښه نصیب خاوند و چې د نبوت له پاره منتخب کړل شو].

همدا راز د خپل کتاب، تحفه قصریه، په اتم مخ کی لیکلی چې: [او دویم اصول چې زه یی پری قایم کړی یم هغه د جهاد دهغی غلطی مسلی اصلاح کول دی چې په ځینو مسلمانانو کی مشهوره دی . نوخدای تعالی زه په دی پوهه کړم چې کومی طریقی چې تر اوسه پوری جهاد گڼل کیدی هغه د قران د تعلیماتو څخه بلکل مخالفی دی]. او بیا لیکلی چې:

[زما د عمر ډیره برخه د انگریزانو د سلطنت په تایید او ملاتړ کی تیره شوه او ما د جهاد ممانعت او د انگریزانو د اطاعت په هکله دومره کتابونه ولیکل او دومره اشتهارات می خپاره کړل چې که چیر ی هغه رسالی او کتابونه راټول کړل شی نو پنځوس الماری به تری ډکی شی. ما خپل لمړنی عمر کی (۱۵ د ۱۸۹۳ کال خبره ده)، یعنی تر دی وخته چې نژدی شپيته کلنی ته رسیدلی یم دخپلی ژبی او قلم له لاری په دی کار کی مشغول وم چې د مسلمانانو زړونه د انگلیسی حکومت سره د ریښتني محبت او خیرغوښتني او دهغوی دملاتړ په لور را و گرځوم او دیو شمیر ناپوهه خلکو د زړونو څخه د جهاد غلط خیال او فکر لری کړم]. (ضمیمه شهادت القرآن ۱۰م مخ). همدا راز خپلی ډلی ته هم وصیت کوی او لیکلی چې :

[خدای تعالی زه په همدی اصولو باندي قایم کړی یم چې د محسن حکومت ، لکه څرنګه چې د برتانیی حکومت دی، په ریښتونی توګه اطاعت و کړم او په ریښتونی توګه د هغی شکر ادا کړم ، نو زه او زما ډله په دی اصولوباندي پابند یو]. (تحفه قصریه ۹ مخ)

◆ ددی ټولو خبرو څخه او په ځانګړی توګه ددی اخری خبری څخه یی په ډاګه کیږی چې انگریزانو د مرزاییت بنسټ په دی خاطر ایښودی و تر څو د جهاد نظریه له منځه یوسی او په هندوستان کی دتل لپاره برتانوی حکومت مسلط کړی.....◆

ماچي کله ددی کتاب د ژباړی له پاره غوښتل د انگلیس د شیطانی سیاست په هکله چې همدا اوس یی په اسلامی نړی کی د فساد د را پیدا کولو له پاره تر لاس لاندی نیولی څه ولیکم ، نو خبره را دومره اوږده شوه ، چې د یوی ځانګړی څیړنی په څیر باید خپره شوی وایی، نو په دی اساس می په همدغه څو جملو لیکلو او د کتاب څخه د لنډ اقتباس په اخستلو سره بسنه وکړه.

دا په اسلامی امت باندي د الله جل جلا له ډیر ستر احسان دی چې دغه ډول ستر ، جید ، فقیه او د حق علمایی په کی را پیدا کړی چې هر وخت او هره ګړی د علم او پوهی له لاری د باطل په مقابل کی یی خپلی سینی سپر گرځولی دی او د حق خبره په پوره ډاګیزه توګه د امت تر مخ ږدی . الله جل جلاله دی زمونږ دغه د حق علماو ته د اسلامی دعوت د خپرولو او د باطل د مقابلی کولو توفیق نور هم ور اعطا کړی .

همدا راز غواړم د دروند ورور مولوی عبدالرؤف ساپی څخه چې ددی کتاب په را رسولو کی یی له ماسره مرسته کړی د زړه له کومی مننه وکړم او هم د خپلی کورنی غړو ته چې د ژباړی په وخت کی یی راته ټولی اسانتیاوی برابرې کړی او په ځانگړی توگه دخپل زوی محمود الرحمن یاسر سعید څخه چې دکمپیوټر په ټایپ او ستونزو کی یی را سره مرسته کړی د الله تعالی څخه دخیر او عافیت او په دنیا او اخرت کی د ستر اجر او عزت دورکړی له پاره دعا وکړم.

د الله جل جلا له څخه غواړم چې دد غه کتاب ژباړه د ټولو مسلمانانو له پاره د پوهی او خیر سبب و گرځوی او زما له پاره یی په دنیا او اخرت کی د اجر او سرلوړی ذریعه کړی . امین

قریب الرحمن سعید

۴م اگست ، ۲۰۰۷م عیسوی کال

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي اكمل بنيان الرسالة باللبنة الاخيريه و ختم سلسله الرسالة بمن له الاسما و الصفات الكثيرة ، هو محمد و احمد و الماحي و الحاشر و العاقب و نبي التوبة و الرحمة و قائد المرسلين ذوالمناقب و المكتوب في التورة و انه ليس بفظ ولا غليظ و لاسخاب في الاسواق ، كان احسن الناس و اجودهم و اشجعهم بالوفاق و الانفاق ، بعثه الله تعالى لاتمام محاسن الافعال و تكميل مكارم الاخلاق ، له الاخلاق الحسنه الجليله و الشمايل الجميله و السير النبيله ، اكمل الله تعالى له الدين و الملة ، و اتم عليه النعم و المنه ، فجعله خاتم الرسل و النبيين ، و سيدهم و سيد العالمين ، فلا تمس حاجة الي بعث رسول او نبي بعده ، و لا يمكن لاحد ان يكمل او ينسخ دينه كله او بعضه ، و صلوات الله تعالى و سلامه عليه الي يوم الدين و علي اله و اصحابه و اتباعه و ازواجه اجمعين .(امين)

ژباړه : د الوهيت ټول صفتونه هغه ذات ته دي چې د رسالت ماني يې د(خپلي) اخري خبنتي په واسطه تكميل كړه . او د رسالت لړۍ يې پر هغه ذات پاى(اختتام) ته ورسوله ، چې د ډيرو نومونو او سترو صفتونو خاوند دى . او هغه محمد، احمد ، ماحي ، حاشر ، عاقب او (نبي التوبة و الرحمة ، او د ټولو پيغمبرانو قاصد او د ډيرو مناقبو خاوند دى . چې په تورات كې دهغې صلى الله عليه و سلم په صفت كې راغلي دي چې ❶ هغه بد ژبي او سخت زړي نه دي ، او نه په بازارونو كې شور او غوغا راپيدا كونكي دي ، او د ټولو خلكو څخه ډيرد ښه صورت او زيات سخاوت خاوند، او ډيرستر او بهادر شخصيت دى، ❷ دا اتفاقي خبره ده چې الله تعالى هغه (صلى الله عليه وسلم) را وليږه تر څو د ښيگڼو (ښه كارونو) اتمام او د نيكو اخلاقو تكميل وكړي . هغه صلى الله عليه وسلم ته تر ټولو ستر اخلاق ، عادات او ستر سيرت (عظيمه سيرت) وړپه برخه دى . الله تعالى دهغې صلى الله عليه وسلم له پاره ملت او دين كامل كړل ، او په هغه صلى الله عليه وسلم يې خپل نعمت او احسان پوره كړ .

نو هغه صلى الله عليه وسلم يې دخاتم المرسلين و النبيين او د ټولو عالميانو سردار و گرځاوه . نو دهغې صلى الله عليه وسلم نه وروسته دبل كوم نبي د را استولو(اوراتلو) اړتيا نه شته . او نه د يوچا له پاره ممكن دى چې د هغه صلى الله عليه وسلم دين په جزوي او يا كلي توگه منسوخ كړي . دالله تعالى درود او رحمت دى پر تا ، او ستا په اولادونو ، اصحابو (ملگرو)، تابعدارانو ، او په پاكو بيبيانو (ازواج مطهرات) باندې تر قيامته پوري وى . (امين)

اما بعد:

د ټول اسلامي امت (دسلفو او خلفو) اتفاقي او اجماعي عقیده ده چې د نبوت لړۍ د آدم عليه السلام څخه پيل او پر محمدرسول الله صلى الله عليه وسلم باندې پاى ته رسيدلي ده . دهغه صلى الله عليه وسلم څخه وروسته هيڅ ډول ، حقيقي ، ظلي ، بروزي او مجازي نبي نړۍ ته د رسول په څير نشي راتلاى ، او هر څوك چې دهغې دعوا وكړي ، او دخپل نبوت لوري ته بلنه وركړي هغه دواغژن (كذاب) او دجال دى . نو پر ټول امت دهغې تكذيب او

دهغي څخه انكار كول لازم او فرض دى . هغه څوك چي دداسي وگړي تكذيب ونكړي بلکه هغه ته مجدد ، مصلح يا نبى ووايي (ويي مني) او يا هغه مومن اومسلمان وگڼي نو هغه وگړي هم د اسلام له دايري څخه بهر دى .
د داسي دعوا كونكو د را څرگنديدو په هكله د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه په زيات شمير احاديثو كي وړاند ويني شته : لكه چي فرمايي:

۱- حديث:

عن ثوبان رضى الله عنه ، فى حديث طويل ، انه سيقون فى امتي كذابون ثلاثون كلهم يزعم انه نبى الله ، وانا خاتم النبيين، لا نبى بعدى (رواه ابوداود والترمذى ، هو فى مشكوة المصابيح ۴۸۷م مخ)
ژباړه : په يوه (اوږده) حديث كي ثوبان رضى الله عنه څخه روايت دى چي په كي راغلي ؛ بي شكه چي زما په امت كي به ديرش ستر او كوچني درواغژن او غولونكي (فريب وركونكي) راپيداشي . هر يو به دعوا كوي چي زه د الله تعالى نبى يم ، او حال داچي زه خاتم النبيين يم ، رما څخه وروسته هيڅ نبى نشي راتلاى .

۲- حديث:

عن ابى هريرة رضى الله عنه: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا تقوم الساعة حتى تقتتل فستان عظيمتان تكون بينهما مقتلة عظيمة و دعوا هما واحدة ، و حتى يبعث دجالون كذابون قريبا من ثلاثين كلهم يزعم انه رسول الله (رواه البخارى ۱-۱۰۵۴ او مسلم)

ژباړه : د ابوهريره رضى الله عنه څخه روايت دى چي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دى چي : ترهغوپوري به قيامت قايم نه شي تر څو چي دوه سترى ډلي يوله بله سره و جنگيږي ، دهغوى تر مينځ به ستر جنگ وشي او دهغوى دعوا به يواځي يوه وي ، او ان تردى پوري چي نژدى ديرش كسه فريب وركونكي اودرواغژن وگړي به پيدا كيږي هريو به دعوا كوي چي هغه د الله تعالى رسول دى .

داسلام تاريخ گواه دى چي ددى ټولو وړاند وينو ريښتونولي وخت پر وخت په مختلفو اسلامي هيوادونو كي را څرگنديږي او دهغوى عاقبت د تاوان (خسران) په شكل كي را څرگند شوى دى .

په اوسني وخت كي د هندو پاكيستان په سيمه كي د دى وړاند ويني تر ټولو ستر مصداق ، د مرزا غلام احمد قاديانى ، دنبوت او رسالت دعوا ده . دهغه فريب ، غولونه ، عياري او مكاري ، تدليس او تلبيس تر ټولو زيات دى . او دا فتنه په يو شمير اسلامي هيوادونو او په غربي او افريقايي هيوادونو كي ډيره زياته خپره شوى ده ، ځكه چي

دهغي ملاتړ او سرپرستي د هماغه لمړۍ ورځې څخه را پدېخوا تر نن ورځې پوري دا نگرېزانو حكومتونه كوي . ددې فتنې په مقابله او مخالفت كې د اسلامي امت علماو او پوهانو زيات شمير كتابونه ليكلي دي چې په هغوي كې ددغي دجال ، خبايث او بداخلاقي په بوره تفصيل سره د اسلامي امت تر مخ ايښوول شوي او واضح كړل شوي ده ، دداسي ليكنو او تصنيفاتو په موجوديت كې ما دا ضرورت نه محسوساوه چې زه هم يو څه وليكم . خو داسي څه عوامل مخته راغله چې دهغي په واسطه زه هم دي ته تيار شوم چې په دي هكله څه وليكم:

د ليكلو لمړۍ علت داو چې : دداسي فتنې د مقابلي له پاره هر ډول جهاد كولو ته اړتيا ده ، او دهغي له ډلي څخه دقلم په واسطه دعوت اوجهاد د ټولو علماوو فريضة او مسوليت دي . نو ما دا لنډه شانته رساله په همدغه نيت وليكله ؛

ترڅو د(فالدين آمنو ا و عزروه و نصره) په ډله كې په داخليدو سره دليكونكي له پاره د نجات ذريعه و گرځي .

دويم علت داو چې : انسان په طبيعي توگه دهغي وگړو د ويناو ، ليكنو او تصنيفاتو او تاليفاتو څخه گټه اخلي د كومو سره چې هغه عقيدت او مينه ولري . كه څه هم د مرزاييت د ترديد په هكله زيات شمير علماو او مشايخو تصنيفات كړي ، چې په ځانگړي توگه د شيخ ثناالله امرتسري ، مولانا ارشاد الحق اثری ، مولانا محمد حنيف ندوي اوالشيخ صفي الرحمن مباركفوري حفظهم الله تاليفات او رسايل د يادوني وړ دي .

خو دغربي هيوادونو څخه افغاني اوپاكستاني دوستانو زما څخه غوښتنه وكړه چې په دي مهمه مسله باندې ستا ليكني (تصنيف) ته سخته اړتيا ده . په دي خاطر ما د همدې مصنيفينو سره په صف كې د خپل ځان د ورگډولو له پاره ، دا دخپل ځان له پاره سعادت او ستر جهاد و گاڼه .

الله تعالی دي مو نړ ته صحيح نيت او خپله رضا (ابتغاً وجه الله) را په برخه كړي او دغه رساله دي په خپله بارگاه كې قبوله كړي ، او همدا راز دي دغه رساله د ټولو مسلمانانو له پاره ددغي خطرناكي فتنې څخه د خوندي پاته كيدو ذريعه وگرزوي . و ماذالك على الله بعزیز .

په دي رساله كې ۱۵ بابونه دي:

۱- لمړۍ باب د نبوت دپاي (دختم) د اثبات له پاره د (۳۰و) قراني مبارك آيتونو څخه استدلال او دخاتم لغوي تحقيق او څيړنه .

۲- دويم باب د نبوت دپاي (دختم) له پاره د(۱۹و) نبوي احاديثو څخه استدلال .

- ۳- دریم باب هغه مبارک آیتونه چی مرزایان یی د دنبوت د اجراً له پاره تری په باطله توگه استدلال کوی، او دهغی خوابونه:
- ۴- خلورم باب دنبوت او رسالت تر مینخ لغوی او اصطلاحی توپیر (چی په هغی کی د ظلی، بروزی، او مجازی له پاره هیخ خای نشته)
- ۵- پنخم باب د ختم نبوت په مسله کی د عیسی علیه السلام دنزول په هکله شکوک او د هغی له منخه وړل.
- ۶- شپږم باب د عیسی علیه السلام د نزول په هکله د مرزایانو تحریف او د توفی د لفظ معنی.
- ۷- اوم باب دمرزا غلام احمد د پیداکیدو او مړینی وخت، او دهغی د ژوند حالات، چی دنبوت دصفت سره کاملاً مخالف دی.
- ۸- اتم باب دمرزا مختلفی ناروغتیاوی، چی په مجموعی توگه تری انبیا علیه السلام خوندی ساتل شوی دی.
- ۹- نهم باب دمرزا مختلفی دعوای، دهغی منازل او عجایبات.
- ۱۰- لسم باب د قرانی آیتو له مخی د مرزا په کفر استدلال.
- ۱۱- یولسم باب د جهاد خخه انکار کول، د انگریزانو سره دوستی او دمسلمانانوسره د اړیکو شلول.
- ۱۲- دولسم باب د مرزا ناوړه او دفسق نه ډک کارونه، چی دنبی عصمت تری په شرعی توگه ضروری دی.
- ۱۳- دیارلسم باب د مرزا لیونتوب او پاگلتوب (معتوه کیدل)
- ۱۴- خوارلسم باب د مرزا وړاند وینی، چی ټولی غلطی وختلی.
- ۱۵- پنخلسم باب دمرزا اکاذیب، مباحله او دمحمکی پریکړی

لمړۍ باب د نبوت د پايې ته درسيډو (د نبوت د ختم) د ثبوتولو لپاره د قراني اياتونو څخه استدلال:

لمړۍ دليل:

والذين يؤمنون بما انزل اليك و ما انزل من قبلك . (البقرة ٤)

ژباړه : او هغه وگړو چې په هغه كتاب يې ايمان راوړي چې پر تا نازل شوي او په هغو چې له تا څخه مخته نازل شوي دي .

داستدلال کولو لار:

که چيري د محمد رسول الله څخه وروسته دکومي وحی د نازلیدو امکان وایي نو د متقینو(پرهیزگارانو) لپاره به په هغوباندی هم د ايمان راوړل فرض گرزیدل، نوحتما به یی دا ویلی و چې: و ما انزل من بعدک (او هغه څه چې له تا وروسته نازلېږي).

خو تر هغو چې په قران کریم کی دنازل شوو کتابونو او یا په رالیږل شوو رسولانو باندی ايمان راوړل فرض کړل شوی دی نو هلته په هیڅ کومه موضوع کی د (وبعدک) یادوونه نه ده شوی ، نو ددی څخه دا په ډاگه شوی چې د وحی د نزول پای ته رسیدل (اختتام) په محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم باندی شوی دی .

د یوه شک دله منځه وړل:

مرزایان (احمدی ډله) وایي چې دمرزا د نبوت یادونه په (وبلاخړه هم یوقنون) کی راغلی ده . ځکه چې د(وبلاخړه) څخه (د بالنبوة او الرسالة الاخرة) مقصد دی .

ځواب :

لمړۍ خبره داده چې دا څرگنده او ښکاره ناپوهی (اوجهل) دی . ځکه چې د هر صفتی اسم (نوم) له پاره، هلته چې موصوف محذوف وی نو د هغی له پاره د استعمال قرینه لازمه وی . خو په قران کریم ، احادیثو اود عربی لغاتو په هیڅ ځای کی د (النبوة و الرسالة الاخرة) الفاظ نه دی استعمال شوی .

دویمه خبره داده چې :دا چې دغه آیت ، د دوه یا دري نورو ځایون څخه پرته ، پر نازل شویو کتابونو باندی د ايمان دراوړلو وروسته د (وبلاخړه) د جملی یادونه نه ده شوی .

دریمه خبره داده چی که چیری دلته د (بلاخرة) خُخه د (نبوة) مقصد واخستل شی نو په آخرت (قیامت) یاندى ایمان راوړل چی د تقوی (پرهیزگاری) له پاره قطعی فرض دی، یادونه به چیرته ولاړه شی.؟ نوددی خخه په ډاگه کیږی چی میرزایی ډله د آخرت نه هم منکر دی .

دویم دلیل:

يا ايهاالناس اعبدوا ريكم الذى خلقكمالاية. البقرة ٢١

ژباړه: ای انسانانو، دخپل هغی پالونکی (رب) بندگی وکړی چی تاسی یی پیدا کړی یاست.

د استدلال کولو لار:

دا وینا عامه او ټولو انسانانو ته شوی ده او په قرانکریم کی (١٩) ځایه راغلی ده. د (الناس) په لفظ کی ټول انسانیت شامل دی او د قرانکریم د نزول خخه نیولی تر قیامته پوری په کی ټول انسانان رانغبتل شوی دی.

پوښتنه :

یوچاته د اواز کولو په وخت کی د هغه موجودیت ضروری دی نو د نه موجود (غایبو) وگړو له پاره دا اواز څنگه صحیح کیدای شی ؟

ځواب: د لغت پوهانو او مفسرینو دغه عمومیت ته دتنزیلی خطاب نوم ورکړی دی. (تنزیلا للمعدوم منزلة الموجود) یعنی نشت (معدوم) یی موجود فرض کړی او اواز یی ورته کړی . نو کله چی ددی خطاب (اواز او وینا) په وړاندی ټول هغه انسانان چی تر قیامته پوری پیدا کیږی مکلف شوی دی نو هغه ټول انسانان د محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم امتیان او پیروان دی چی د قیامت تر ورځی پوری را پیدا کیږی . په دی اساس په دی دوران کی د بل کوم نبی د راتللو اړتیا نه پیدا کیږی.

دغه عمومی وینا (خطاب) لکه څنگه چی دبندگی د بلنی (توحید) سره یو ځای دلته راغلی، نو په همدی توگه د محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم د رسالت د عمومیت له پاره هم ده . لکه چی فرمایلی یی دی: [يا ايهاالناس قد جأكم الرسول بالحق من ربكم](النساء ١٧٠)

ژباړه: بی له شکه، تاسی ته ستاسی د پالونکی رب له لوری په حق سره رسول راغلی دی.

[قل يا ايهاالناس انى رسول الله اليكم جميعا](اعراف ١٥٨)

ژباړه: وواياست، ای انسانانو! زه تاسی ټولو ته د الله جل جلاله له اړخه رسول (استازی) یم.

[قل يا ايها الناس انما انا لكم نذير مبين.] (حج ٤٩)

ژباړه : وواياست چي اي انسانانو! زه تاسي ته ښکاره وپرونکي يم.

د قرانکريم د عمومي نزول په هکله هم الله تعالی فرمايلي دي چي:

[يا ايهاالناس قد جأتکم موعظة من ربکم و شفأ لمامي الصدور] (يونس ٥٧)

ژباړه: اي انسانانو! تاسي ته ستاسي د رب له لوري پند او نصيحت راغلي ، او هغه د هغو ناروغيو لپاره (چي په

سينوکي دي) شفا ورکونکي دي.

[قل يا ايهاالناس قد جأتکم الحق من ربکم] (يونس ١٠٨)

ژباړه : اي انسانانو ! تاسي ته ستاسي د رب له لوري حق راغلي دي.

نو اوس ددي عامو خطابونو (ويناو) څخه ښه په ډاگه کيږي چي محمدرسول الله صلي الله عليه وسلم او قرانکريم

د قيامت تر ورځي پوري د ټولو مکلفو انسانانو له پاره رالېږل شوي دي . په دي دوران کي د بل کوم نبي او يا کوم

کتاب نوم نه دي راغلي او نه را تلای شي

دريم دليل:

[قل ان کنتم تحبون الله فاتبعوني يحببکم الله و يغفرکم ذنوبکم](ال عمران)

ژباړه : وواياست ! که چيري د الله جلا جلاله سره محبت کوي. نوزما تابعداري وکړي ، الله تعالی به له تاسي سره

محبت وکړي او ستاسي گناهونه به درته و ښيي.

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک ايت کي د الله جل جلاله د محبت تر لاسه کول او د گناهونو د ښيني له پاره ځانگړي شرط د محمد

رسول الله صلي الله عليه وسلم تابعداري ښوول شوي ده. که چيري د هغه (ص) وروسته د بل کوم نبي د راتگ

امکان موجود وایي نو ضرور به يي دهغي د تابعداري هم مشروط کړي وایي . لکه چي ددي حديث څخه دا ثابتيږي

چي که چيري فرض کړو چي کوم نبي ژوندي هم وای نو په هغه به هم د رسول الله (ص) تابعداري لازمه وای .

حديث دا ډول دي:

[عن جابر رضی الله عنه عن النبي صلی الله عليه وسلم ❖ الی ان قال: ولو کان موسى حیالما وسعة الا اتباعی](د)

بيهيقي او الدارمي د روايت له مخي ، په ښه سندونو سره)

ژباړه: جابر رضی الله عنه څخه روایت دی چې نبی صلی الله علیه وسلم و فرمایل: که چیرې فرض کړو چې موسی علیه السلام ژوندی وای نو هغه به هم زما له تابعدارۍ پرته بله کومه لاره نه وایي (یعنی ضرور به یې زما تابعداري کړی وای).

متوجه اوسۍ چې مرزایان (احمدی ډله) وایي چې په تفسیر ابن کثیر کی دا الفاظ راغلي دي: (لوکان موسی و عیسی حین لما وسعهما الا اتباعی .) یعنی که فرض کړو چې موسی او عیسی دواړه ژوندی هم وای نو هغوی به ضرور زما پیروي کړی وای .

ددی وینا څخه د هغوی موبښی د عیسی علیه السلام د ژوندانه څخه منکریدل او دعیسی علیه السلام د مړینې ثابتول دي.

خواب:

ابن کثیر دغه حدیث د (ال عمران او الکهف) د سورتونو په تفسیر کی بیان کړی دی . خو په دواړو ځایو کی دهغی سند نه دی ښوول شوی ، په داسی حال کی چې د سند پرته هیڅ حدیث د منلو وړنه گرځی . داسی بریښی چې دا الفاظ کوم باغی انسان دخپله ځانه په تفسیر ابن کثیر کی ورننویستی وی ، ځکه چې د ابن کثیر (رح) عادت دی چې هیڅ حدیث د سند پرته نه بیانوی ، نو دا حدیث به یې د سند پرته ولی ذکر کړی وی ؟ دا په داسی حال کی دی چې ابن کثیر د عیسی علیه السلام د ژوند او د هغه د نزول په هکله (ال عمران) د سوری په تفسیر کی ډیر زیات مستند احادیث را وړی دی ، نو دهغوی ټولو په مقابل کی دداسی یوه بی سنده حدیث د راپلو معنی به څه وی ؟

څلورم دلیل:

لقد من الله على المومنين اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا عليهم آياته و يزكيهم و يعلمهم الكتاب و الحكمة و ان كانوا من قبل لفى ضلال مبين (ال عمران 164)

ژباړه: بی له شکه چې الله (ج) پر مسلمانانو احسان کړی چې د همغوی څخه یې هغوی ته رسول (استازی) ورولیږه ، چې هغوی ته د هغی جل جلاله ایتونه لولی او او ورته اوړوی یې ، او هغوی پاکوی او کتاب او حکمت ورزده کوی ، که څه هم ، پخوا له دی څخه ټول خلک په لار ورکیو کی پراته و.

د استدلا کولو لار:

په دغه مبارکی ایت کی د(المومنین) څخه ټول د ایمان خاوندان ، د قران د نزول څخه تر قیامته پوری ، مراد دی . دلته د تخصیص او ځانگړتیاو له پاره کوم دلیل نه شته ، نو تر قیامته پوری ، دالله (ج) له اړخه دمحمدرسول الله صلی الله علیه وسلم بعثت په ټولو مؤمنینو باندی ډیر ستر احسان دی . نو که چیری د هغی وروسته د بل کوم نبی د جوړیدو او راتللو امکان موجود وایی نو ددی احسان په کولو سره به الله (ج) د هغه نوم هم یاد کړی و . او یا به یی په (المؤمنین) کی د هغه تخصیص او تحدید کړی وای چی دا احسان د هغه فلانکی نبی تر راتگه پوری دی !

نو څرگنده شوه چی دمحمد رسول الله صلی الله علیه وسلم نه وروسته ، د میرزاغلام احمد د نبوت دعوا پر مؤمنینو باندی د الهی د احسان دله منځه وړل ، بلکه د ظلم او تیری سره برابر ه ده . (فکلا و حاشا)

پنځم دلیل:

اليوم اكملت لكم دينكم و اتممت عليكم نعمتي و رضيت لكم الاسلام دينا (المایده ۳)

ژباړه: نن می تاسی ته ستاسی دین کامل (پوره) کړ . او پر تاسی می خپل انعام تکمیل کړ ، اوستاسی له پاره د اسلام پر دین باندی راضی شوم .

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک ایت کی الله تعالی ، محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم او امت ، دواړه مخاطب کړی او فرمایلی یی دی چی (نن د عرفی ورځ او دجمعی ورځ د هجرت لسم کال) ماستاسی له پاره ستاسی دین پوره او تکمیل کړ او خپل نعمت می هم پر تاسی تمام کړ او دغه د اسلام دین می له تاسی له پاره غوره کړ .

د اتمام او اکمال تر مینځ توپیر دادی چی اکمال د ذواتو او د احکامو د اصولو له پاره استعمالیږی . او اتمام د صفاتو ، فروعو او د هغی دوضعی له پاره استعمالیږی . نو د اکمال سره یی ددین لفظ په دی خاطر راوړی دی چی ددین څخه مراد اصول دی او د اتمام سره یی د نعمت لفظ په دی خاطر په ځانگړی توگه یاد کړی دی چی د نعمت اطلاق په صفتونو ، کیفیتونو او دهغی په شکل او وضعی باندی کیږی .

زیښه یی داشوه چی: محمدرسول الله (ص) ته ددین اصول په مکمله توگه او ددین فروع په پوره پوره ډول ورکړل شوی دی او دغه ټول د قرنکریم او احادیثو په بڼه کی موجود دی . نو د اکمال او اتمام نه وروسته ، د اسلام په دین

کی د کوم زیادت او یاد کمښت د پیدا کیدو ځای نه شته ، او دا پریکړه تر قیامته پوری موجوده ده ، نو بیا د بل نبی د راتلو اړتیا له کومه را غله ؟

خو که چیری له دی وروسته هم، دا فرض کړو ، چی نبوت جاری دی نوبیابه د هغی نبی اونیوت گټه څه وی ؟ پرته له دی چی هغه کوم حکم منسوخ کړی او یا دخپله ځانه کوم حکم ورزیات کړی ، چی په دی صورت کی ددی ایت څخه انکار کول لازمی گرځی .

شپږم دلیل:

قد جأکم من الله نور و کتاب مبین . یهدی به الله من اتبع رضوانه سبل السلام و یخرجهم من الظلمات الی النور باذنه و یهدیهم الی صراط مستقیم (المایده ۱۶)

ژباړه : بی له شکه ، تاسی ته د الله (ج) له لوری نور او واضح کتاب راغلی ، چی ددی په واسطه الله (ج) هغوی ته ، چی د خپل رب د خوشحالی د ترلاسه کولو هڅی کوی ، د سلامتی لاری ور ښی، او دخپل توفیق په واسطه یی دتیارو څخه د رڼا لوری ته باسی او په نیغه لاره یی لارښوونه کوی.

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک ایت کی په څرگنده توگه ویلی چی رسول الله (ص) او قرانکریم همیشنی نور او لارښوونه ده ، چی په ذریعی یی منونکوته د سلامتی په لور د تلونکو لارو په لور لارښوونه کیږی . او د الله (ج) په اجازی سره د ټولو تیارو څخه د نور په لوری د نجات او خلاصون لاره ورته په گوته کیږی . او د (عقایدو له اړخه) ورته په نیغه لاره د تللو لار ښوونه کیږی.

په رسول الله (ص) او قران کریم کی دغه صفات تر قیامته پوری موجود دی . نو بیا ددی وروسته کوم نبی او وحی ته څه اړتیا لیدل کیږی ؟ بلکه دداسی وگړی راتگ به ، چی دناممکناتوڅخه دی ، د نبی (ص) او قران کریم د نورانیت د صفت له پاره د خسوف او کسوف په څیر گرځی چی په شرعی توگه یی هیڅ امکان نشته.

په دی ایت کی دری جملی راغلی دی او په هره جمله کی بیلی بیلی گټی او موښی پرتی دی . په لمړی جمله کی د(سبل السلام) د لفظ څخه مراد شرعی اعمال او ددین ټول فروع او جزییات شامل دی نو په دی خاطر یی دلته د (سبل) لفظ جمع استعمال کړیده (په قرانکریم کی چی په کومو ځایو کی هم د سبیل لفظ د مفرد په توگه یاد کړل شوی دی نو هلته یی مقصد اصول وی چی د ټولو انبیاء(ع) له پاره یو شان دی .) او په بله جمله کی یی د

ټولو کفریاتو، شریکاتو، بدعاتو او خرافاتو څخه د په څنگ کیدو یادونه شوی ده او دا ټول د (ظلماتو) په لفظ کې را ټول شوی دی.

او په دریمه جمله کې ټول ایمانیات او عقاید داخل دی چې پر هغوی ټولو د (صراط مستقیم) لفظ په مفرده توګه دلالت کوی.

زیښه یی دا شوه چې د نبی (ص) او قرانکریم په واسطه دغه درې واړه ګټی تر لاسه کیدای شی او دا د مکمل دین څخه عبارت دی. نو بیا ایا د قرانکریم او نبی (ص) څخه وروسته تر قیامته پوری بلی وحی ته او یا د وحی خاوندته د راتلو اړتیا شته؟

اووم دلیل:

يا اهل الكتاب قد جاؤكم رسولنا بين لكم على فترة من الرسل ان تقولوا ما جا نا من بشير ولا نذير فقد جاؤكم بشير و نذير والله على كل شي قدير (المائدة ١٩)

ژباړه: ای د کتاب خاوندانو! په یقین سره چې زمونږ رسول تاسی ته د رسولانو د یو څه ځنډ وروسته در ورسید، چې تاسی ته په ډاګه او څرګنده توګه (زما آیتونه) بیانوی تر څو ستاسی له پاره دا خبره (عذر) ونه ګرځی چې مونږ ته کوم دنیکۍ او یا بدۍ څخه د خبرونی له پاره څوک نه و راغلی. نو اوس په یقین سره تاسی ته زیری درکونکی او پوهه ونکی در ورسید او الله تعالی په هر څه باندی قادر دی.

دا استدلال کولو لار:

ددی مبارک ایت مضمون او مفهوم دادی چې د کتاب پر خاوندانو د حجت د جوړولو په خاطر یواځی د محمدرسول الله (ص) په مبعوث کیدو او استازی توب باندی بسنه شوی ده. او د هغی (ص) د استازیتوب او بعثت په واسطه پر هغوی باندی حجت پوره کړای شوی دی. په دی اساس د هغه (ص) نه وروسته کوم وګړی ته (که هغه مرزایی وی او که بل څوک) دا موقع او فرصت نه دی ورکړل شوی چې هغه د خپل کاذب (درواغن) نبوت په واسطه پر اهل کتابو حجت قایم کړی.

اتم دلیل:

وانزلنا اليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه و مهمينا عليه فاحكم بينهم بما انزل الله... الاية (المائدة ٤٨)

ژباړه: او مونږ پر تاباندی د حق سره دا کتاب رانازل کړی دی، چې د خپله ځانه مخته (زمونږ له اړخه) د راغلیو کتابونو تصدیق کوی او دهغوی ساتونکی دی، نو دهغوی تر مینځ د الله (ج) د رالپړل شوی کتاب په اساس پریکړی کوه

د استدلال کولو لار:

الله تعالیٰ په (تیرو شوو ایتونو کی) دتورات او انجیل کی د یادوولو وروسته ، اوس دلته د قرانکریم د نازلیدو یادونه کړی ده او دهغی سره یو ځای یی رسول الله (ص) ته حکم کړی چی د ټولو وگړو (کتابی او غیر کتابی) تر مینځ د همدی کتاب (قران کریم) له مخی پریکړی کوه . همدا راز د ډیرو قطعی نصوصو څخه په ډاگه او ثابتہ دی چی د قرانکریم پریکړی به تر قیامتہ پوری جاری وی . او د (بینهم) لفظ هم په عمومی توگه تر قیامتہ پوری ټول مکلفین په خپلی غیر کی را اخلی . نو اوس کوم بل چاته ددی اجازه نشته چی د قرانی پریکړو وروسته ، خپلو احکاماتو ته د وحی د رنگ په ورکولو سره، هغه جاری کړی.

نهم دلیل:

يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك و ان لم تفعل فما بلغت رسالته (المائدہ ٦٦)

ژباړه : ای رسوله ! هر هغه څه چی تاته ستاد رب دلوری په تا نازل شوی دی خلکوته ورسوه ، خو که چیری تا داسی ونکړل نو تا د الله تعالیٰ پیغام نه دی رسولی.

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک ایت کی محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم ته ویل شوی دی چی قرانکریم په داسی امانتداری او مسؤلیت سره (خلکو) ته ورسوه چی یوه کلیمه او یو حرف یی هم (خلکو) ته د ور رسیدو پرته پاته نشی . (اومونږ په دی ایمان لرو چی نبی (ص) (انسانیت ته) قرانکریم په پوره اومکمله توگه ور رسولی دی) نو اوس مونږ د ختم نبوت دمنکرینو څخه پوښتو چی نبی صلی الله علیه وسلم په کوم یوه آیت او کوم یوه حدیث کی د مرزا غلام احمد نوم او یا د هغه د نبوت یادونه کړی ده ؟ (کلا و حاشا)

او د (مبشرا برسول یاتی من بعدی اسمہ احمد) څخه چی قادیانیان کوم استدلال کوی نو دهغی ځواب به انشاءالله تعالیٰ په خپل باب کی راشی.

لسم دلیل:

و اوحى الى هذا القرآن لا نذركم به و من بلغ (انعام ١٩)

ژباړه: او ماته دا قران د وحی په ډول را لیږل شوی دی چی زه دهمدی (قران) په ذریعه تاسی وویروم، او هغوی(هم) چی دغه قران ورته ورسپړی .

داستدلال کولو لار:

په دغه مبارک ایت کی (ومن بلغ) په (کم) باندی معطوف دی یعنی د قران د نازلیدو د وخت، د هغی د مخاطبینو له پاره، محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د ویرونکی (نذیر) په توگه مبعوث شوی دی نو کومو خلکو ته چی تر قیامته پوری دا قران ور رسپړی نو د هغوی نذیر(ویرونکی) هم همدا محمد صلی الله علیه وسلم دی نو په مینځ کی بل کوم نذیر (نبی) ته له کومه اړتیا را پیدا شوه؟

یولسم دلیل:

اولگ الذین هدی الله فبهدا هم اقتده قل لا اسلکم علیه اجرا ان هوا الا ذکرى للعالمین (انعام ٩٠)

ژباړه: همدا خلک داسی و چی الله تعالی ورته لارښوونه کړی وه. ته هم د همغوی په لار ولاړ شه، تاسی وواپاست، چی زه له تاسی څخه په دی کومه معاوضه نه غواړم، دا خو یواځی د ټولو جهانیانو له پاره یو نصیحت او پند دی.

د استدلال کولو لار:

ددی مبارک ایت مفهوم دا دی چی زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم ته حکم شوی و چی دپخوانیو، تیرو شوو، او په ځانگړی توگه د یاد کړل شوو انبیا(ع)اقتدا کوه، او هغه صلی الله علیه وسلم ضرور د هغوی اقتدا کړی ده نو زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم د رسالت او نبوت د ټولو کمالاتو مجموعه ده نو د هغی صلی الله علیه وسلم نه وروسته د بل ناقص الصفات نبی جوړښت ته اړتیا له کومه را پیدا شوه؟

په همدی توگه په دی ایت کی قران کریم ته (ذکرى للعالمین) ویل شوی دی او عالمین هغه خلک دی چی تر قیامته به راځی، نو د قران په څیر د یوه مکمل کتاب نه وروسته د بل نبی د راتگ له پاره اړتیا څه ده؟

دولسم دلیل:

و تمت کلمة ربك صدقا و عدلا لا تبدل لكلماته و هو السميع العليم (انعام ١١٥)

ژباړه: ستا د پروردگار (رب) کلام د ریښتونولۍ او انصاف له اړخه کامل دی. ددی کلام کوم بدلونکی نه شته او هغه ذات (ج) ښه اوریدونکی او پوهیدونکی دی.

د استدلال کولو لار:

قرانکریم د ریښتونولۍ او عدالت، او د نه بدلون له اړخه په پوره توګه کامل او بی نمونی کتاب دی. او دغه صفات به په دی کتاب کی تر قیامته پوری موجود وی. نو ددی په موجودیت کی د بلی کومی وحی او نبوت اړتیا نه احساسیږی. او په ځانګړی توګه د (مرزاییانو) دغه ددرواغو نبوت چی د قرانکریم د ځینو احکامو د منسوخولو هم مدعی دی. دداسی وګړی په درواغجنوالی او دجالیتوب کی هیڅ شک نه شته.

دیارلسم دلیل:

الذین يتبعون الرسول النبي الامي الذي يجدونه مكتوبا عندهم بي الوراة و الانجيل يأمرهم بالمعروف و ينهاهم عن المنكر..... الاية (اعراف ۱۵۷)

ژباړه: کوم خلک چی دداسی رسول او امی نبی تابعداری کوی کوم چی دا خلک دخپلو ځانو سره په توات او انجیل کی لیکلی مومی، او هغوی ته په نیکو کارونو (خبرو) حکم کوی او د بدوکارونو (خبرو) څخه یی منه کوی.

داستدلال کولو لار:

د آیت د سیاق څخه په ډاګه کیږی چی د الله جل جلا له د عذاب څخه د خوندي پاته کیدو له پاره څلور شرایط ایښوول شوی دی. (تقوی)، (د زکوٰة ورکړه)، (په آیتونو ایمان درلودل)، او (د اخری رسول [محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم] اتباع کول). او د آیت په اخر کی فرمایلی دی چی په رسول (ص) باندی ایمان او د هغه (ص) بسپنه (نصرت) او د قرانکریم تابعداری کول د بریالیتوب وسایل دی او دا حکم تر قیامته پوری جاری دی.

که چیری د هغه (ص) نه وروسته په شرعی توګه د کوم رسول د راتللو امکان موجود وای نو دهغی تابعداری او پر هغی باندی د ایمان را وړلو شرط به ضرور ایښوول شوی و. خو کله چی داسی کوم شرط د سره موجود نه دی نو ددی څخه دا په ډاګه شوه چی د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم نه وروسته د نبوت دهیڅ یودعوا لرونکی خرافات به و نه منل شی.

څلوارلسم دلیل:

لقد جأتكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمومنين روف رحيم.....(التوبه 128)

ژباړه : په يقين سره تاسی ته داسی یو پیغمبر تشریف را وړی چی همستاسی له جنسه دی . چاته چی ستاسی د زیانمنی خبره ډیره درنده تمامیری ، هغه ستاسی د گټو او خیر ډیر ، ډیر غوښتونکی دی ، د ایمان پر خاوندانو ډیر مهربانه او شفیق دی .

داستدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی دی امت ته په عامه توگه خطاب کیږی چی حکم یی تر قیامته پوری جاری دی او یاد کړل شوی صفات یواځی محمدرسول الله (ص) ته ځانگړی شوی دی نو څرگنده شوه چی د هغه صلی الله علیه وسلم نه وروسته د نبوت د اجرا هیڅ اړتیا نشته او نه داسی صفات محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم نه وروسته په بل کوم وگړی کی پیدا کیدای شی.

پنځلسم دلیل:

وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحى اليهم من اهل القرى.....(يوسف 109)

ژباړه : ستا څخه دمخه چی مونږ د کلیو خاوندانو ته څومره استازی استولی و ، هغوی ټول نارینه و.

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی د الهی د قانون یادونه شوی ده او هغه دا چی دالله (ج) استازی تل نارینه وی او دهمدی قانون لاندی یواځی (من قبلك [ستا څخه دمخه]) یادونه شوی ده نو که چیری دغه (مرزا) استازی وایی نو په دی قانون کی دداخلیدو له پاره د (من بعدك) لفظ زیاتول په کار و . نو ددی نه په ډاگه شوه چی رسالت په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندی پای ته رسیدلی دی.

شپاړسم دلیل:

كذلك ارسلناك في امة قد خلت من قبلها امم لتتلو عليهم الذی اوحينا اليك. (رعد 30)

ژباړه : په دی توگه مونږ ، ته ، هغه امت ته لیږلی یی چی تر هغوی د مخه ډیر امتونه تیر شوی دی ، تر څو ته هغوی ته ، هغه وحی چی زمونږ له اړخه تاته درغلی ، واوروی.

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی په داسی یوه قوم کی د رسول الله صلی الله علیه وسلم د مبعوث کیدو یادونه شوی ده چی صفت یی دادی (قد خلت من قبلها امم) . نو که چیری ددی امت نه وروسته بل کوم امت (مرزایی ډله) د الله تعالی په وړاندی په حق او هدایت سره وایی . نو حتما به یی ویلی وای چی (وتاتی من بعد ها امة) . خو داسی هیڅکله هم نه دی ویل شوی . نو ددی څخه دا څرگنده شوه چی همدغه امت تر ټولو اخی امت او تر ټولو غوره او افضل امت دی . که چیری میرزاییان کومه ډله وی نو هغوی به د لار ورکی او گمراهی ډله وی او دهغی استازی به هم درواغجن او دجالان وی .

اولسم دلیل:

انا نحن نزلنا الذكر و انا له لحفظون . (الحجرات ۹)

ژباړه : مونږ پخپله دغه قران نازل کړی او مونږ پخپله ددی ساتونکی یو .

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک ایت کی ، الله تعالی د قران د همیشنی ساتنی او خونديتوب وعده کړی ده ، او دغه قران به د خپل حقانیت او ریښتونولۍ سره تر قیامته پوری خوندي وی او ښکاره ده چی قران زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم د رسالت (استازیتوب) کتاب دی . نو څرگنده شوه چی د نبی صلی الله علیه وسلم رسالت تر قیامته پوری جاری دی ، په دی اساس په دی دوران کی د بل چا د رسالت او استازی کیدو له پاره ځای نه پیدا کیږی .

اتلسم دلیل:

وما ارسلناک الا رحمة للعالمین (انبیا ۱۹۷)

ژباړه : او مونږه ، ته ، د ټولو نړیوالو له پاره رحمت جوړ او استولی یی .

د استدلال کولو لار:

الله تعالیٰ په ډاگه فرمایلی دی چې یواځی رسول الله صلی الله علیه وسلم د عالمیانو رحمت دی ، او د عالمیانو د کلیمی اطلاق تر قیامته پوری په ټول عالم کیږی . د مرزایانو د نبوت مفروضه که چیری رحمت وی نو د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د عالمیانو د رحمت (رحمت للعالمین) په صفت کی درز را پیدا کیږی چې په ډاگه کفر دی . نو څرگنده شوه چې د مرزا (درواغجنه) دعوه پر هغه د لعنت سبب گرځی او سوچه دجل او غولونه ده .

نولسم دلیل:

تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیکون للعالمین نذیرا (فرقان ۱)

ژباړه : د ډیر زیات برکت خاوند دی هغه الله تعالیٰ ، چې پر خپل بنده یی فرقان (بیلونکی د حق او باطل) را نازل کړ ، تر څو هغه د خلکو لپاره خبرونکی او پوهونکی (ویرونکی) و گرځی.

د استدلال کولو لار:

د (لیکون) په ضمیر کی دوه احتمالات شته . (۱) بنده(عبد) ته راجع دی یا (۲) فرقان ته . دغه دواړه احتمالات صحیح دی او یو مقصد ثابتوی. او په (العالمین) کی ټول انسانان او پیریان تر قیامته پوری داخل دی.

زیښنه یی داشوه چې تر قیامته پوری دټولو انسانانو او پیریانو له پاره یواځی یو نذیر (پوهونکی او ویرونکی) شته او هغه محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم او پر هغی باندی نازل کړل شوی قران کریم دی . نو دهغی (ص) د نبوت نه وروسته د بل کوم نبوت او کتاب له پاره کوم ځای خالی نه دی پاته.

شلم دلیل:

لقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة لمن کان یرجو الله و الیوم الآخر و ذکرالله کثیرا. (احزاب ۲۱)

ژباړه : یقینا ستاسی له پاره په رسول الله صلی الله علیه وسلم کی ډیره ستره نمونه موجوده ده . د هر هغه چا له پاره چې د الله تعالیٰ (تر مخ د حاضریدو) او د قیامت د ورځی(دحساب او کتاب دورکولو) امید لری او د الله تعالیٰ جل جلاله ډیر زیاته یادونه کوی .

داستدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی دمحمدرسول الله صلی الله علیه وسلم د مکملی اقتدا له پاره لس تاکیدات یاد کړل شوی دی . لکه چی مفسرینو لکلی دی : په دی کی دځانگړی خطاب (لکم) څخه وروسته عمومی خطاب له پاره د (لمن کان یرجوا الله) یادونه شوی ده. تر څو د آیت خطاب تر قیامته پوری ټول مسلمانان (داسلام منونکی) را ونغاړی . که چیری په دی مینځ کی د بل کوم نبی (مدعی) بعثت حق وای ، نو الله تعالی به خامخا دهغی اقتدا هم ضروری گرځولی وای. نو څرگنده شوه چی تر قیامته پوری د اسلام په منونکو باندی دمحمدرسول الله صلی الله علیه وسلم او دهغی اقتدا فرض کړل شوی او دا دنبوت د پایی (ختم نبوت) له پاره غوڅ دلیل دی.

یو شتم دلیل:

ما کان محمد ابا احدا من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین و کان الله بکل شیء علیما (احزاب ۴۰)

ژباړه : ستاسی د نارینه و څخه ، محمدصلی الله علیه وسلم ، د هیڅ یوه پلار نه دی ، لیکن هغه د الله تعالی استازی (رسول) دی او د ټولو نبیانو د لړۍ پای ته رسونکی (خاتم) دی او الله تعالی په هر څه باندی ښه پوه او عالم دی.

د استدلال کولو لار:

دغه مبارک ایت ددوو اړخونو څخه د نبوت د پایی ته رسیدو (ختم نبوت) له پاره غوڅ دلیل دی.

لمړی وجه یی د مبارک آیت سیاق دی : ددی تفصیل دا ډول دی ، چی په تیر مبارک آیت کی د هغو خلکو تردید شوی دی چی وایی زید بن حارثه د نبی صلی الله علیه وسلم زوی دی او زینب رضی الله عنها د هغه (ص) ننگور(دزوی ښځه) ده ، نو په دی اساس د هغی سره د نبی صلی الله علیه وسلم نکاح جایزه نه ده . نو الله تعالی دغه مبارک آیت د هغوی په ځواب کی راولیږه . لمړۍ جمله داسی ده چی محمد صلی الله علیه وسلم د کوم بالغ نارینه پلار نه دی او (زید خو بالغ نارینه دی). نو اوس دا پو ښتنه را پیدا کیږی چی د زینب رضی الله عنها سره یی نکاح ته ضرورت څه و؟

ځواب: په دویمه جمله کی د(و لکن رسول الله) الفاظ راغلی دی ، څرنگه چی هغه صلی الله علیه وسلم د الله رسول دی او پر هغی صلی الله علیه وسلم د جاهلیت ټول رسوم او ناروا امور له منځه وړل لازم و، نو په دی خاطر رسول الله صلی الله علیه وسلم د زینب رضی الله عنها سره د نکاح په کولو سره په عملی توگه د جاهلیت دغه غلط رسوم او عنعنات بیخی له منځه یوړل دکوم په بنسټ چی د متبنی (ورته ویل شوی زوی) د ښځی سره نکاح کول ناروا تصور کیدل.

اوس دا پو ښتنه راپیدا شوه چی دا پیغام به د هغه وروسته بل کوم نبی (خلکوته) ور رسولی و؟

ځواب یی (و خاتم النبیین) دی . یعنی د هغی صلی الله علیه وسلم څخه وروسته بل کوم نبی نه راځی.

بیا پوښتنه را پیدا شوه چې ، چاته دا معلومه شوه چې تر هغی صلی الله علیه وسلم وروسته بل کوم نبی نه راځی ؟

ځواب یی د (و کان الله بكل شیء علیما) الفاظو کی راغلی دی . یعنی په هر څه پوهیدونکی اوپه هر څه عالم ، الله تعالی ، پیغام را لیږلی چې هغه صلی الله علیه وسلم (خاتم النبیین) د انبیاوو دلړی پای ته رسونکی دی .

ددی آیت دسیاق څخه دا بلکل واضحه او څرگنده شوه چې د خاتم النبیین څخه مقصد دادی چې هغه صلی الله علیه وسلم اخری نبی دی او پر هغی صلی الله علیه وسلم باندی دنبوت لړی پای ته رسیدلی ده (خاتم النبیین دی)

بله وجه یی داده چې د (خاتم) لفظ داخل راتلونکی له پاره غوڅ لفظ دی .

دخاتم دلفظ لغوی څیرنه:

دا ماده (د خ ، ت ، م)، په قرانکریم کی اته ځله په مختلفو صیغو سره راغلی . ختم ، یختم ، خاتم ، ختامه ، مختوم .

په عربی لغاتو کی دغه ماده ، یو شی اخر ته در سولو له پاره استعمالیږی . لکه: د کتاب ختمول ، (خاتم الكتاب) یعنی کتاب یی تر اخره پور و لوست ، د قران ختمول (ختم القرآن) یعنی قران یی تر اخره پوری ورساوه .

قال ابن منظور: و ختم فلان القرآن اذا قرأه الى اخره (ابن سیده) الشئ یختمه ختماً بلغه اخره . و ختم الله له بخیر . و خاتم كل شیء و خاتمته و عاقبته و آخره و خاتمة السورة آخره . و فی التنزیل : ختامه مسك ، أى آخره لان آخر ما یجحدون رأیحة المسك .

ژباړه : ابن منظور لغوی ویلی دی چې هغه فلانکی سپری قرآن ختم کړ- په داسی حال کی چې تر اخره پوری یی لوستلی و . د ختم معنی تر اخره پوری رسول دی لکه د خاتمی د خیر لفظ . او خاتم د هر شی د آخر او عاقبت نوم دی ، خاتمة السورة څخه مقصد د هغی اخر دی ، او په قران کی دی چې (ختامه مسك)، اخر د هغی مشک خوشبویه شول . (لسان العرب ، حرف : خ)

قانون دادی چې کله چې یو څیز اخر ته رسیږی نو پر هغی مهر لگیږی دا دختم لازمی مجازی معنی ده نو د ختم معنی مهر لگول دی لکه څرنگه چې په قرانکریم کی راغلی دی : [یسقون من رحیق مختوم] یعنی خالصه څکونکی (شراب) به په داسی جامونو کی وی چې مهر به پری لگیدلی وی . نو په دی اساس ابن منظور ویلی دی :

قال ابو اسحق: معنی ختم و طبع فی اللغة واحد و هو التغطية علی الشئ و خاتم ما یو ضع علی الطینة و الختام الطین الذی یختم به علی الكتاب . (لسان المیزان ج ۴ / ۲۴)

ژباړه : ابو اسحاق ويلي چې ختم او طبع يو شی دی او هغه يو شی په پرده کې پټوی ، په کيچر مهر لگول چې دهغی نوم خاتم (مهر) دی (لسان الميزان).

بيا چې کله په کوم شی مهر و لگيږي نو بيا دهغی سره د منعی معنی لازمی گړزی . نو په زړونو باندی د مهر د لگولو مقصد دادی چې په هغی کې د حق د خبری ورننوتل ممنوع گړزیدلی دی . لکه چې په يوه مکتوب مهر ولگول شی نو د هغی مقصد دادی چې پر هغی د مهر د لگولو وروسته په هغی کې نور کوم شی ور داخلیدای نشی، یعنی خبره تر اخره پوری رسیدلی ده.

زیښنه داشوه چې د ختم معنا يو شی تر اخره پوری رسول دی ، بيا د هغی سره لمړی مهر لگول لازمی شول او بل منعه کول ورسره لازمی وگړزیدل . ابن منظور ليکی چې:

و فی التنزيل العزيز: و لكن رسول الله و خاتم النبيين: أي آخرهم و من اسمائه العاقب معناه اخر الانبياء(ج:٢٥/٤ لسان العرب)

ژباړه : په قران کې راغلی (خاتم النبيين)، یعنی د هغوی آخر ، او د نبی صلی الله علیه وسلم په نومونو کې د (العاقب) نوم هم دی چې معنی یی (آخر الانبياء) دنبيانو اخر نبی دی.

همدا راز د(مبرد) وينا ده چې (خاتم النبيين) د ماضی د فعل صيغه ده نو معنی یی داده چې هغی صلی الله علیه وسلم د انبيأو لړۍ پای ته ورسوله.

نو د مرزا غلام احمد دا وينا چې د خاتم معنی مهر دی او بيا د مهر څخه تصديق مراد اخستل کيږي ، دا تاویل نه دی بلکه تحريف دی ، ځکه چې د سول الله صلی الله علیه وسلم له پاره د مصدق (ريښتونوالی) صفت قرانکریم ذکر کړی دی . په هر ځای کې یی (لما بين يديه) یادونه کړی ده . یعنی هغه صلی الله علیه وسلم د پخوانيو (تيروشوو) تصديق کونکی دی. په هيڅ آيت کې یی داسی نه دی فرمایلی چې د وروسته راتلونکو تصديق کوی. او په دی خبره ښه پوهیدل په کار دی که چيري خاتم د مهر په معنی واخستل شی نو مهر تل د خط په پای او اخر کې لگيږي ، نه په مينځ کې ، نو هيڅکله هم داسی نه کيږي چې الله تعالی د انبيأو په رالپړلو مهر لگولی او دهغی وروسته بيا هم کوم نبی یا رسول مبعوث کړی.

د خاتم لفظ دهره اړخه ، راتلونکی او د نورو منعه کونکی له پاره دحقیقی معنی په توگه استعمالیږي او دا لفظ د نبوت د دپای ته د رسیدو (ختم) په لړۍ کې غوڅ او قاطع لفظ دی . او قانون دادی چې په قطعياتو کې تاویل کول د تحريف مترادف دی او مرزا د همدغی تحريف مرتکب شوی دی.

دنبوت د امکان په هکله که د ابن حجر هیشمی څخه په حدیثیه فتاوی کی څه رانقل شوی نو پر هغی باندی آلوسی مفسر په تفصیل سره رد کړی دی او د غزالی په کتاب الاقتصاد کی چی کوم څه را نقل شوی دی هغه قرطبی مفسر په پوره تفصیل سره مسترد کړی دی.

دوویستم دلیل:

ان الله و ملائکته یصلون علی النبی یا ایهاالذین آمنوا صلوا علیه وسلموا تسلیما (احزاب ۵۶)

ژباړه: الله تعالی او دهغی ملایکی پر دغه نبی صلی الله علیه وسلم باندی رحمتونه لیری ❖ ای د ایمان خاوندانو! تاسی هم پر هغی صلی الله علیه وسلم باندی دورود و لیری. اوبنه سلام پری د تل له پاره لیری.

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم دستر مقام او لوړی مرتبی یادونه شوی ده، او هغه دا چی الله تعالی او دهغی فرشتی په سیدنا نبی صلی الله علیه وسلم باندی هر وخت صلوٰة (رحمت) لیری نو ای د ایمان خاوندانو! پرتاسی د قیامت تر ورځی پوری فرض دی چی تاسی پر هغی باندی دورود او سلام ورلیری. نوڅرگنده شوه چی د هغی صلی الله علیه وسلم دنبوت دغه شان به تر قیامته پوری جاری وی. نو په دی اساس دهغی صلی الله علیه وسلم څخه وروسته دبل کوم د نبوت د دعوه کونکی راتگ ممکن نه دی.

درویشتم دلیل:

وما ارسلناک الا کافّة للناس بشیراً و نذیراً ولكن اکثر الناس لا یعلمون (سبا ۲۸)

ژباړه: مونږه، ته، ټولو انسانانو ته زیری وړکونکی او ویرونکی وراستولی یی، خو زیات خلک پری نه پوهیږی.

داستدلال کولو لار:

د (کافّة) معنی (جمیعاً) ټول دی او د (الناس) دلفظ حال هم همداسی دی. دا په نحوی توگه بلکل روا دی لکه چی ابو حیان او نورو مفسیرینو ددی آیت د تحقیق اوڅیړنی لاندی لیکلی دی:

نو مقصد دادی چی تر قیامته پوری د پیدا کیدونکو ټولو انسانانو له پاره زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم رسول دی او په حدیث کی هم (ارسلت الی الناس كافة) ویل شوی دی . نو ددی امت له پاره زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم نه وروسته د بل کوم دعوه کونکی له پاره هیڅ ډول اړتیا نه لیدل کیږی.

څلریشتم دلیل:

انا ارسلناک بشیرا و نذیرا و ان من امة الا خلافيها نذیر (فاطر ۲۴)

ژباړه : مونږ پخپله ، همتاته حق درکړ اوزیري ورکونکی او ویرونکی (پوهه ونکی) مو و استولی ، او هیڅ داسی امت(ډله) نشته چی کوم ویرونکی (د الهی د غذاڅخه) ورته نه وی ور استول شوی.

داستدلال کولو لار:

ددی مبارک آیت په لمړۍ جمله کی زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم درسات او استازیتوب یادونه شوی ده ، او د هغی صلی الله علیه وسلم درسات سره یو ځای یی د کوم ځانگړی امت او وخت (مدت) قید نه دی لگولی . په بله جمله کی د تیرو شوو انبیاءو علیه السلام اوماتونو یادونه شوی ده . که چیری د خاتم النبیین صلی الله علیه وسلم نه وروسته کوم استازی په کوم امت کی راتلونکی وایی نو قران به خامخا د هغی یادونه کړی وای. نو په ډاگه شوه چی زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم د الله تعالی اخی نبی دی او همدا صلی الله علیه وسلم دامت اخی استازی اورسول دی.

پنځه ویشتم دلیل:

و انه لکتاب عزیز لا یاتیه الباطل من بین یدیہ و لا من خلفه (فصلت ۴۱-۴۲)

ژباړه : دا د ډیر وقعت کتاب دی ، چی باطل ورته ، نه د مخی څخه او نه د شا څخه ، یعنی د هیڅ اړخ څخه نه شی را تلای.

داستدلال کولو لار:

د (الباطل) معنی د قران کریم څخه مخالف او منسوخ کونکی . یعنی نه په تیرو شوو کتابونو کی کوم داسی کتاب شته او نه په راتلونکی کی داسی کوم کتاب نازلیدای شی چی د قرانکریم دکومی خبری پر خلاف راشی ، هغه درواغ اویایی منسوخ کړی.

ددی پر خلاف مرزا غلام احمد دعوه کوی چی زه په دی خاطر مبعوث شوی یم چی د قرانکریم څخه د جهاد مسله منسوخ کړم. (دهغی د عقایدو په بیانولو کی به دا حواله انشأالله را شی)

الله تعالی په دی آیت کی واضحه کړی چی د قرانکریم هیڅ یوه خبره وروسته یوڅوک یا وحی نشی منسوخولای.

شپږویشتم دلیل:

هو الذی بعث فی الامیین رسولا منهمالایة.. ثم قال : و اخرین منهم لما یلحقوا بهم و هو العزیز الحکیم (جمعه ۳۲)

ژباړه : هماغه ذات دی چی په نالوستی خلکو کی یی ، د هم هغوی څخه یو کس د استازی (رسول) په حیث ور واستاوه. (بیافرمايي) او دهغوی څخه علاوه د نورو له پاره هم ، چی تر اوسه دهغوی سره نه دی مخ شوی . اوهماغه غالب او د حکمت خاوند دی.

د استدلال کولو لار:

د(اخرین) لفظ په (الامیین) باندی معطوف دی، د (آخرین) د لفظ په هکله د مفسیرینو دوه ډوله ویناوی راغلی دی.

۱) (تابعین او د تابعینو تابعین (تبع تابعین) تر قیامته پوری.

۲) (عجمی (غیر عرب) خلک.

د هری وینا له مخی زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم ته د ټولو له پاره بعثت ثابت دی . د هغی صلی الله علیه وسلم بعثت تر قیامته پوری دی د هغی صلی الله علیه وسلم پیروی د عربو څخه علاوه پر ټولو عجمی وگړو لازمه او دهغوی له پاره کافی ده . د هغی صلی الله علیه وسلم وروسته په عربو او یا عجمو کی د هیچا د مبعوث کیدو له پاره ځای نشته.

اوه ویشتم دلیل:

اولم یکفهم انا انزلنا علیک الکتاب یتلی علیهم ان فی ذلک لرحمة د ذکرى لقوم یؤمنون. (عنکبوت ۵)

ژباړه : ایا د هغوی له پاره دا بسنه نه کوی چی مونږ پر تا باندی کتاب نازل کړ، چی هغوی ته لوستل کیږی . په هغی کی رحمت دی ، اونصیحت دی د هغه خلکو له پاره چی د ایمان خاوندان دی.

داستدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی په ډاگه ویل شوی دی چی قرانکریم رحمت ، ذکر او اعجاز له لوری کافی کتاب دی ، په ځانگړی توگه د ایمان د خاوندانو له پاره. او دا بسنه (کفایت) به تر قیامته پوری جاری وی نو ددی کتاب وروسته ، دهیڅ ډول وحی (که درسالت وی او که دنبوت ، حقیقی وی او یاظلی اوبنکاره وی) ، اړتیا نشته. هر هغه څوک چی دقرانکریم د نزول نه وروسته د کومی وحی انتظار کوی او یایی دعوه کوی نو په حقیقت کی دغه شخص د قرانکریم ددی صفت څخه منکر دی.

اته ویشتم دلیل:

ومن اظلم ممن افتری علی الله کذبا او قال اوحی الی و لم یوح الیه شی اوقال سانزل مثل ما انزل اللهولو تری اذ الظالمون فی غمرات الموت.....الایة (انعام ۹۳)

ژباړه : او دهغی وگړی څخه به ډیر تیری کونکی (ظالم) څوک وی چی پر الله تعالی باندی درواغ و تړی او یا ووایی چی ماته وحی راځی ، حال دا چی هغه ته د هیڅ خبری وحی نه ده راغلی او څوک چی وایی چی زه د الله تعالی (دکلام) په څیر کلام راوړم ، او که ته هغوی ووینی چی ظالم (تیریکونکی) خلک به د مړینی په ستونزو (سختیو) کی راگیر وی.

د استدلال کولو لار:

ددى مبارک آيت څخه مخته د تورات د نزول يادونه شوى ده او بيا دقران کریم نزول او دهغى صفتونه يادکړل شوى دى. او دهغى څخه وروسته دامبارک آيت ذکر شوى دى . او ددى مبارک آيت په دويمه جمله کې هغه وگړى ته ډير تيرى کونکى (ظالم) ويل شوى دى چې دقران کریم نه وروسته د وحى دعوه کوى . دا په داسى حال کې چې وحى بنده شوى ده . نو څرگنده شوه چې ددى دعوى مصداق پخپله غلام احمد مرزا دى چې د قرانکریم نه وروسته هم د وحى دعوا کوى ، چې نه ورسره ددى وحى په هکله کوم دليل شته او نه د کوم دليل ځاى ورته ليدل کېږي.

نهه ويشتم دليل:

فباى حديث بعده يؤمنون (مراسلات ۵۰)

ژباړه : اوس ددى قران نه وروسته ، په کومى بلى خبرى ايمان راوړى؟

داستدلال کولو لار:

دلته د (حديث) څخه مراد قرانکریم دى . مقصد دادى چې د قرانکریم نه وروسته بل کوم کتاب يا الهى وحى را تلونکى ده چې دا خلک به يى ومنى؟ څرگنده شوه چې د قرانکریم نه وروسته کوم کتاب يا وحى نه رانازلېږي.

ديرشتم دليل:

فباى حديث بعد الله و اياته يؤمنون (جاثيه ۶)

ژباړه : نو د الله تعالى او دهغى د ايتونو نه وروسته په کومى بلى خبرى ايمان راوړى؟

د استدلال کولو لار:

دلته هم د استدلال کولو لار هماغسى ده چې په مخکنى آيت کې بيان کړل شوى ده.. دقران کریم د عقلى او روحى نښو نښانو نه وروسته د هيڅ ډول وحى او کتاب د راتلو گنجائش نه شته.

دغه ټول مبارک آيتونه د فېهم له اړخه د محمدرسول الله صلى الله عليه وسلم د(ختم نبوت) د ثبوت له پاره قطعى او غوڅ دلايل دى ، ددى نه اخوا نور زيات شمير ايتونه شته چې د يوى نه يوى لارى څخه د نبوت د اختتام له پاره دلايل ثابتيداي شى .

من لم تكن تكفيه هذه فلا----- يكفيه الله شروادث الازمان

د کوم وگړي له پاره چی دا آیات بسنه ونکړی نو الله تعالی دی داسی وگړي دزمانی د حوادثو د شر نه خوندی و نه ساتی.

دویم باب د نبوی احادیثو په رڼاکی د ختم نبوت ثابتول:

۱- عن جابر بن عبدالله رضی الله عنه ، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مثلي و مثل الانبياء كمثل رجل بنى دارا فأكملها و احسنها الا موضع لبنة فكان من دخلها فنظر اليها قال: ما احسنها الا موضع اللبنة ، فأنا موضع اللبنة ، ختم بي الانبياء عليهم الصلاة و السلام . و في رواية : و ختم بي الرسل ، و في رواية : فانا اللبنة و انا خام النبيين (دغه حدیث په ابوداود الطيالسي او بخاری ، مسلم او ترمذی کی د سلیم بن حیان له اړخه او د احمد بطرق له اړخه بیان شوی دی)

ژباړه : د جابر رضی الله عنه څخه روایت دی چې وایی ، رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمایل : زما او د تیرو شوو انبیاءو مثال د هغی وگړی په څیر دی ، چې یو کور یی جوړ کړی وی او د هغی ابادی یی سر ته رسولی وی او ډیر یی ښایسته کړی وی ، پرته دیوی ښختی د ځای څخه ، چې هغه خالی پاته وی ، نو هرڅوک چې دغه مانی ته ورننوخی او گوری یی ، نو وایی چې دا خو ډیره ښایسته مانی ده خو دیوی ښختی ځای په کی خالی دی (یعنی دښختی دی خالی ځای زیانمنه کړی) ، نو زه (دهغی اخی) ښختی په ځای یم . الله تعالی زه د انبیاءو علیه السلام په اخر کی را لیږلی یم ❖ او په یوه روایت کی د(رسل) لفظ راغلی ، او په یوه بل روایت کی راغلی چې زه هغه ښخته یم او زه د نبوت همغسی پای ته رسونکی (خاتم النبیین) یم . لکه څنگه چې هغه ښخته اخی ده .

۲- عن ابی هريرة رضی الله عنه قال ، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: فضلت على الانبياء بست : اعطيت جوامع الكلم ، و نصرت بالرعب (و في رواية: مسيرة شهر) ، و أحلت لي الغنائم و جعلت لي الارض مسجدا و طهورا ، و ارسلت الى الخلق كافة و ختم بي النبيون . (دا حدیث مسلم ، ترمذی ، احمد کی راغلی او همداراز په کنز العمال کی هم)

ژباړه : د ابوهريرة رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمایل : ماته په ټولو انبیاءو علیه السلام و الصلوة و السلام باندی په شپږو طریقو سره برتری (فضیلت) راکړل شوی دی . لمړی دا چې ماته (جوامع الكلم) راکړل شوی دی ، دویم : ماته دیوی میاشتی په فاصلی سره په (رعب) سره کومک شوی دی . دریم : ماته یی غنیمتونه حلال کړی دی . څلرم : ماته ټوله مخکه مسجد او پاکه کړل شوی ده . پنځم : او زه یی د ټول عالم په لور لیږلی یم . او شپږم : زما د بعثت په بنسټ الله تعالی د انبیاءو لړی (سلسله) پای ته ورسوله .

۳- و عن العرباض بن سارية رضی الله عنه قال : قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: اني عند الله خاتم النبيين و ان آدم لمنجدل في طينته . (د اداحمد روایت دی چې په مشکاة المصابيح او کنز العمال و شرح السنة کی راغلی دی)

ژباړه: عرباض بن ساريه رضی الله عنه څخه روايت شوی دی چې هغی ویلی دی چې ماته نبی صلی الله علیه وسلم وفرمایل: چې زه د الله تعالی په وړاندی (هغه وخت) خاتم النبیین لیکل شوی وم چې آدم علیه السلام په خپلی ختی کی پروت و .

۴-و عن جبیر بن مطعم قال : سمعت رسول الله صلی الله علیه وسلم يقول : ان لی اسماً أنا محمد و انا احمد و انا الماحی الذی یمحو الله بی الکفر و أنا الحاشر الذی یحشر الناس علی قدمی و أنا العاقب الذی لیس بعده نبی . (بخاری ، مسلم اود احمد په مسند کی دا حدیث راغلی دی)

ژباړه : جبیر بن مطعم رضی الله عنه څخه روايت دی چې ویلی یی دی ، چې: ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم خبری اوریدی چې ویل یی : ماته نومونه دی ، محمد یم او احمد یم ، ماحی یم ، دچا په واسطه چې الله تعالی کفر له منځه وړی او زه حاشر یم چې دخلکو حشر(بیا راژوندی کیدل) به زما پر قدمو کی کیږی او زه عاقب یم یعنی هغه چې تری وروسته بل نبی نه راځی.

۵-و عن عبدالله بن عمر رضی الله عنهم يقول : خرج علينا رسول الله صلی الله علیه وسلم یوما کالمودع فقال: أنا محمد النبی الامی (ثلاثا) و لا نبی بعدی . (دا حدیث په احمد او ابن کثیر کی راغلی دی)

ژباړه : عبدالله بن عمر رضی الله عنهم فرمایي چې یوه ورځ رسول الله صلی الله علیه وسلم پر مونږ باندی راووت ، داسی معلومیده چې رخصت وړکونکی وی ، نو ویی فرمایل : زه محمد امی نبی یم (دری ځلی یی دا خبره وکړه) او زما څخه وروسته بل هیڅ نبی نه راځی.

۶.....-و فی حدیث السایب بن یزید: فنظرت الی الخاتم بین کتفیه فاذا هو مثل زوالحجلة. (دبخاری ، ترمذی روایت دی)، کذا عبدالله بن سرجس (فقیه) فنظرت الی خاتم النبوة بین کتفیه عندنا غض کتفه الیسری (مسلم) و کذا فی حدیث ام خالد و فیه فذهبت العب بخاتم النبوة (بخاری)

ژباړه : دسایب بن یزید په حدیث کی راغلی چې ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم د اوږو په مینځ کی خاتم نبوت و کوت ، هغه دناوی له پاره د جوړی شوی ډولی دبتن په څیر و، په همدی ترتیب د عبدالله بن سرجس څخه هم نقل شوی چې ما (خاتم نبوت) د رسول الله صلی الله علیه وسلم ددواړو اوږو تر مینځ ، دسبی اړخ د اوږی په نازکه هډوکی و کوت . همدا راز حدیث د ام خالد څخه هم روايت شوی دی ، په هغی کی ویل شوی دی چې د (خاتم النبوة) سره یی لوبی کولی.

۷-عن جابر رضی الله عنه : ان النبی صلی الله علیه وسلم قال: انا قاید المرسلین و لافخر، و انا خاتم النبیین ولا فخر ، و انا اول شافع و مشفع و لا فخر. (الدرامی په کنز العمال کی ، ۴۰۲/۱)

ژباړه : د جابر رضی الله عنه څخه روایت دی چې نبی صلی الله علیه وسلم و فرمایل چې زه د رسولانو قاید یم او په دی کی فخر نشته ، اوزه خاتم النبیین یم او په دی کی فخر نشته ، او زه تر ټولو لمړی شفاعت کونکی (او مقبول الشفاعة) یم او په دی کی فخر نشته .

۸- و عن ثوبان رضی الله عنه قال : قال رسول الله صلی الله علیه وسلم : سیکون فی امتی کذابون ثلاثون ، کلهم بزعم انه لنبی الله و انا خاتم النبیین و لا نبی بعدی . (ابوداود اوترمذی)

ژباړه : د ثوبان رضی الله عنه څخه روایت دی چې ویلی یی دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی : زما په امت کی دیرش درواغجن پیدا کیدونکی دی هر یو به دعوه کوی چې هغه د الله تعالی نبی دی ، حال داچې زه خاتم النبیین یم او زما وروسته کوم نبی نه راځی .

۹- و عن ابی امامة الباهلی رضی الله عننا ان النبی صلی الله علیه وسلم قال: أنا آخر الانبیاء و انتم آخر الامم (ابن ماجه)

ژباړه : ابو امامه باهلی رضی الله عنه وایی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم و فرمایل : زه د انبیاءو آخری یم او تاسی اخری امت یاست .

۱۰- و عن أنس رضی الله عنه قال : قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ، بعثت أنا و الساعة کهاتین . (بخاری)

ژباړه : انس رضی الله عنه څخه روایت دی چې ویلی دی چې ماته رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل چې زه په داسی حال کی مبعوث شوی یم چې زه او قیامت دومره (نژدی) یو لکه دلاس دا دوه گوتی .

۱۱- و عن انس بن مالک رضی الله عنه قال : قال رسول الله صلی الله علیه وسلم : ان الرسالة و النبوة قد انقطعت ، فلا رسول بعدی و لا نبی بعدی ، قال : فشق ذلك علی الناس قال : ولكن المبشرات ، قالوا یارسول الله ! وما المبشرات ؟ قال : رؤیا الرجل المسلم وهي جز من اجزا النبوة وفي رواية من سته و اربعین جز . (احمد او الترمذی)

ژباړه : د انس رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم و فرمایل : بیشکه چې رسالت او نبوت منقطع (پری کړل شوی) دی نو زما څخه وروسته نه کوم استازی (رسول) راځی او نه کوم نبی . انس رضی الله عنه فرمایلی چې دا خبره په خلکو ډیره درنده تمامه شوه ، نو بیایي و فرمایلی چې : بلی - مبشرات به وی ، هغه ورته وویل چې مبشرات څه ته وایی ؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم و فرمایل : د یومسلمان سړی خوب لیدل ، دا دنبوت دبرخو څخه یوه برخه ده - یاشپږ څلوېښتمه برخه ده .

۱۲- و عن ابن سعد أن رسول الله صلی الله علیه وسلم قال: أنا رسول من أدركت حيا ومن يولد بعدی . (کنز العمال)

ژباړه : د ابن سعد څخه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلى دى چې زه د ژونديو خلكو او دهغوى چې له مانه ورسته پيدا كيږي ، رسول او استازى يم.

۱۳- قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أنا خاتم الانبياء و مسجدي خاتم مساجد الانبياء و ان أحق المساجد ان يزار و تشد اليه الرواحل مسجد الحرام و مسجدي . (فردوس الاخبار ۷۸/۱)

ژباړه : رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلى دى چې زه (خاتم النبيين) يم او زما مسجد د انبياو په مساجدو كې اخرى مسجد دى. او مساجدو ته د سفر كولو وړ مسجد حرام او بيا زما مسجد دى.

۱۴- و عن أبي أمارة الباهلي رضي الله عنه قال: خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات يوم (الى أن قال:) وانا آخر الانبياء و انتم آخر الامم (الى أن قال:) ويقول: أنا نبي ، أنا نبي ، ولا نبي بعدى . (كتاب السنة لابي بكر بي أبي عاصم ، تاريخ دمشق لابن عساكر ۱۹۱/۱)

ژباړه : دامام باهلي رضي الله عنه څخه روايت دى چې مونږ ته رسول الله صلى الله عليه وسلم يوه ورځ خطبه راكړه او په هغى كې يې وفرمايل : زه د ټولو انبياو اخرى يم او تاسى په امتونو كې اخرى امت ياست . زه نبي يم ، زه نبي يم ، زما څخه وروسته كوم نبي راتلونكى نه دى .

۱۵- و عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول فى خطبته : ايها الناس ! انه لاني بعدى و لا امة بعدكم . (مجمع الزوايد : ۴۷۱/۸)

ژباړه : ابوامامه باهلي رضي الله عنه څخه بيا روايت دى چې ويلي يې دى : ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه په خطبه كې واوريدل چې فرمايل يې : اى انسانانو ! زما څخه وروسته نبي نه راځي او نه ستاسى څخه وروسته كوم امت.

۱۶- و عن ام سلمة رضي الله عنها- ان النبي صلى الله عليه وسلم قال لعلي: اما ترى ان تكون منى بمنزلة هارون من موسى ، غير انه لاني بعدى . (صحيح ابن حبان ۱۵/۱۵)

ژباړه : د ام سلمه رضي الله عنها څخه روايت دى چې ويلي يې دى چې نبي صلى الله عليه وسلم ، علي رضي الله عنه ته وفرمايل : ايا ته په دى خبره خوښ نه يې چې زما او ستا نسبت يو بل ته داسى وي لكه د هارون عليه السلام نسبت چې موسى عليه السلام ته و . ليكن زما څخه وروسته بل نبي نشته دى.

۱۷- عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه (فى حديث طويل) قال : قولوا: اللهم اجعل صلاتك ورحمتك و بركتك على سيد المرسلين و امام المتقين و خاتم النبيي محمد عبدك و رسولك امام الخير ، و قايد الخير ورسول الرحمة. (مسند ابى يعلى الموصلى : ۱۷۵/۹)

ژباړه : د عبدالله بن مسعود رضی الله عنه څخه روایت دی (په یوه اوږده حدیث کی) چی ویلی یی دی : ولوله اللهم جعل صلاتک و رحمتک و برکتک علی سید المرسلین ، چی د متقیانو امام دی ، خاتم النبیین دی ، محمد صلی الله علیه وسلم ستا بنده او ستا استازی (رسول) دی دخیر امام او د هغی قاید او درحمت رسول دی .

۱۸- و عن سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه قال : استاذن العباس النبي صلى الله عليه وسلم في الهجرة فقال له : يا عم! مكانك الذي انت به ، فان الله تعالى يختم بك الهجرة كما ختم بي النبوة . (مسند الی يعلى الموصلى : ۵۵/۵)

ژباړه : سهل بن سعد رضی الله عنه څخه روایت دی چی عباس رضی الله عنه د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه د هجرت کولو په اړه اجازه و غوښته ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل : ای کاکا! په کوم ځای کی چی یاست ، په هماغه خپل ځای کی اقامت و کړه ، الله تعالی پرتا باندی د (مکی) د هجرت اختتام وکړ لکه څرنگه یی چی پرما باندی د نبوت لړۍ پای ته ورسوله

توجه: په دغه احادیثوکی که څه هم یو شمیر یی د سند په لحاظ کمزوری دی خو د متن له اړخه او دنورو صحیحو احادیثو په اساس حجت او دلیل گرزیدای شی.

دریم باب هغه مبارک آیاتونه چی مرزاییانو تری د نبوت د اجرا له پاره استدلال کړی دی ، او دهغی ځوابونه :

دقادیانیانو استدلال) ۱)

ماکان الله لیذر المؤمنین علی ما انتم علیه حتی یمیز الخبیث من الطیب و ماکان الله لیطلعکم علی الغیب و لکن الله یجتبی من رسله من یشأ فآمنوا بالله و سلوه و ان تؤمنوا و تتقوا فلکم اجر عظیم.

ژباړه : الله تعالی داسی ذات نه دی چی مؤمنین په داسی حالت کی مخلوط اوگډوډ پرپریدی ، مگر داچی گنده اوناولی خلک دپاکو خلکو څخه جدا نکړی ، اوالله تعالی داسی هم نه کوی چی تاسی ته د غیبو خبری و ښی. لیکن الله تعالی د خپلو رسولانو څخه ، څوک چی و غواړی، منتخب کوی یی. نو په الله تعالی او دهغی په رسولانو باندی ایمان راوړی ، نو که چیری تاسی ایمان راوړی او د نفاق څخه په څنگ و اوسی نوتاسی ته به ډیر اجر درکول شی .

د هغوی د استدلال کولو لار:

(یجتبی) مضارع فعل دی او د استقبال له پاره استعمالیږی . او دغه آیت پر محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم باندی نازل شوی دی نو معلومه شوه چی د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه وروسته هم ، الله تعالی رسولان ټاکی او تاسی په الله تعالی اورسولانو باندی ایمان راوړی.

ددی ټول آیت د تفصیلی ځواب ورکولو نه مخته دوه ځانگړی (تنبیهی) خبری ذکر کیری:

۱- هر آیت پر خپل سیاق او سباق باندی د ایښولو په واسطه درک کیری . او دخپل مطلب د اثبات له پاره ، آیت دخپل سیاق اوسباق څخه غوڅول او لری کول ، څرگند معنوی تحریف دی.

۲- دقران هغه تفسیر ډیر معتبر او باوری دی چی د نبی صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو رضی الله عنهم د زمانی څخه منقول او مقبول دی . ددی نه علاوه د خپلو غوښتنو او(خواهشاتو) د ثابتولو له پاره دخپله ځانه تفسیر کول پخپله تحریف دی . د آیاتونو په کلیماتو کی که څه هم عمومی هم وی خودا عمومیت هم ددی څخه مخته دوه شرطونو سره مقید(ټرل) کیری . په قرانکریم کی په دی اړوند زیات شمیر آیتونه شته دی.

تفصیلی خواب :

پورته یاد کرل شوی آیاتونه ټول د احد د پینښی سره اړوند دی.

(۱۵۷) (نمبر ایت پخپله د دي پوښتنی خواب دی چی : کله چی الله تعالی د احد په غزا کی کفارو ته بری ورکړ نو هغوی ته دا گمان پیدا شو چی دا بری زمونږ د حقانیت دلیل دی او زمونږ له پاره په دی کی خیر دی ؟ نو الله تعالی خواب ورکړ چی کافران دی دغه مهلت (بری) دخپلو ځانو له پاره خیر نه گنی . بلکه دا د هغوی له پاره خاص شر دی ، ځکه چی په دغه مهلت کی دهغوی گناهونه زیاتیری او په اخیر کی به هغوی ته د ذلت او سپکوالی دردناکه عذاب وی.

په (۱۷۹) ایت کی د یوه بل سوال خواب راغلی دی او هغه دا چی په احد کی الله تعالی پر مؤمنانو او منافقینو باندی ولی دغه غم (قتل او ماتی) را وسته؟

خواب : په دی کی حکمت دا و چی د مصیبت او غم په وخت کی د مؤمن صبر او استقلال او د منافق ، منافقت را څرگندیږی . او دا په دی خاطر چی د مومنانو او منافقینو تر مینځ بیلتون (تمیز) راشی تر څو په راتلونکی کی دمنافقینو څخه لری والی وکړل شی .

دریمه پوښتنه : د غم او مصیبت د ورکولو پرته داسی هم کیدای شول چی الله تعالی پخپله مونږ ته ویلی چی هغه فلانکی مومن او هغه فلانکی منافق دی ؟

خواب : دا د غیبو دپو هی مسله ده او الله تعالی تا ته په غیبو باندی خبر نه درکوی .

څلورمه پوښتنه : د رسولانو په ژبو باندی کله کله د غیبو خبری (دوحی په ذریعه) را څرگندیږی ، نو ایا دا اطلاع علی الغیب ، (په غیبو باندی دخبریږی) خبره نه ده .؟

خواب : دا د الله تعالی شان دی چی ځینی رسولان د ځینی مغیباتو (پتو خبرو) [د هغوی د نبوت د مناسبت او شان سره یوځای] دپوهی د ورکولو له پاره انتخابوی . دا دهغی مشیت (اراده) ده . (دلته د (لکن) لفظ ددی سوال او خواب له پاره دلیل دی ځکه چی د عربیت په قانون کی د (لکن) لفظ د استدراک ددفع له پاره استعمالیږی .) نو تاسی د الله تعالی توحید او د رسولانو رسالت ومنی . (د غیبو د پوهی له مخی رسولان د الله تعالی سره شریکان مه گرځوی).

ددی تفصیل څخه را په ډاگه شوه چی د آیت مقصد هیڅکله هم دا نه دی چی نبوت دی جاری وی بلکه دا دالله تعالی د کریمه عادت یادونه ده .

(یجتبی) که څه هم د مضارع فعل دی خو هیڅکله یی هم معنی، ❖ استقبال ❖ نشی کیدای، بلکه د الهی د پخوانی عادت بیانول تری مقصد دی. او په قران کریم کی د مضارع فعل په زیاتو ځایو کی د عادت د بیانولو له پاره استعمالیږی، نه د استقبال له پاره. او دی ته د ماضی (تیری شوی زمانی) اوسنی حکایت ویل کیږی. دنمونی په توگه:

ومن الناس من يقول، یخادعون الله، وما یشعرون، و لکن لا یعلمون، په دوی دیوه څخه هم د استقبال معنی نه اخستل کیږی.

توجه: دمحالی فرضی په توگه که چیری د آیت څخه د نبوت اجرا ثابتته وی نوبیا د مرزا د نبوت له پاره خاص دلیل چیرته دی؟ دا خو خاص مدعی دی او دلیل عام دی په داسی حال کی چی د دلیل او مدعی تر مینځ موافقت ضروری وی.

۲- ومن یطیع الله و الرسول فأولک مع الذین انعم الله علیهم من النبیین و الصدیقین و الشهدأ و الصالحین و حسن اولک رفیقا. (النسا ۶۹)

ژباړه: اوهر هغه څوک چی د الله تعالی او دهغی د رسول تابعداری وکړی، هغه به دهغو خلکو سره وی چی الله تعالی پری انعام کړیدی او هغه به د نبیانو، صدیقینو، شهداو اونیکو خلکو بهترین رفیق وی. دهغوی داستدلال کولو لار:

دهغوی داستدلال کولو لار داده چی وایی: چی د (مع) لفظ د صفت د گډون لپاره دی، مقصد یی دادی چی د الله تعالی او د رسول د اطاعت کولو څخه په انعام کړل شوو ډلو (منعم علیهم) سره د صفت گډون تر لاسه کیږی. او دهمدغی ډلو څخه تر ټولو لمړی ډله د انبیأو ډله ده. نو ددی څخه څرگنده شوه چی د اطاعت په واسطه نبوت تر لاسه کیدای شی.

ځواب: ددی استدلال ټول کړه وړه د (مع) دلفظ په شاوخوا کی را گرځی، چی هغوی یی معنی د صفت گډون اخستی دی، خودا د ډیرو علتونو له مخی غلطه او باطله ده. لمړی طریقه:

د (مع) لفظ په ډیرو معناگانو کی شریک دی (ما په خپل تفسیر کی لیکلی دی چی د (مع) لفظ په قرانکریم کی ۶۰ ځلی را غلی دی او په ۱۴ مختلفو معناگانو باندی استعمال شوی دی، چی د هغی له پاره د یوی ځانگړی معنی دټاکلو لپاره قرینی او دلیل ته اړتیا وی او هغه ددی مرزاییانو سره نشته.

د (مع) د لفظ معناگانی دادی:

د خای، وخت، او عمل گډون (اشتراک مکان، زمان، و عمل)، د صفت او عمل گډون، په سیر او سیاحت کی گډون، په ثواب کی گډون، په عذاب کی گډون، په غونډو کی گډون، په خلاصون کی گډون، په الوهیت کی گډون، په دین کی متابعت کول، دوروسته (بعد) په معنی، د لوړ او پورته (علی) په معنی، د لزوم او یوځای والی (اتصال) په معنی، د الله تعالی له اړخه دنصرت په لاره د ځانگړی ملگرتیا (معیت خاصه) په صفت، د الله تعالی له اړخه د عامی ملگرتیا (معیت عامه)، علم او قدرت په صفت.

دویمه طریقه:

دغه ډول کلیمه په (محمد رسول الله و الذین معه) کی مستعمل ده او دا آیت یواځی د صحابه کرامو په اړوند دی، نو ایا صحابه کرام ټول، ټول انبیاء و؟

دریمه طریقه:

دلته قرینه موجود ده (و حسن اولیک رفیقاً) یعنی دغه ملگرتیا (معیت) د اندیوالی (رفاقت) گډون دی، چی مقصد یی په عیالین کی د ارواحو ملگرتیا، او په جنت کی د ټولو مومنانو ملگرتیا (د رفاقت او ملگرتیا، لفظ د صفت په توگه نه شی استعمالیدای) بلکه د خای (مکان) او غونډی (مجلس) سره خاص کرل شوی دی.

څلرمه طریقه:

دا نظریه او فکر غلط دی چی د اطاعت په واسطه نبوت تر لاسه کیږی. ځکه چی نبوت کوم کسبی څیز نه دی، که چیری کسبی څیز وایی نو نبی ته به ضرور ددی پوهه (علم) یا امید وای چی د اطاعت په واسطه ماته نبوت تر لاسه کیدای شی. لیکن الله تعالی د نبی صلی الله علیه و سلم په واسطه ددی دواړو نفی کړی ده. لکه چی فرمایلی یی دی:

ماكنت تدری ما الكتاب و الا الايمان (شوری ۵۲)

وماكنت ترجو ان یلقى الیک الكتاب الا رحمة من ربک (القصص ۸۶)

ژباړه: تاته معلوم نه وه چی کتاب څه شی دی او تفصیلی ایمان څه شی دی. او تاته دا امید نه و چی تاته به کتاب درکول کیږی، مگر دا د الله تعالی له لوری رحمت دی.

۳- یا بنی آدم اما یأتینکم رسل منکم یقصون علیکم آیتی فمن اتقی و اصلح فلا خوف علیهم و لا هم یحزنون. (اعراف ۳۵)

ژباړه: ای د آدم بچیانو! که چیری تاسی ته پیغمبر راشی، نوهغه به له همتاسی څخه وی، اوزما احکام تاسی ته بیانوی، نوهغه څوک چی تقوی (دالله نه ویره) اختیار کړی او اصلاح وکړی نو داسی وگړی به نه اندیبنمن شی او نه به دوی غمگین شی.

د هغوی د استدلال کولو لار:

دا د قران خاوندانو ته خطاب دی او (یأتینکم) د استقبال صیغه ده، نو مطلب تری دا را خیزی چی د قران د خاوندانو له اړخه به بل رسول هم مبعوث کیری.

ځواب: دا استدلال د څو علتونو له مخی بلکل غلط او جاهلانه استدلال دی. او هغه دا چی:

لمړی علت: داچی په قرانکریم کی دی امت ته دبلنی او دعوت ویناد (یاایهاالذین امنو، یاایهاالناس، یا اهل الکتاب، یا بنی اسرائیل ..) په کلیماتو او الفاظو سره شوی دی. خو په هیڅ ځای کی ورته د (یابنی آدم) خطاب نه دی شوی.

دویم علت: په دی سورت کی د آدم علیه السلام پیښه (واقعه) یاده کړل شوی او دهغو دپر ځمکه درا ښکته کیدو (هبوط) په وخت کی هغه ته او د هغه اولادی ته یو شمیر ویناوی شوی دی.

لمړنی وینا: یا بنی آدم قد انزلنا علیکم لباسا یواری سوآ تکم وریشا (۲۶).

دویمه وینا: یا بنی آدم لا یفتننکم الشیطان کما اخرج ابویکم من الجنة ینزغ عنهما لباسهما (۲۷)

دریمه وینا: یا بنی آدم خذوا زینتکم عند کل مسجد و کلوا واشربوا ولا تسرفوا (۳۱)

دغه دری واړه ویناوی د عربو مشرکینو په تردیدکی نازل شوی وی. هغوی به د طواف په وخت کی ځانونه لوڅول، او دا یی دځانونو لپاره د ثواب کارگانه، نو الله تعالی د آدم علیه السلام د واقعی په بیانولو سره هغوی ته دا وریادول چی د شیطان په پیروی کی پر خپلو ځانو حلال شیان مه حراموی. لباس پر ځانو مه حراموی، ځکه چی ابلیس د وسوسی په واسطه ستاسی د پلار(نیکه) څخه د جنت لباس لیری کړی و. او فرمایلی یی دی چی دغه (لباس) د الله تعالی له لوری ټولو انسانانو (بنی آدمو) ته انعام دی او د هغوی له پاره زینت دی.

څلرم خطاب:

یا بنی آدم اما یأتینکم رسل منکم یقصون علیکم) ۳۵ (

دا وینا هم د ټولو انسانانو (بنی آدمو) له پاره ده . هغه وخت چی آدم علیه السلام د جنت څخه را بښکته کړل شو نو دهغی وخت څخه دقران تر نزوله پوری چی څومره انسانان پیدا شوی دی ، هغوی ټول په دغه وینا کی را نغښتل کیږی . او ددی تایید دادی چی د آدم علیه السلام د اهباط (را بښکته کیدو) نه وروسته د بقری په سورت کی دا وینا په دی ډول راغلی ده . [فاما یأتینکم منی هدی . فمن تبع هدای فلا خوف علیهم و لا هم یحزنون (بقره ۳۸)] او د طه په سورت کی هم په دی ډول را غلی ده [فاما یأتینکم منی هدی . فمن تبع هدای فلا یضل ولا یسقی . (طه ۱۲۳)] نو دلته هم دغه وینا (خطاب) آدم علیه السلام او دهغی د اولادی له پاره دی ..

دمحمد صلی الله علیه و سلم د بعثت څخه وروسته د نبوت هغه لړۍ پای ته ورسیده د کوم له پاره چی نور قطعی مبارک آیتونه د استدلال په توگه وړاندی شوی دی .

که چیری دغه وینا(خطاب) د نورو ویناوو په واسطه پری کړل شی او دهغی څخه د خپل باطل مقصد د ترلاسه کولو په خاطر د نبوت اجراً ثابتول هدف وی نو بیا دا د الله تعالی د مبارک کلام سره مذاقی او مسخری کول دی .

دریم علت: ابن جریر ، الوسی او نورو مفسرینو ددی مبارک آیت په پیلامه کی د (قلنا) لفظ دمعنی له اړخه مقدر لگولی دی تر څو په ډاگه شی چی دغه خطاب د پخوانیو ویناوسره تړلی دی .

ټوکه:

[د مردان د ښار د رستم په سیمه کی د یوه مرزایی سره مناظره]

په ۱۹۶۵ کال کی زمونږ په کلی رستم کی د حیواناتو په شفاخانه کی یو دولتی ډاکټر و ، گمان کوم چی هغه به د سیالکوټ (پنجاب) اوسیدونکی و ، هغه د قادیانی مسلک ډیر ستر داعی و ، او په سیمه کی یی ډیر زوک او غوغا را پیدا کړی وه . ویل به یی چی کوم عالم دی له ماسره بحث وکړی . بدبختانه چی په هغه وخت کی زیات مولوی صاحبان د قران د علومو سره نا آشنا و . په دی خاطر دهغی سره دمقابلی څخه ویریدل . یواځی همدومره به یی ویل چی هغه کافر دی . زه په هغه وخت کی د پنجاب د گوجرانواله د دیدار سنگ په کلی مدرس (استاد) وم .. نو زما هغه دوستانو چی په رستم کی اوسیدل دغه ډاکټر ته وویل چی زمونږ مولوی صاحب چی کله د سفر څخه راشی نو هغه به له تا سره بحث وکړی . دوستان منتظر وول ، کله چی زه یو ځل په رخصتی بانندی راغلم ، نو دوستانو را ته وویل چی دغه ډول معامله ده . خوښمندوم چی په هغه کال ماته دا فرصت تر لاسه شوی و ، نو ما د قادیانیانو د یو شمیر کتابونو مطالعه هم کړی وه . نوماخلو ملگرو ته وویل چی د ډاکټر صاحب سره د مباحثی له پاره وخت واخلي ، هغوی وخت و ټاکه ، په ټاکلی وخت زه او زما دري ملگری دهغه ځای ته ، هملته شفاخانی ته

حاضر شول . ڊاڪٽر ڊ ڊيرو نيكو اخلاقو له لوري ٻنه راغلاست ووايه . خو ددي ترڻنگ په خپل ضد ولاړ و چي مولوي صاحبان زما سره بحث نشي كولاي . ما دهغي پر ميز قرانڪريم وكوت ، را پورته مي ڪر . په هغي كي هغه په ځينو صفحو كي نبي لگولي وي ، ما په پته توگه هغه نبي را وويستلي او قران ڪريم مي بيرته پرخپل ځاي كښينبود .

بحث پيل شو نو ڊاڪٽر ڊ نبوت د اجرا معامله مخته راوپه . ما سمدستي ورته وويل چي دليل به د قران ڪريم نه راوړي ؟ هغه وويل بلڪل ! ما ورته وويل چي آيت را وړاندي ڪړه ؟ هغه قران ڪريم را پورته ڪر نو په هغي كي دهغي اينبوول شوي نبي غايبي وي . ڊيري ولٽولي خو پيدا يي نشواي ڪري ، شرمنده شو او ويي ويل چي تا زما د قران څخه نبي ليري ڪري دي . ما ورته وويل چي دا مي په دي خاطر لري ڪري چي ماته او تاته په خپله ستا د علم او پوهي اندازه معلومه شي .. ڪله چي ته نيغ په نيغه د خپل دليل له پاره د قرانڪريم څخه يو آيت هم نشي را ويستلاي نو څرگنده شوه چي ته جاهل اوناپوهه يي . ستا پوهه او علم تقليدي دي . ما ورته وويل چي د كوم آيت په هڪله پوښتنه وڪړه نو زه به يي (انشالله) په هماغه وخت كي در ته را وڪارم او درته به يي ووايم .

بيا ما ورته وويل چي ستا استدلال آيت به زه تاته وښايم ؟ نو هغه وويل چي بلي ! ايا تاته معلوم دي ؟ نو ما ورته د اعراف د سوري آيت ولوست اوپه قرانڪريم كي مي دهغي مخي ته راوويست ، زما ددي كار څخه هغه ڊير مرعوب شو . بيا تري ما و پوښتل چي ايا ته د نبي او رسول تر مينځ په توپير ڪولو پو هيري ؟ نو هغه وويل چي بلي ! زه پو هيرم . نوماورته وويل چي په دي آيت كي د رسالت يادونه شوي ده . نو ايا ته مرزا غلام احمد ، درسول په خير مني ؟ هغه چوپ پاته شو . ماتري بيا بيا و پوښتل ، خو هغه په اخر كي وويل چي ته ماته تر سبا پوري وخت راڪړه ، ما ورته وويل چي صحيح ده .

د مردان په ښارگوټي كي دهغي يو ځانگړي داعي و ، هغه ته ورغي او بيرته راغي نو سبا ورځ مو بيا د بحث ڪولو له پاره وخت وټاڪه . نو مونږ دوباره د بحث له پاره كښيناستلو . ما دهغي څخه د پروني سوال په هڪله و پوښتل . نو هغه ځواب راڪړ چي بلي ! زه غلام احمد مرزا درسول په خير منم .

ماورته په شوخي سره وويل چي ته تر پرونه پوري (دخپل مسلڪ په مطابق) هم مسلمان نه وي ، ځكه چي تر پرونه پوري ستادا ايمان نه و چي غلام احمد رسول دي !

ددي خبري په اوريدو سره په هغه نور هم رعب او هيبت كښيناست . بيا ورته ما وويل چي مرزا نه نبي دي اونه رسول . بلڪه درواغجن (كذاب) دي ځكه چي دهغي ٽولي وړانديني (پيشنگويي) غلطي ثابتي شوي . ما د مرزا د مړيني څخه هغه ته خبري پيل ڪري او ما دهغي د ڪتابونو څخه دهغي د خبرو تضاد او تناقض ثابت ڪر . او دا مي

ورته ثابته کړه چې دکومی نیتی په هکله هغه د خپلی مړینی په اړه وپرانده وینه کړی وه نو هغه د هغی نه مخته ومړ . ډاکټر زما ددی اعتراض د اوریدو په واسطه بلکل حیران (مبهوت) او عاجز شو. او وویي ویل چې ماته وخت راکړي! نو ماهغه ته او دهغی ټولی ډلی ته تر ټوله عمره پوری وخت ورکړ.

څه وخت وروسته ، زما یو دوست د هغی سره لیدنه وکړه . نو هغه ورته وویل چې ما د مرزاییت نه توبه کړی او صحیح مسلمان شوی یم.

(دمرزا د مړینی په هکله دهغی وړاند وینی او دهغی درواغجنی(کذب) به انشالله په ۱۴ باب کی راشی)

۴- الله یصطفی من الملائکة رسلا ومن الناس ان الله سمیع بصیر (حج ۷۵)

ژباړه : د ملایکوڅخه او هم د انسانانو څخه پیغام رسونکی پخپله الله تعالی غوره کوی ، بيشکه چې الله تعالی اوریدونکی او لیدونکی دی.

دمرزیانو د استدلال کولو لار:

د (یصطفی) لفظ د مضارع فعل دی ، مراد تری استقبال دی ، یعنی الله تعالی په راتلونکی زمانی کی دملایکو او انسانانو څخه رسول ټاکي.

ځواب: دا پخپله ډیر غلط استدلال دی دلته د مضارع فعل د ماضی دحال بیانونکی دی . او دا د (بیت) مسله ده . کله چې یوه پېښه تیره شوی وی خو د یادونی له پاره هغه د مضارع فعل په شکل کی بیا ذکر کړل شی.

زیښنه یی دا چې په تیر مبارک آیت کی الله تعالی د مثال په واسطه په مشرکینو باندی دا واضحه کړه چې ستاسی باطل معبودان کمزوری دی ، یو مچ هم نشی جوړولی ، بلکه که مچ تری کوم شی و تښتوی ، نوهغه تری هم نشی خلاصولای . نه پیدا کونکی (خالق)دی او نه متصرف . نو مشرکانو ته دا فکر پیدا شو چې الله تعالی بزرگانوته (هغوی چې دوی خپل معبودان گرزولی دی) هیڅ ډول درنښت نه ورکوی ؟

نو په دی آیت کی یی ځواب ورکړ چې بلی ! الله تعالی چې کله هم انسانانو او ملایکو ته د رسالت دنده ورسپاری هغه ددوی (ددی مخلوق) لپاره ډیره ستره درجه ده ، خو هغوی ته د الوهیت صفات هیڅکله هم نه ورکوی.

۵- ينزل الملائكة بالروح من امره على من يشا من عباده ان انذرو انه لا اله الا انا فاتقون (نحل ۲)

ژباړه : همدا (الله) ملایکو ته خپله وحی ورکوی او خپلو بندگانو کی یی ، چاته چې وغواړی ، ورلیږی ، تر څو تاسی خلک په دی و پوهوی چې له ما پرته بل هیڅ د عبادت وړ نشته.

د هغوی د استدلال کولو لار:

(ینزل) دمضارع فعل دی او روح د وحی په معنی دی ، نومقصد یی دادی چی دقرانکریم نه وروسته هم الله تعالی ملایکو ته وحی د هغه بندگانو له پاره ورکوی ، چی الله تعالی یی غواړی . نو هغه شخص نبی یارسول گرځی .

خواب : دهغی خواب هم همغسی دی لکه پخوا چی تیر شو. چی دا دماضی دحال حکایت دی ، دمستقبل سره هیخ ډول اړیکی نه لری . زبینه یی دا شوه چی الله تعالی په لمړی آیت کی د رسول الله صلی الله علیه و سلم وحی ته د الله تعالی دامر (امرالله) نوم ورکړی ، اوفرمایلی یی دی چی ددی وحی په تکذیب کی د عجلې څخه کار وانخلی. او د وحی خلاصه (لنډیز) توحید دی . استعجال (بیره) په دی خاطر مه کوه چی دا وحی کوم نوی شی نه دی . بلکه ددی تر مخه الله تعالی دملایکو په ذریعه وحی را کیستی ده، نو دا مبارک آیت د (فلاتستعجلوه) له پاره علت او دلیل دی په دی اساس یی د آیت په پیلامه کی د (و) حرف نه دی راوړی .

٦- یا ایها الرسل کلوا من الطيبات و اعملوا صالحا انی بما تعملون علیم (مومنون ٥١)

ژباړه : ای پیغمبرانوا! حلال خوری او نیک عمل کوی ، تاسی چی څه کوی پر هغوی ټولو زه پوره پوره خبر یم .

د هغوی د استدلال کولو لار:

قران کریم په راتلونکی زمانی کی ، راتلونکی رسولان مخاطب کړی دی ، نو په ډاگه شوه چی د رسالت لړی جاری ده .

خواب : دا هم د خپل ناوړه مقصد د ترلاسه کولو له پاره د قرانکریم سره ټوکی اومسخری کول دی .

وروستنی (مابعد) د مخکنیو (ماقبل) څخه په پری کولو سره او دهغی څخه نتیجه تر لاسه کول دعقل اوپوهی دخواندانو لاره نه ده ، بلکه د دی مبارک آیت څخه مخته الله تعالی د نوح علیه السلام څخه نیولی دعیسی او مریم علیه السلام پوری ، دټولو یادونه کړی ده. نو دا آیت هم د هغوی د حالت سره اړوند دی . چی الله تعالی هر یوته دخپل بعثت په زمانی کی فرمایلی و چی (کلوا من الطيبات) ، خو په آیت کی یی د حکایت په ډول ټول سره را ټول کړی او د (یاایهاالرسل) یعنی (وقلنا لهم : یا ایهاالرسل) لکه چی عامو مفسرینو یی هم یادونه کړی ده، خطاب کړی دی . او ددی دلیل د هغی وروسته لفظ (فتقطعوا امرهم بینهم زبرا) ، یعنی د انبیاءو علیهم السلامو ملت جاری و ، خومخالفینو دغه ملت ټوټی ، ټوټی کړ ، او دا د ماضی (تیری شوی زمانی) صیغه ده .

دویم خواب : ځینو مفسرینو دا هم لیکلی دی چی دا محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم ته خاص خطاب دی خودجمعی صیغه یی ورته د عزت او احترام په خاطر راوړی ده .

۷- و لقد جأكم يوسف من قبل بالبينات فما زلتم في شك مما جأكم به حتى اذا هلك قلتم لن يبعث الله من بعده رسولا. (مومن ۳۴)

ژباړه : او ددی څخه ترمخه تاسی ته یوسف علیه السلام دلپلونه راوړی و ، بیا هم تاسی د هغی په راوړل شوو دلایلو کی شک او شبه کوله ، ان تردی چی کله هغه وفات شو نو ویل به یی ، ددی وروسته الله تعالی کوم استازی نه رالیږی.

د هغوی د استدلال کولو لار:

د یوسف علیه السلام د قوم عقیده وه، چی د یوسف علیه السلام وروسته بل کوم استازی (رسول) نه راځی . خو دهغوی دا عقیده غلطه وه ، په همدی ترتیب نن هم خلک وایی چی دمحمدرسول الله صلی الله علیه و سلم وروسته بل رسول نه راځی. نو دا هم غلطه عقیده ده.

ځواب : دا استدلال بلکل د لیونتوب او جنون ښکاروندوی دی . او دهغی څو علتونه دی :

لمړی علت : دا چی ددی قوم دا عقیده په دی خاطر غلطه وه چی د یوسف علیه السلام نه وروسته د محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم تر زمانی پوری ، ریښتونی رسولان راغلی دی او دهغوی په رسالت باندی صحیح او واضحه نصوص گواهی ورکوی . خو د محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم نه وروسته دا گروهه چی هیڅ رسول به نه رالیږل کیږی، پری څرگند قرانی مبارک آیتونه اوصحیح احادیث گواهی ورکوی نو د هغی قیاس پر ماقبل (پخوانیو) باندی دلپونیان قیاس دی.

دویم علت : دا چی یو شمیر مفسرینو لیکلی چی (لن یبعث الله من بعده رسولا). دا د انکار په توگه نه دی لیکل شوی ، بلکه د(قوم) د تاسف په خاطر یی لیکلی دی ځکه. چی د یوسف علیه السلام د وفات نه وروسته د مصر نظام له منځه ولاړ نو دهغی وخت خلکوبه د افسوس په توگه ویل چی د یوسف علیه السلام په څیر نبی به رانشی ! یعنی کاش چی د هغی په څیر نبی را شی تر څو صحیح نظام قایم کړی.

۸- و انهم ظنوا کما ظننتم ان لن یبعث الله احدا . (جن ۷)

ژباړه : او (انسانانو) هم ستاسی په څیر گمان کړی و چی الله تعالی به څوک را و نه لیږی.

د هغوی د استدلال کولو لار:

دجناتو(پیریانو) دا گروهه (عقیده) چی الله تعالی به هیخ رسول را ونه لیری ، گمان و گنل شو ، او گمان د رد کولو وړ وی .

خواب : داهم د خندا وړ استدلال دی . چی خو علتونه لری :

لمړی : دا په رسول باندی د ایمان (ایمان بالرسول) څخه د مخته خبری بیان کیږی ، یعنی د محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم دبعثت څخه دمخه دهغوی دا عقیده وه چی رسول نه راخی :

دویم - داچی دلته د بعثت نه مراد دمړینی نه وروسته بعثت (بعثت بعد الموت) دی ، یعنی دا خلک دبیا را ژوندی کیدو څخه منکر وول .

۹- وماکنا معذبین حتی نبعث رسولا (اسرا ۱۵)

ژباړه : او مونږ عذاب نه ورکوو مگر دا چی رسول ورته ولیږو .

د هغوی د استدلال کولو لار :

مونږ هغه وخت هغوی ته عذاب ورکوو چی لمړی ورته رسول مبعوث کړو ، اویا دوی انکار وکړی ، نو د مستقبل د صیغی نه دا په ډاگه شوه چی در سول څخه مراد د قران نه وروسته راتلونکی رسول دی .

خواب : دا خو بلکل د جهل نه ډک استدلال دی ، ځکه چی (وماکنا معذبین) دماضی فعل دی ، یعنی د محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم تر بعثته پوری چی څومره رسولان مبعوث شوی دی دهمدی حجت د جوړولو له پاره مبعوث شوی دی ، او د محمد صلی الله علیه و سلم بعثت د ټولو اخری حجت دی چی پر دوی باندی جوړ شوی دی ، نو دهغی صلی الله علیه و سلم دبعثت په اساس په نه منونکو باندی ډول ، ډول عذابونه راغلل اوپيروان یی د هر ډول دنیوی عذاب څخه په څنگ پاته شول .

زیښنه یی دا چی په دی مبارک آیت کی د الهی یو قانون ذکر کیږی او هغه دا چی د رسول را استول د عذاب څخه ددفع کولو او د حجت دپوره کولو له پاره کیږی .

۱۰- یبني اسراييل اني رسول الله اليكم مصدقا لما بين يدي من التوراة و مبشرا برسول يأتي من بعدى اسمه احمد ، فلما جاؤهم بالبينات قالوا هذا سحر مبين . (صف ۶)

ژباړه : ای بنی اسرايیلو ! زه د الله له اړخه تاسی ټولو ته رسول یم . زماڅخه مخته د راغلی کتاب (تورات) تصدیق کونکی یم او دخپله ځانه وروسته د راتلونکی یوه رسول په هکله تاسی ته زیری درکوم چی نوم به یی احمد وی . نو کله چی هغه ، هغوی ته ښکاره اوروښانه دلیلونه راوړل نو دوی وویل چی دا ښکاره جادو دی .

دهغوی داستلال کولو لار:

مرزا شبیرالدین قادیانی لیکلی دی چی ددی عبارت څخه دا په ډاگه کیږی چی هغه (مرزا قادیانی) خپل ځان ددی نوم مصداق گرځولی دی. ځکه چی هغه دهمدی دلیل له مخی ثابتته کړی ده چی که چیری په دی ځای کی رسول الله صلی الله علیه و سلم تری مراد وای نو د محمد صلی الله علیه و سلم لفظ به یی راوړی و، دلته خو د احمد د لفظ وړاند وینه شوی ده، چی تری را څرگندیږی چی دا بل کوم شخص دی، چی نوم یی احمد دی، نو دا حواله بلکل په ډاگه کوی چی تاسی (مرزا قادیانی) احمد یاست، بلکه ددی وړاند وینی مصداق پخپله تاسی یاست. (انوار خلافت ۳۷مخ)

ځواب: دا خو په مکمله توگه او له هره اړخه د الله د کتاب تحریفول دی. او د احمد څخه د مرزا غلام احمد نوم اخستل، ښکاره کفر دی چی ډیر علتونه لری.

لمړی علت: په قرانکریم کی او هم د عربو په ژبه کی د(بعد) د لفظ سره د (من) حرف ذکر کیږی. هلته چی د (بعديت) سره یوځای اتصال هم موجود وی او ددی څخه یی دمقصد تاکیدول وی لکه چی فرمایي:

الذین ینقضون عهدالله من بعد میثاقه

ثم عفونا عنکم من بعد ذلک

ثم بعثنا کم من بعد موتکم

ثم یحرفونه من بعد ما عقلوه

او په دی ترتیب بی شمیره آیتونه راغلی دی.

په دغی آیتونو کی د تاکید اومبالغی په توگه تری اتصال مراد دی.

نو په دی مبارکو آیتونو کی هم د عیسی علیه السلام نه وروسته هغه رسول مراد دی چی د عیسی علیه السلام نه وروسته مبعوث کیږی. خو په دی بعديت کی بله کومه واسطه نه شته او هغه یواځی او یواځی محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم دی.

دویم علت: د اچی قرانکریم د عیسی علیه السلام دراتلو نه سمدستی وروسته د را تلونکی رسول یادونه پریږدی او د ډیر وروسته راتلونکی (دنبوت درواغجن دعوه کونکی) یادونه وکړی نو دا خو دعبارت د لیکلو هم خلاف دی.

دریم علت : د حیرانتیا وړ خبره ده چی میرزا د عیسی علیه السلام نبوت اورسالت هم نه منی، بلکه هغه ته شکنخل کوی اوبیا دلته دهغی له اړخه زیری (بشارت) دخپل ځان له پاره مصداق گرځوی . (پرداسی عقل اوپوهه باندی بایدوژړل شی).

څلرم علت : دلته که چیری دغه دعوه لرونکی قادیانی تری مراد وی ، نو بیا خو د غلام احمد دنوم یادول په کار و ځکه چی مرزایی ، احمد، نه دی بلکه غلام احمد دی ، لکه څنگه چی دهغی مور اوپلار پری دانوم اینبودی دی.

۱۱- و لو تقول علينا بعض الاقاويل لاخذنا منه باليمين ثم قطعنا منه الوتين (الحاقه ۴۴)

ژباړه : او که چیری دوی پرمونږ باندی کومه خبره جوړوی نو مونږ د هغوی نبی لاس نیسو او دهغوی د شا رگ پری کوو.

د هغوی داستدلال کولو لار:

مرزا وایی چی په دی آیت کی د درواغجن نبی ننبی ننبانی ښوول شوی دی چی الله تعالی دداسی وگړی نبی لاس نیسی او دهغی د شا رگ ورغوځوی . نو که چیری زه (مرزا) درواغجن وایی ، نو له ماسره بیا داسی ولی ونشول.

ځواب : ددی مبارک ایت سیاق او سباق واضح او څرگند دی ، چی دا د محمدرسول الله صلی الله علیه و سلم له پاره خاص دی ، چی که چیری هغه کومه جمله (په الله تعالی باندی د افترا له پاره) د خپله اړخه جوړه کړی نو په همدی طریقی سره به هلاک کړل شوی وای . دلته په ایت کی د عموم صیغه نشته ، اوعلت یی دادی چی د نبی صلی الله علیه و سلم په زمانه کی مسیلمة الکذاب او اسودعنسی هم د نبوت درواغجنی دعوی کړی وی . مگر هغوی هم دداسی طریقی په واسطه نه دی هلاک شوی . نو ایا مرزایی به په خپل دغه ډول استدلال سره نبی وگرځی ؟ ایدا ، ایدا نه.

اخری خبره داده چی د نبوت د پایی ته رسولو (ختم نبوت) له پاره بلکل څرگند او ښکاره نصوص موجود دی ، چی دهغوی څخه د یو شمیر یادونه مخته وشوه ، چی دعقل خاوندان پری پوهیدای شی . ددی ترڅنگ چی د نبوت د اجرا له پاره (ددوی له اړخه) څومره دلیلونه وړاندی کیری نو په هغوی کی یی قرانی آیاتونه یا خو وروستنی(مابعد) د مخکینیو(ماقبل) سره قطع کړ دی او یا یی تری یوه احتمالی معنا اخستی ده چی د تردید له پاره یی څرگند آیاتونه موجود دی او یا یی یواځی د مضارع د فعل په یادولو سره استدلال کړی چی بلکل دعربیت د قانون پرخلاف دی

څلرم باب دنبوت او رسالت تر مینځ لغوی او اصطلاحی توپیر

په دی اقسامو کی د (ظلی بروزی نبوت) له پاره هیڅ ځای نشته.

لغوی توپیر یی دادی: چی رسالت، په دنیوی امورو یا دینی امورو کی، دیو چا پیغام نورو ته ور رسول دی. اصول دادی چی دا شخص به ددی کار نسبت د مرسل لوری ته کوی، خو دخپله اړخه نسبت نشی کولای. د (ارسل، او، یرسل) الفاظ په قرانکریم کی د مختلفو شیانو له پاره استعمال شوی دی. خو د رسول لفظ او دهغی جمع یواځی شرعی رسولانو یا ملایکو له پاره استعمال شوی ده خود لغوی معنا له اړخه یواځی یوه ځای کی استعمال شوی دی.

فلما جاءه الرسول قال ارجع الي ربك (يوسف ٥٠)

نبوت په لغت کی (ناقصه واوی) یا (مهموزاللام)، یعنی د نبوت څخه اخستل شوی، چی معنا یی د شان عظمت (ستروالی)، یا نبأ څخه اخستل شوی چی معنایی (اخبار) ده. په قران کی یی استعمال د اخری معنا په اعتبار سره شوی دی. (نبأت، نبا، من انباک، ینبی، نبی او نور، په هر ځای کی د اخبار په معنی راغلی ده، دا که د خیر خبر وی او که د شر خبر.

خو د نبی لفظ او دهغی جمع یواځی د شرعی نبی له پاره په قرانکریم کی مستعمل دی.

شرعی اصطلاحی توپیر:

په دی هکله د علم او دپوهی دځاوندانو له اړخه دری مختلفی ویناوی راغلی دی:

لمړنۍ وینا: رسول عام دی اونبی خاص، یعنی د رسول لفظ دبشر، پیری او ملایکو له پاره استعمالیری او د نبی لفظ یواځی د بشر لپاره ځانگړی شوی دی.

په قرانکریم کی د رسول اطلاق ملایکو ته دمفرد اوجمع د صیغی، دواړو سره راغلی دی، لکه چی فرمایي:

قال انما رسول ربك لاهب لك غلاما زكيا (مریم ١٩)

الله يصطفى من الملائكة رسلا و من الناس (حج ٧٥)

حتى اذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون من دون الله (اعراف ٣٧)

يا معشر الجن و الانس الم يأتكم رسل منكم (انعام ١٣٠)

(په دی کی آیتونوکی د یوه تفسیر له مخی د پیریانو رسول داخل دی)

دويمه وينا: رسول ، د هغه شخصيت سره ، ځانگړې شوی دی ، چاته چې د الله تعالی له لوری کتاب ورکړل شوی وی او یاد پخوانی نازل شوی کتاب په تبلیغ باندی مامور شوی وی . او هغه ته مستقل شریعت (په فروعو او اعمالو، دواړو، کی) ورکړل شوی وی.

او نبی عام دی ، هر هغه بشر ، چې د الله تعالی له لوری ورته وحی راغلی وی ، که څه هم هغه د نازل شوی کتاب پر تبلیغ او د مستقل شریعت په لور په بلنی (دعوت) باندی مامور شوی وی او که نه وی مامور شوی .

د یو شمیر پوهانو په وړاندی ښځه هم (نبیه) جوړیدای شی لکه مریم علیه السلام چې وه . ځکه چې الله تعالی هغه ته خطاب کړی دی .

خو دا قول او وینا صحیح نه ده ځکه چې الله تعالی دهغی د بشری صفاتو په لړکی د هغه لوړ صفت (صدیقه) ذکر کړی دی . دلته ددی خبری تفصیل ته اړتیا نشته.

دریمه وینا: هر نبی رسول دی او هر رسول نبی دی . ځکه چې الله تعالی د بنی اسرائیلو انبیاء کله د (النبیون) او کله هم د (الرسل) په نامه یاد کړی دی . په همدی ترتیب د النساء د سوری په (۱۶۳) آیت کی د دولسو انبیاءو علیه السلام ذکر شوی دی . او په هغی کی یی د (والنبیون من بعده) الفاظ راغلی دی . بیا یی په (۱۶۵) آیت کی فرمایلی دی (رسلا مبشرین و منذرین) ، په دی الفاظو کی دا اشاره شوی چې هغوی انبیاء هم وول او رسولان هم.

د مریم په سوری کی د موسی علیه السلام او اسماعیل علیه السلام په هکله فرمایلی چې:

و کان رسولا نبیا.

زمونږ د نبی صلی الله علیه و سلم په اړه د اعراف د سوری په (۱۵۷) آیت کی فرمایلی چې: [الرسول النبی]

ددغه دواړو صفاتو د جمع کولو په وخت کی ددوو حیثیتونو اعتبار موجود وی ، دالله تعالی په نسبت رسول دی (بالنسبه الی الله) او د مخلوق په نسبت نبی دی (بالنسبه الی الخلق).

توجه: ددغی مبارکو آیتو څخه په ډاگه کیږی چې د وحی په اړوند د الله تعالی د مقربو بندگانو یواځی دوه صفتونه مخته راځی او هغه د (رسول) او (نبی) دی . او په دواړو صورتونو کی یی هماغه شرعی معنی معتبره او باوری ده چې مخته لیکل شوی ده . ددی نه علاوه دقرانکریم په هیڅ نص کی (ظلی بروزی نبی) او یا نور داسی الفاظ او مراتب نه دی راغلی.

دا د مرزا د خپله ځانه جوړشوی مراتب او اصطلاحات دی چې د شریعت سره نیغ په نیغه په ټکر کی دی.

بلی! مرزا د بائبل ، تصوف او اشراق څخه دا تر لاسه کړی دی چې یو حقیقی نبی وی او پاته نور د هغی پیروان اوتابعدار، لکه ظل (سیوری) چې دکوم شی تابع وی . او هغه ته ضمنی هم ویل کیږی . خو کله چې الله تعالی او

دهنی رسول صلی الله علیه و سلم ددی اجازه نه وی ورکړی او دحقیقی نبی او رسول نه پرته یی بل هیڅوک د وحی د نازلیدو وړ نه وی ټاکلی ، ځکه چی د ختم نبوت سره دا لازم دی چی د خاتم النبیین څخه وروسته د وحی را کوزیدل بند شوی دی ، نو دهنی وروسته د ظلی بروزی اونورو دروازی بندی شوی.

ددی نه علاوه د حیرانتیا وړ خو داده چی د ظلی په معنی، چی په ټولو اوامرو او نواهیو کی به د خاتم النبیین صلی الله علیه و سلم تابعداری کوی او د خپله اړخه به کوم امر او نهی نه صادروی ،(خو مرزا په دی ځای هم نه دی تم شوی) بلکه ددی ځای اومقام څخه نور هم مخته تللی دی اوپه خپله رساله (مبین ۴) کی په (۶-۷ مخونو) کی یی لیکلی چی : (ځکه چی زما په وحی کی امر هم شته او نهی هم).

دغه ډول متضاد دعوی به انشاءالله په نهم باب کی د ځواباتو سره یوځای راشی.

گټی یی: د عربیت له اړخه رسول او نبی دوه مشابه صفتونه دی ، چی په کی د فاعلیت معنی را نغښتی ده . فاعلیت او (مبني للفاعلية) په دوو ډولو دی:

یو هغه ، چی د کوم ذات سره یواځی فعلیت قایم شوی وی ، ددی نه اخوا دبل شی اړتیا ورته نه وی . لکه :آکل ، شارب ، ضارب ، ناصر، الحی او نور. نو په هغی کی یواځی د آکل اوشرب ، ضرب ، نصرت ، حیات موجودیت د یوه ذات سره دی . په دی کی فاعل ته د خپل فعل د انجامولو ددعوی د ښکاره کولو شرط نه شته.

دویم : فاعلیت او (مبني للفاعلية) داسی الفاظ دی چی په هغی کی د یوه ذات سره یواځی د فعل قیام بسنه نه کوی بلکه د فعل دقیام سره یوځای د هغی دعوی کولو ته هم اړتیا شته.

دنمونی په توگه : دمومن او مسلم صفتونه د ایمان او اسلام سره یوځای ، هغه د ایمان او اسلام په ښکاره کولو هم مکلف دی. په دی ترتیب رسول او نبی هم هغه ذات دی چی په کی د نبوت اورسالت صفت الله تعالی اینبودی دی لیکن دهنی سره یوځای پر هغوی فرض دی چی دخپل نبوت اورسالت اعلان وکړی او خلکو ته پر هغی د ایمان راوړلو بلنه ورکړی.

په دی ځای کی د عیسی علیه السلام په نزول باندی هیڅ ډول نیوکه نشی کیدای . ځکه چی د نزول نه وروسته عیسی علیه السلام د خپل رسالت او نبوت دعوی هم نه کوی او نه هغی لوری ته څوک دعوتوی . (دغه مسله ما په پوره تفصیل سره په خپل کتاب (دحدیثو د انکار څخه د قران تر انکاره پوری، ❖ دا کتاب په پښتو ژباړل شوی دی ❖) د عیسی علیه السلام د نزول په هکله د منکرینو نیوکو ته په ځواب څیرلی ده او دا ډیره مهمه نکته ده.

پنجم باب د عیسیٰ علیہ السلام دنزول په هکله اعتراضات (نیوکی) او دهغی خوابونه:

مرزا غلام احمد په یوه ډول سره د عیسیٰ علیہ السلام دنزول په اړوند احادیث منی ځکه چی (لکه چی په راتلونکی کی به ،انشأالله ، بیان کړل شی) دهمدی احادیثو څخه غواړی خپل (درواغجن) نبوت ثابت کړی خو پر هغوی کی په باطله توگه تحریف او تأویل کوی ، چی دهمدی له مخی هغه د عیسیٰ علیہ السلام د نزول څخه منکر دی : په دی اساس دعیسیٰ علیہ السلام د نزول په هکله هغه څه نیوکی لری . او هغه داچی:

لمړی نیوکه (اعتراض):

په قران کریم کی د عیسیٰ علیہ السلام د نزول یادونه نه ده شوی!

خواب : قران کریم تل د دوه متضادو شیانو څخه د یوه یادونه کوی اود بل شی په هکله سکوت (چپتیا) خپلوی ، چی دی ته د بدیع په علم کی اکتفا(بسوالی) وایی . دنمونی په توگه : الله تعالی فرمایي: [بیدک الخیر] ، دلته د شر لفظ هم تری مراد دی ، ځکه چی هغه (شر) هم د الله تعالی په لاس کی دی ، خو دلته یی حذف کړی دی .
په همدی توگه الله تعالی فرمایي :

[فاذا افضتم من عرفات فاذكروا الله عند المشعر الحرام .. (وقال) ثم افيضوا من حيث افاض الناس] .

ژباړه : کله چی تاسی د عرفات څخه را وگرځی نو د مشعر حرام سره د الله تعالی ذکر کوی ، ..(اوفرمایي) بیاتاسی دهغی ځای څخه را وگرځی لکه څرنگه چی نور خلک را گرځی .

دلته په دی آیت کی د عرفات څخه د راستنیدو او بیرته تللو ذکر شوی دی ، خو عرفات ته د تللو حکم په کی نشته ، خو دعقل له مخی را څرگندیږی چی انسان د یوځای څخه بیرته هغه وخت را ستیږی چی لمړی هلته تللی وی ، او دی ته هم اکتفا وایی .

په همدی توگه ، د قرانکریم پر هغه ځای کی چی د عیسیٰ علیہ السلام (رفع) په دوه ځایو کی راغلی لکه:

و رافعک الی (ال عمران ۵۵) [او تا زه دخپل ځان په لوری پورته کونکی یم]

بل رفعه الله الیه (نساء ۱۵۸) [بلکه الله تعالی هغه د خپل ځان په لوری پورته کړ]

نو لازم خو دادی چی کله چی انسان په یوه لوړ او پورته ځای و خیژی نو بیا ضرور د هغه ځایه ، یو وخت نه یو وخت را ښکته کیږی .

دویم ځواب : یو شمیر حکمونه او حالات په نصوصو کې د نص د عبارت (عبارت النص) په شکل کې وی نو یو شمیر نور یی د (اشاره النص) او ځینی نور یی د(دلالة النص) په بڼو کې راغلی وی . چی په قرانکریم کې په دی هکله ډیر مثالونه موجود دی.

دلته که څه هم په (عبارة النص) کې د نزول (رابنکته کیدو) یادونه نه ده شوی ، خو په (اشاره النص او دلالة النص) کې یی دوه ځایه ذکر راغلی دی : لکه:

۱- یکلم الناس فی المهد و کهلا (ال عمران ۴۶) [د خلکو سره به په غیر (زانگو) او بوډاوالی کې خبری کوی].

۲- و يعلمه الكتاب و الحکمة و التوراة و الانجیل (ال عمران) [او هغه ته د کتاب (قران) او حکمت(حدیث) او د تورات او انجیل تعلیم (پوهه) به ورکړل شی .]

دلته یی په لمړی آیت کې فرمایلی دی چی [خلک به د عیسی علیه السلام سره په مهد(دمور په غیر) کې خبری کوی اوهم به ورسره د کهولت (بوډاوالی) ته د ورسیدو په وخت کې .]، دلته پو بښتنه داده چی د کهولت په زمانه کې خو هر انسان خبری(نطق) کولی شی، نو بیا په دی کې د عیسی علیه السلام ځانگړتیا څه ده؟

ځواب : په دی کې اشاره شوی چی د کهولت نه تر مخه هغه اسمان ته پورته کول کیږی ، او اسمانی عمر د ځمکی په عمر کې نه شمیرل کیږی . نو څرگنده شوه چی د نزول نه وروسته به د کهولت زمانه وی او په هغی وخت کې به دخلکو سره خبری کوی.

په بل آیت کې یی فرمایلی دی چی : عیسی علیه السلام ته به د کتاب ، سنتو ، تورات او انجیل بڼوونه (تعلیم) ورکول کیږی ،نو تورات خو دهغی تر مخه نازل شوی و او انجیل پخپله پر هغه نازل شوی و، نو دا کتاب او حکمت څه شی دی ؟

بښکاره ده چی دا د تورات او انجیل څخه علاوه نور علوم دی ، او هغه دقرانکریم او د رسول الله صلی الله علیه وسلم دستنو څخه عبارت دی.

دقران او حکمت لفظ په زیاتو ځایو کې د قران او د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سنتو له پاره را غلی ، نوپه ډاگه شوه چی د نزول نه وروسته به هغه د قران او سنتو په مطابق پریکړی کوی.

دریم ځواب : زمونږ د اسلام ددین بنسټ په جلی (بښکاره) وحی او خفی (پتی) وحی ، دواړو باندی اینبول شوی دی چی دهغی له پاره دقرانکریم دغه آیت [اطیعوا الله و اطیعوا الرسول] بیا بیا ذکر کیدل ددی خبری ستر گواه (شاهد) دی..

الله تعالیٰ، یو شمیر اخبارونه او د قران کریم احکام نازل کړی او یو شمیر نور د رسول الله صلی الله علیه وسلم په احادیثو کې ذکر شوی دی. نو د عیسیٰ علیه السلام د رفع ذکر، الله تعالیٰ په قرانکریم کې را وړی او د عیسیٰ علیه السلام دنزول یادونه د په صحیح احادیثو کې موجوده ده. (ددی له پاره مو پخپله پخپل کتاب ❖ انکار حدیث سی انکار قران تک ❖ کی نوی (۹۰) احادیث را یوځای کړی چی د هغی ډلی څخه یو شمیر صحیح، یو شمیر احسن، او یو شمیر کمزوری دی او په هغی کی مونږ دا ثابته کړی ده، چی د عیسیٰ علیه السلام نزول په پرلپسی (تواتر) توگه ثابت دی.)، دزیاتی څیړنی له پاره هماغه کتاب ته رجوع وکړی.

دویمه نیوکه (اعتراض):

اسمان ته ختل (رفع) او بیا د هغی څخه را ښکته کیدل (نزول) ډیر ستر عزت او اکرام دی، نو په کار خو دا و چی دا عزت الله تعالیٰ محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم ته ور کړی وای، ددی څخه خو زمونږ په نبی محمد صلی الله علیه وسلم باندی د عیسیٰ علیه السلام فضیلت (غوره والی) ثابتیږی؟

ځواب: ۱- الله تعالیٰ په قرانکریم کې د سورة نساء (۱۵۸) آیت کی د رفع د ذکر نه وروسته فرمایلی دی چی: [وکان الله عزیزا حکیما]، په دی جمله کی دوه نیوکو ته ځواب ویل شوی دی.

لمړی: دا چی د رفع له پاره کومه ذریعه لکه هوایی جهاز، سیاره، اویا نورداسی وسایل نه و، او په ساینسی توگه دا ثابته ده چی پورته خلا هم شته چی حیوان په کی د اکسیجن پرته گذاره نشی کولی، نوبیا د عیسیٰ علیه السلام رفعی څه ډول صورت ونیو؟ نو د (عزیزا) په لفظ کی یی دهغی ځواب ووايه. او هغه داچی: الله تعالیٰ چی وغواړی یو کار وکړی هغه کوی، دهغی مخته کوم خنډ نه شی مانع کیدای، اونه هغه اسباب او وسایلو ته اړمند دی.

دویمه نیوکه: دا چی ولی الله تعالیٰ دا اعزاز بل کوم نبی او په ځانگړی توگه زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم ته نه دی ورکړی؟ نو د (حکیما) لفظ ددی له پاره (اجمالی) ځواب دی، دا چی په هرکار کی الله تعالیٰ خپل حکمت لری، که څه هم زمونږ پوهه او علم به تر هغه ځایه پوری ورسپړی او که وبه نه رسپړی.

دویم ځوال: دغه ډول فضیلت ته، جزیه فضیلت ویل کیږی. او د هر رسول له پاره ضرور یو ځانگړی فضیلت موجود وی. دنمونی په توگه آدم علیه السلام ته د ټول انسانی نسل دپلار فضیلت ورکړل شوی دی.، همدا راز نوح علیه السلام ته د اوږد عمر فضیلت ورکړل شوی و، او ابراهیم علیه السلام ته د اور څخه د خوندي پاته کیدو فضیلت. موسیٰ علیه السلام ته یی د امصا څخه د مار د جوړیدو او د لاس د لمړ په څیر د ځلیدو فضیلتونه او عیسیٰ علیه السلام ته پرته د پلار دموجودیت نه د پیدا کیدو فضیلت.

په همدی توگه جزوی اوخاص فضیلتونه خو زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم ته ډیر زیات ورکړل شوی دی، چی یادونه یی په قران او حدیثو کی هر ځای موجوده ده. خو په مجموعی توگه ټول فضیلت (کلیه) یواځی زمونږ نبی

صلی الله علیه وسلم ته ورکړل شوی دی . [ورفعنا بعضهم درجات] کی هم دی لور ی ته اشاره شوی ، نو په دی اساس ددغسی نیوکو هیڅ حیثیت نشته .

دریمه نیوکه:

دا چی عیسی علیه السلام به د نزول نه وروسته نبی وی یا امتی ❖ په لمړنی صورت کی د نبوت د ختمیدو د مسلی سره ټکر کوی ، ځکه چی الله تعالی د انبیاءو د راتگ دروازه بنده کړی نو وروسته بیا د عیسی علیه السلام د مبعوث کیدو مطلب څه شو ؟ او که چیری امتی وی نو بیا یی د نزول گټه څه ده ؟

ځواب : مخکی می ثابتہ کړه چی نبی داسی مشتق اسم دی چی په کی دوو شیانونه اړتیا ده ، اول د نبی د ذات سره د نبوت صفت پیدا کول ، او دا همیشنی دی ، یعنی د مړینی وروسته هم نبی ، نبی دی لکه چی الله تعالی فرمایلی دی [فأولک مع الذین انعم الله علیهم من النبیین] یعنی د مړینی نه وروسته د انبیاءو ډله به وی ، چی د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم اطاعت کونکی به دهغوی سره یوځای وی .

دویم : د نبوت د راښکاره کیدو(اظهارنبوت) او د نبوت په لور دبلنی (دعوت الی النبوت) دی ، چی په دنیوی ژوند کی دنبی سره تړلی دی ، خو دمړینی وروسته او په قیامت کی ددی صفت اړتیا نه شته . نو د ځواب نتیجه دا شوه چی عیسی علیه السلام به د نزول نه وروسته د نبی په صفت موصوف(ستایلی) شوی وی خو د خپل نبوت په لور به بلنه او دعوت نه ور کوی . نو په دی اساس ، په یوه حیثیت سره به هغه نبی وی او په بل حیثیت سره به هغه امتی وی .

ددی څیړنی څخه وروسته نور نو دا پوښتنه نه را پیدا کیږی چی د عیسی علیه السلام د نزول څخه په ختم نبوت کی کوم زیان را پیدا کیږی . ځکه چی په خاتم النبیین کی د النبیین څخه مرادکه دنبوت دعوه کونکی او دخپل نبوت په لور بلونکی اوسی، نو دداسی انبیاءو لړی پای ته ورسیده ، نوکه چیری داسی نبی چی د پخوا څخه نبی وی خو د جناب محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم باندی د ختم نبوت نه وروسته دخپل نبوت په لور دعوت او بلنه نه ورکوی ، تشریف راوړی نو دهغی په راتللو سره ختم نبوت ته کوم زیان نه ورسپړی .

شپږم باب د عیسی علیه السلام دنزول په اړوند احادیثوکی د مرزاییانو تحریف او د توفی معنی.

عن ابو هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: و الذى نفيسى بيده ليوشكن ان ينزل فيكم ابن مريم حكما و عدلا فيكسر الصليب و يقتل الخنزير و يضع الجزية و يفيض المال حتى لا يقبله احد حتى تكون السجدة الواحدة خيرا من الدنيا وما فيها . ثم يقول ابو هريرة رضى الله عنه ❖ و ان من اهل الكتاب الا ليؤمنن به قبل موته و يوم القيامة يكون عليهم شهيدا. (د بخارى او ترمذى دواړو په روايت سره)

ژباړه: د ابو هريرة رضى الله عنه څخه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمايل: سوگند پر هغه ذات چې زما روح دهغى په لاس كى دى، چې نژدى ده چې په تاسى كى به عيسى زوى د مريم، پريكړى كونكى او عدل كونكى، را ښكته شى، نو هغه به صليب ټوټى ټوټى كړى، خنزير به ووژنى او جزيه به له منځه يوسى، او مالونه به دومره زيات شى چې هيڅوك به يى اخستونكى (قبلونكى) نه وي، ان تردى چې يوه سجده به د دنيا او مافيا څخه بهتره او غوره وي. بيا ابو هريرة رضى الله عنه وويل، (دا آيت ولولى)، نه به وي هيڅ د كتاب خاوند، مگر دا چې په عيسى عليه السلام باندې به دهغه د مړينى دمخه ايمان راوړى، او د قيامت په ورځ به عيسى عليه السلام پر هغوى گواهي وايي.

دا حديث د (۲۶) صحابه كرامو رضى الله عنهم څخه روايت شوى دى، چې مونږ يې تفصيل په (انكار حديث سى انكار قران تك) كى په ۳۸۷م مخ كړى دى.

دا حديث د عيسى عليه السلام د نزول په هكله بلكل صريح او د هر ډول تاويل څخه پاك دى . خو كله چې مرزا غلام احمد ته څرگنده شوه چې د محمدرسول الله صلى الله عليه وسلم وروسته بل نبى راتلاى نشى او يواځى عيسى عليه السلام به را ښكته كيږى نو مرزا د خپلى نبوت د(درواغجنى) دعوى د ثبوت له پاره د عيسى عليه السلام سيټ دخپل ځان له پاره خالى كول غواړى، نو هغه دعوه وكړه چې عيسى عليه السلام وفات شوى دى. او په دى حديث كى د عيسى عليه السلام څخه مقصد زه (مرزا) يم . دهغى د استدلال كولو لار داده چې د (ينزل) معنى (پيدا كيږى به) دى او په دليل كى يى (انزلنا عليكم لباسا، او انزلنا الحديد) وړاندې كړى دى . چې دلته د انزال څخه مراد پيداينبت (خلق) دى په همدى تر تيب يى د ابن مريم سره مشابه ابن مريم مقصد اخستى دى او په دى حديث كى يى د خپل نبوت د ثابتولو لپاره ناكامه هڅى كړى دى. حال دا چې دغه ډول تاويل بلكل غلط دى.

حال داچی، (ینزل) د (نزل ینزل) مجرد فعل دی. په قرانکریم او یا بل هیخ عربی کتاب کی دخلق (پیداښت) په معنی نه دی استعمال شوی. بلکه د پاسه د را ښکته کیدو په معنی باندی راغلی دی، په قران کریم کی د هغی استعمال په دی توگه شوی دی.

وبالحق نزل . - نزل به الروح الامین — و ماينزل من الحق — وماينزل من السماء

په دی ټولو آیتونو کی د (نزل، ینزل) یواځی د راښکته کیدو او یا را ښکته کولو په معنی راغلی دی.

بلی! په فعل مزید کی، د افعال په باب کی (انزال) کله کله د خلق (پیداښت) په معنی هم راغلی لکه (انزلنا الحديد) او (انزلنا علیکم لباسا). خو دلته هم یواځی د خلق پر معنی نه دی بلکه د اسمانی اسبابو او وسایلو او تدبیرونو په ذریعه خلق ته (انزال) ویل شوی دی. حال دا چی په دی حدیث کی د (ینزل) لفظ د مجرد صیغه ده او دهغی څخه د (پیدا کولو) معنی اخستل خالص او سوچه جهالت دی.

په همدی توگه ابن مریم (چی په څرگنده توگه اسم کنیت) دی د عیسی علیه السلام په هیخ نص کی مثیل یا دهغی شبیهه نه شته. نوبیا مرزا د کومه ځایه دا لفظ را وویست؟

بلی! د شیطانی وسوسو اود ابلیس دتلبیس ښکار کیدو سره به یی دا ډول حماقت کړی وی.

توجه: په دی حدیث کی د بخاری په یوه روایت کی (یضع الجزية) په ځای (یضع الحربة) لیکل شوی دی، چی معنی یی د قتال پای ته رسول (ختمول) دی. او دا خبره مرزا پر خپل ځان ټپلی ده چی زه ددی له پاره مبعوث شوی یم چی قتال منسوخ کړم، او د حدیث د همدغی لفظ (یضع الحربة) څخه یی استدلال کړی دی.

ځواب دادی چی دا لفظ دکوم کتاب څخه سهوا لیکل شوی او یا د چا له اړخه تحریف دی، ځکه د (الجزیه) د لفظ څخه یی د (جیم) او (زا) نقطی لری کړل شوی دی او په همدی توگه یی د (یا) څخه یوه نقطه مسخه کړی او (حربة) یی تری جوړه کړی ده. په بخاری کی دا حدیث په دری ځایو کی موجود دی، چی په دوو ځایو کی د (جزیی) لفظ دی، او په هیخ کتاب کی د (حربة) لفظ نه ثابتیږی. د حدیثو شاریحیونو هم دی لوری ته توجه نه ده کړی، نو ددی نه معلومیږی چی دا د کتابت غلطی ده او یا دمرزایانانو تحریف دی.

د (یضع الجزية) معنی داده چی عیسی علیه السلام (اما الایمان و اما السیف) باندی به عمل کوی، په داسی حال کی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم د عربو د مشریکینو سره دا ډول معامله کړی ده.

په همدی ترتیب مرزا غلام احمد د خپل ځان له پاره د سیت دخالی کولو په خاطر د (متوفیک) په لفظ زور راوړی دی، او وایی چی ددی معنی د روح قبضول دی، یعنی په مرگ باندی محکوم کیدل، (نو هغه مړ شوی دی).

په دی هکله ما په تفصیلی توگه تحقیق او څیړنه په خپل کتاب (انکار حدیث سی انکار قران تک) کی په ۵۸۲ مخ کی کړی ده . دلته په لنډه توگه لیکم چی : ددی لفظ څخه هیڅکله هم د عیسی علیه السلام وفات نه ثابتیږی . او دهغی څوعلتونه دی: .

لمړی علت یی : لغت پوهانو د توفی دوه معناوی ذکر کړی دی ..

۱) (یوشی پوره اخستل ،

۲) (روح قبضول .

خو لمړنی معنی حقیقی ده او دویمه معنی مجازی . پرته له اړتیا و (ضرورت) نه د حقیقی معنا پریښول او دمجازی معنی اخستل د جاهلو خلکو کار دی .

ابن منظور د لسان العرف په ۱۶م جلد (۳۵۹) م مخ کی لیکي چی :

توفی فلان و توفاه الله اذا قبض نفسه . و توفیت المال منه و استوفیته اذا اخذته كله . توفیت عدد القوم اذا عدتهم کلهم . هکذا فی تهذیب اللغة ص ۴۱۹ جلد ۸ - و هکذا فی المحيط ص ۴۳۷ جلد ۱۰ و توفی فی اللغة اخذ الشی وافیاتاما ص ۳۱ جلد ۳ .

ژباړه : توفی دوه معناوی لری ، لمړی ، د نفس قبضول ، او دویم ، یوشی پوره اخستل ، د (استوفیته) معنی یوشی پوره اخستل ، توفیت عدد القوم ، کله چی یوقوم پوره وشمیرل شی . په همدی توگه په تهذیب اللغة کی ، په محیط او لسان العرب کتابونو کی هم راغلی دی .

تسهیل اللغة العربية چی د قادیان چاپ دی لیکي چی د توفی حقیقی معنا (دیو چا پوره اخستل دی او مړینه یی مجازی معنی ده)

زه وایم چی پر هغه ځایو کی چی توفی د مړینی په معنی راغلی دی نو هلته ضرور کومه قرینه شته ، د حیاة (ژوند) او دهغی د لوازمو په مقابله کی د توفی یادونه به شوی وی . یا د ملایکة الموت یادونه ، یا د (انفس) ذکر ، یا د عاقبت دعا ، یا وصیت او دوفات دعدت یادونه شوی وی او دقرینی ضرورت د مجازی معنی د اخستلو سره خاص ده .

د عیسی علیه السلام سره د توفی دلفظ د استعمال سره دقراینو څخه یو هم نه دی ذکر شوی بلکه هلته د رفع لفظ استعمال شوی دی . . یعنی کله چی د توفی لفظ ذکر شوی وی نو دا وهم را پیدا شو چی د (توفی کل) څخه د جسم توفی مراد دی یا صرف د روح ؟ نو د رفعی د لفظ د وریوځای کولو څخه داسی معلومه شوه چی د ټول بدن توفی تری مراد دی .

بله وجه : دا به ومنو چی توفی د مړه کیدو په معنی حقیقت دی ، خو دا هم حقیقت دی چی پوره معنی اخستل هم حقیقی معنی ده . نو داسی معلومه شوه چی دا یو مشترک لفظ دی او په مشترک لفظ کی قانون دادی چی دکومی یوی معنی داخستلو له پاره د قرینی ضرورت پینښیری . دلته هم ، توفی ، د پوره اخستلو دمعنی له پاره د (رافعک) قرینه موجوده ده او دلته تری همدا معنی مراد دی .

توجه : مرزا او دعیسی علیه السلام د نزول نور منکرین ، د (رافعک) څخه د درجاتو رفع مقصد اخلی ، او دقرانکریم د ځینو آیتونو حوالی ورکوی لکه : [رفعناه مکانا علیا] ، [یرفع الله الذین آمنوا والذین اوتوالعلم درجات]

زه وایم چی د (ر ، ف ، ع) ماده په قرانکریم کی په مختلفو صیغوسره (۲۲) ځایه راغلی ده چی د هغی څخه (۱۲) ځایه د (ددرجاتو رفع) مراد دی ، ځکه چی هلته د (درجی ، مکان علی یا بغیر الی) قرینی موجودی دی ، او په (۱۷) ځایو کی (رفع) په خپلی حقیقی معنا باندی راغلی ده . لکه (رفع ابویه علی العرش، الله الذی رفع السموات بغیر عمد ترونها ، رفع سمکها فسوا ها ...)

او د عیسی علیه السلام په اړوند د رفع د لفظ سره د (الی) ذکر شوی دی چی تری د رفعی د حقیقی معنی د اخستلو له پاره واضح او څرگند دلیل دی .

اووم باب دمرزا غلام احمد دپیدا کیدو نیته، مړینه یی، او د ژوندانه حالات یی.

د مرزا غلام احمد قادیانی د ژوند د حالاتو یو څه دلته په دی خاطر لیکو چی هیڅ په حقه نبی دداسی حالاتو سره نه دی مخ شوی لکه څرنګه چی (دغه درواغون) مرزا غلام احمد ورسره مخ شوی دی. او دا دهغی په کذابیت (درواغونی)، بلکه دهغی په احمقی، بی وقوفی اونا سنجیدگی باندی ستر دلیل دی.

مرزا غلام احمد قادیانی، دپنجاب دایالات د گوردا اسپور په یوه کلی قادیان کی پیدا شوی دی. دا سیمه د امرتسر څخه تر شمال شرق پوری د ریلوی د لاین تر څنګ نژدی یولس میله لری پرته ده. دهغه د پیداکیدو به تاریخ کی ډیر اختلاف دی. مرزا په خپله لیکي چی زه په ۱۸۳۹ یا ۱۸۴۰ کال د سکھانو په اخری وخت کی پیدا شوی یم. او به ۱۸۵۷ کال کی د شپاړسو یا اولسو کالو په عمر کی وم او لاتر اوسه می بریت او ږیره نه و راوتلی (روحانی خزانی، ۱۳م جلد، ۱۷۷مخ، مرزا خپله لیکنه)

بیا دهغی زوی مرزا بشیر احمد په خپل کتاب (سیره المهدی: دریم جلد پنځم مخ) کی لیکي چی دهغی د پیدا کیدو کال ۱۸۳۶ یا ۱۸۳۷ عیسوی کال دی. بیا په دریم جلد، ۷۶م مخ کی لیکي چی دهغی پیدایښت، ۱۳م د فروری، ۱۸۳۵ عیسوی کال کی چی ۱۴ م شوال، ۱۲۵۰ هجری کبیری د جمعی دورځی تاریخ یی صحیح گرځول شوی دی.

بیا په همدی دریم جلد، ۲۰۳م مخ کی لیکي چی دهغی د پیدایښت تاریخ، معراج الدین، اولسم د فروری ۱۸۳۲ تا کلی دی. بیا دهمدی دریم جلد په ۱۹۴م مخ کی لیکي چی: په داسی حال کی چی نورو ۱۸۳۳، یا ۱۸۳۴ عیسوی کال کی دهغه پیدا یښت ښوولی دی.

د مرزا د ملګرو په حال باندی انسان حیرانېږی چی په داسی حال کی چی مرزا پخپله دخپل پیدایښت وخت ۱۸۳۹ یا ۱۸۴۰ یادوی، نو ملګری یی ولی دخپل نبی سره مخالفت کوی او دنورو مختلفو تاریخونو یادونه کوی. په داسی خلکو باندی دی تف وی چی دخپل نبی خبره نه منی.

بلی! هغوی دا مخالفت په دی خاطر کړی دی چی هغه د خپل عمر په هکله یوه وړاند وینه کړی وه او دغه خلک په حقیقت کی دهغی د ریښتیا د ثابتولو هڅی کوی. لیکن انشاءالله تعالی مونږ به یی په ۱۴م باب کی ثابته کړو چی دهغی دغه وړاندوینه په هر صورت درواغ وو.

دهغی په خپله ژبه دهغه دپیدا کیدو څرنګوالی:

زه توأم (جوړه) پیدا شوی وم ، زما سره یوه نجلۍ وه ، چی نوم یی جنت و . او دغه الهام چی [یا آدم اسکن انت و زوجک الجنة] چی د نن څخه شل کاله پخوا ، د احمدیه د براهینو په ۴۹۶م مخ کی درج شوی دی په هغی کی د جنت لفظ سره یوه لطیفه غوندی اشاره ده ، چی هغه نجلۍ چی له ماسره یوځای پیدا شوی وه دهغی نوم جنت و .

(بریاق القلوب) په ۳۵۱م مخ کی پورتنۍ لیکنی ، د روحانی خزاینو به ۱۵م جلد ۴۷۹م مخ کی په همدی صفحه کی لیکي چی : لمړۍ هغه نجلۍ د گیدپی څخه راوتلی وه او تر هغی وروسته زه را ووتم . ددی وروسته زما د والدینو په کور کی هلک یا نجلۍ پیدا نه شوه او زه د هغوی له پاره خاتم الاولاد وم (دلته خاتم د اخر په معنی دی)

په دی الهام او د هغی په مصداق کی ډیر توپیر موجود دی . الهام (د هغی په زعم) کی دادی چی ، ته او ستا بښځه په جنت کی اوسی، جنت د یوه خاص ځای نوم دی چی استوگنه په کی کیږی. نو د مرزا د خور په دننه کی څرنگه سوکونت کیدای شی.؟ په دی اساس دا د کوم عاقل نه بلکه د کوم لیونی وینا او لیکنه ده.

سیره الهدی لسم جلد ، ۳۶ مخ کی لیکي چی:

ستا(مرزا) څخه د مخه ، دوه کوچنیان (دهغی خور او ورور) مړه شوی و په دی اساس مو ستا په غاړه کی بند(هنسلی) واچاوه ، او تاته به سیندهی ویل کیده . دکوم کوچنی په غاړه کی به چی سیندهی (هنسلی) واچول شو نو د (غیرالله) نذر به پوره کیده او نوم به یی سندهی ایښول کیده.

دمرزا نسب او کورنی:

په نسبی توگه هغه د قراچاربرلاس نومی یو قوم سره تړلی و چی د تصدیق له پاره یی پخپله ، په خپلو لیکنو کی ډیره اوږده نسب نامه درج کړی ده (کتاب البریه ۱۶۴ مخ ، او دحقیقة الوحی ضمیمه ۷۱مخ)

خو د مسیحیت او مهدیت د دعوی وروسته مرزا کله خپل ځان د فارسی النسل څخه گڼی ، کله ځانته اسرایلی وایی او کله هم د چینی نسل څخه ځان گڼی . اوبیا کله هم د فاطمة رضی الله عنهاد نسل څخه ځان گڼی. او د حیرانتیاوړ خبره داده چی په دی څلورو مختلفو نسلونو کی د خپل ځان د ویشلو تر څنگ بیا هم په خپله پوره مغل دی . (دا تفصیل پخپله د مرزا په لیکنو کی ، کتاب البریه ۱۳۶-۱۳۵ مخونو ، د اربعین دویم، رساله ۱۷ مخ ، د اشتهار د یوی غلطی ازاله تحفه گولږویه ۲۶ او ۴۰ مخونه کی موجود دی .)

دهغه د پلار نوم غلام مرتضی و دنیکه نوم یی عطا محمد او د غورنیکه نوم یی گل محمد و، همدا گل محمد دهمدی پنځوسو کلیو، د جايداد دهقان و چی په ۱۸۰۰ میلادی کال کی و مړ .

دمرزا دمور نوم چراغ بی بی وه چی پخپله د هغی په ژوند کی مړه شوی ده.

تعلیم یی :

دشپړو کالو په عمر یی دقادیان په کلی کی د مولوی فضل الهی حنفی څخه د قران مجید اوفارسی ژبی ښوونه پیل کړه . او بیا یی نژدی دلسو کالو په عمر کی دگوجرانواله د فیروز پوردسیمی داوسیدونکی مولوی فضل احمد (اهل حدیث) څخه د صرف نحو درس پیل کړ (کتاب البریه حاشیه ۱۶۸-۱۶۹ مخونه) ، بیا یی د منطق او حکمت او نورو شیانو زده کړه د مشهور شیعه عالم ، مولو گل علی شاه څخه وکړه اوپه دی ترتیب یی د طبابت علم د خپل پلار څخه یاد کړ .

مرزا غلام احمد قادیانی دسیالکوټ د ډپتی کمشنر په کچری کی د ۱۸۶۴ عیسوی کال څخه تر ۱۸۶۸ کاله پوری په ډیره کمه تنخوا ملازم و . په همدی وخت کی یی د پادری (مستر شفیر ایم ای) سره اړیکی و غزول . د برتاییی د مرکزی انټلیجنس د راپور په مطابق ، د سیالکوټ د څلور وگړو څخه مرزا ډیر د ښه نصیب خاوند و چی د نبوت له پاره منتخب کړل شو .

په ۱۸۸۰ کی یی براهین احمدیه یی و لیکه ، مرزا ته لمړی الهام په ۱۸۸۲ کال کی وشو نو هغه د ملهم من الله اعلان وکړ او بیا یی دخپل ځان له پاره د مجدد اعزاز منتخب کړ . او (د هغی په خپل عزم ورته په) ۱۸۸۸ کال کی د بیعت اخستلو حکم نازل شو . په ۱۸۹۱ کال کی د مسیح موعود او ظلی نبی په توگه یی خپل ځان معرفی کړ اوبیا په ۱۹۰۱ کال کی یی دنبوت دعوی وکړه .

دمرزا حیرانونکی حالات

د هغی او دهغی قلم دخواندانو په قلم

۱- دمرزا لټون : هر څوک به چی د مرزا لیدلو ته را ته او دهغی په هکله به یی معلومات تر لاسه کاوه نو ورته به ویل کیده چی د مسجد د سقاوی په کومی نلکی کی یی گوري ، که چیری هلته پیدا نشی نو بیا یی د مسجد په کوم کنج کی ولټوي او که چیری هلته هم پیدا نشی نو بیا ووینی چی په کوم صف کی را تاوکړل شوی درول شوی نه وی ، ځکه چی هغه په ژوندون مړی دی . (مجدد اعظم ۲۷ مخ ، ډاکټر بشارت احمد قادیانی)

دا د خندا وړ خبری دی ، په نلکی کی انسان څه کوی ، او په ژوندانه د مړه کیدو څخه څه مقصد ؟ په ژوندانه کی خو هر سړی یوځل مړ کیږی .

۲- د پلار ناراضایتی یی :

زما پلار د نیکونو او اجدادو د کلیو د بیرته اخستلو له پاره په انگریزی عدالتونو کی مقدمات چلول ، هغوی په همدغی مقدماتو کی زه هم را لتار کړم . او تر یوی اوږدی مودی پوری په همدی کارونو کی مشغول وم . زه افسوس کوم چی زما ډیر قیمتی وخت په دغسی عبسو کارونو او جگړو کی تیر شو . ددی تر څنگ زما پلار د دهقانی په کارونو کی هم مصروف کړم ، زه ددی فطرت او طبیعت انسان نه وم په دی خاطر به زیات وخت د پلار د ناخوښی سره مخ کیدم . (روحانی خزاین ۱۳م جلد ، ۱۸۲ مخ د مرزا غلام احمد لیکنه)

څرگنده شوه چی خپل طبیعت یی د پلار په خوښیو مقدم گانه ، او دا ډیر بد عادت دی ، بلکه ددی څخه د مرزا د کار څخه د ځان د پتولو د عادت په هکله هم پوره پوره معلومات را په ډاگه کیږی

غولونه او دمال راټولول:

مرزا قادیانی په لمړیو کی د یوه عالم شکل خپل کړی و او اعلان یی کړی و چی هغه د عیسایت ، هندومت او د(اریه) دټولنو په هکله یو کتاب لیکی . چی په هغی کی د اسلام په حقانیت او ددغه یادو کړل شوو مذهبونو په بطلان به په کی څیړنه شوی وی . او دا کتاب به په پنځوسو جلدونو باندی مشتمل وی . مرزا قادیانی اعلان وکړ چی ټول مخیر خلک دی ددی کتاب په چاپولو او نورو امورو کی خپل کومکونه مخکی تر مخکی را ولیږی . د مرزا د وینا په مطابق ددی پنځوسو جلدونو د چاپولو رقم خلکو مخکی تر مخکی را ولیږه ، مرزا د براهین احمدیه په نوم دغه کتاب ولیکه او ویی ویلی چی د پنځوس برخو د لیکلو اراده یی درلوده خو اوس یی د پنځوسو پر ځای پر پنځو جلدو بسنه وکړه . ځکه چی د پنځوسو او پنځو تر مینځ یواځی د یوی نقطی تفاوت دی . په دی خاطر یی د پنځه برخو په پوره کولو یی دا وعده پوره کړه . (براهین احمدیه ، پنځمه برخه ، مندرجه روحانی خزاین ۲۱ جلد ، ۱۹ مخ)

ددی څخه را څرگنده شوه چی د راغونډی کړل شوی چندی په واسطه د کتاب د چاپ او نورو مصارفو یواځی (۵/۱) برخه پیسی و لگیدی او پاته څلور پر پنځه برخی پیسی هغه پتی کړی . په همدی ترتیب په پنځوسو او پنځو کی توپیر نه کول هم د لیونو کار دی ، خو ددی لیونتوب شاته یوډیر ستر غل ، ټگ او ډیره ستره مکاره او مکروه څهره پته ده .

ټوکه:

د متعلمی په زمانه کی زما(دکتاب دلیکونکی)یو متعلم ملگری و ، په رستم کی یو پانگه وال و کله به یی چی درجب په میاشت کی د ذکات پیسی ویشلی نو د ځینو په برخه کی به یی خپل خزانچی ته لیکل ، ځکه چی خزانچی یو بل کس و . دغه ذکات ورکونکی زما ددی دوست له پاره په رقعه کی پنځه روپۍ ولیکلی ،خو دغه متعلم ورسره یو صفر زیات کړ او هغه یی پنځوس کړی . د خزانچی لوری ته راغی ، نو دهغی په دغه رسید باندی

شک را پیدا شو او د معلومولو وروسته یی دا متعلم ډیر سپک کړ. نو متعلم وویل چی زما څه جرم دی ؟ ماخو یواځی یو صفر ورته ایښی و ، نو مرزا هم دهمدغی ذهن یوشخص دی.

دزنا کارواو کنجرو سره اړیکی:

لیکی چی یو شمیر فاسق، فاجر او زانی او ظالم او غیر متدین ، غل او حرامخور او د الله تعالی د احکامو مخالف تلونکی هم لیدل شوی دی چی په هغوی کی هم کله ریښتونی خوبونه را پیدا کیږی ، او دا زما ذاتی تجربه ده چی ځینی ښځی چی دقوم او ولس پریښول شوی ، چی خوراک یی مردار او کار یی د جرایمو مرتکب کیدل و. هغوی زمونږ تر مخه ځینی خوبونه بیان کړی چی بلکل ریښتونی و ختل . ددی نه اخوا نوره حیرانونکی چی یو شمیر زنا کاره ښځی او د ولس کنجر وگړی ، چی دنده یی شپه او ورځ زناکاری ده ، لیدل شوی دی چی هغوی هم ځینی خوبونه بیان کړی هغه پوره شوی دی (حقیقة الوحی صفحه ۳، روحانی خزاین ۲۲ جلد ، پنځم مخ)

خبره صحیح ده چی کله کله د کافر خوب هم ریښتیا څیژی ، د هغی مثال د یوسف علیه السلام په واقعه کی د مصر د پادشاه واقعه ده . خو مرزا دلته یواځی د بدکاره او زنا کارو ښځو مثال بیان کړی ، چی تری څرگندیږی چی په (دالو) کی څه نا څه (تور والی) هم شته . د تجربی د لفظ څخه څرگندیږی چی دهغسی ښځو سره اړیکی ساتل د مرزا عادت و.

ډیری زیاتی نقدی روپی په خپله لمن کی لیدل:

لیکی چی د ۱۹۰۵ کال دمارچ د میاشتی په پنځمه ما په خوب کی ولیدل چی یو وگړی چی فرشته ښکاریده ما ته مخامخ راغی او ډیری زیاتی روپی یی زما په لمن کی واچولی.(داسی خلکوته یواځی مال په سترگو کیږی .) ماتری د نوم پوښتنه وکړه هغه وویل : نوم می نشته ، ما ورته وویل چی اخر کوم نوم خو به لری ؟ هغه راته وویل چی زما نوم تیچی، تیچی دی. په پنجابی ژبه کی ټاکلی وخت ته ویل کیږی ، یعنی د ضرورت په وخت کی راتلونکی . زماسترگی وغوړیدی .(حقیقة الوحی صفحه ۳۲۲، روحانی خزاین ۲۲م جلد، ۳۴۶ مخ)

دا تجربه شوی ده چی که کوم مسلمان وگړی کوم قادیانی ته تیچی ، تیچی وواپی نو هغه پری په قهریږی ، نو دهغی نه پوښتنه کیږی چی اخر د فرشتی پر نوم اخستلو باندی ولی دومره قهریږی ؟

د مرزا دژوند د نورو زیاتو حالاتو د پوهیدو له پاره به انشاءالله دولسم باب کی څیړنه وکړو

(په مجموعی توگه تری انبیاء علیه السلام خوندی ساتل کیږی)

اتم باب د مرزا مختلفي ناروغتياوى او حالات يى:

محققينونو او مفسرينو د ايوب عليه السلام د ناروغتيا په اړه ليکلي دي:

قال اهل التحقيق انه لا يجوز ان يكون بصفة يستقذره الناس عليها لان في ذلك تنفير (ثم قال) يجوز على الانبياء كل مرض بشرى ليس محرما ولا مكروها ولا مباحا مزريرا ولا مزمنا ولا ما تعافه الانفس ولا مرض يؤدى الى النفرة (تفسير روح المعاني ٢٠٨ مخ، سورة ص)

ژباړه: محققينو ويلي دي چې دا روا نه دي چې کوم نبي په داسې صفتونو موصوف وي چې خلک يې گنده وگڼي او نفرت تری وکړي (بيايي وويلي) پر انبياء هغه بشرى ناروغتيا روا ده چې حرامه او مکروه نه وي او نه داسې مباح وي چې عيب لگونکي زيان رسونکي وي او نه داسې وي چې خلک هغه بده وگڼي او نه داسې ناروغتيا وي چې د نفرت له پاره سبب وگرځي.

خو د مرزايي جسماني او دماغي ناروغتياوى (چې شميره يې د يونيم درجن څخه زياتي دي) د نبوت شايان شان نه دي بلکه هغه په انسانانو کې معيوب گڼل کېږي، بلکه دغه ناروغتياوى د مرزا د الهاماتو پر خلاف هم دي.

په (تذکره مجموعه الهامات) کې په ٨٠٣ مخ (دويم چاپ) کې ليکي چې: ماته الهام و شو، چې مونږ ستا د صحت ټيکه اخستي ده.

په (دریم نمبر اربعین په حاشیه کې په ٣٠ مخ کې ليکي چې هغه ماته په براهين احمدیه کې زيری را کړی چې د يوی خبيثی عارضی څخه دی خوندي ساتمه..

خو ددی ټولو سره د هغه د ناروغتياو څخه د يوڅو لست ته ځير شى:

١- سرگردانی (هستیریا). سیره المهدی لمړۍ ټوک ١٣ مخ کې دهغی ددويم زوی بشير احمد وينا ده چې:

ماته خپلی مور ويلي دي چې حضرت مسیح موعود (مرزا غلام احمد) ته په لمړی ځل دوه ځلی د سر گرځيدلو دوره (هستیریا) د لمړۍ بشير د مړينی (٤ نومبر ١٨٩٩) څخه څو ورځی وروسته را پيدا شوه، او دهغی وروسته هغه ته په پرلپسې توگه دغه دوری را پيدا کیدی.

٢- د (تشخيد الاذهان) اوم د جون ١٩٠٦، په ٥ مه صفحه کې ليکي چې:

ماته دوه ناروغتياوى دي، يو دپاسه ټکان او بل دلاندی ټکان دی يعنی مراق او د متيازو زياتوالی.

حکیم نورالدین لیکي چي مالخوليا د لیونتوب یوه څانگه ده او مراق دمالخولیا یوه څانگه ده (بیاض القلوب نورالدین لمړی جلد ۲۱۱ مخ)

۳- د تریاق القلوب ، ۷۵م مخ ، روحانی خزاین ۱۵جلد ، ۲۰۳ مخ کی لیکل شوی چی:

زما زړه او دماغ ډیر کمزوری و او زه د ډیرو ناروغیو نښه گرزیدلی وم . او دوه ناروغتیاوی یعنی ذیابطیس (دقندناروغی) او د سردرد د سر د گرزیدو سره یوځای د ډیر پخوا څخه زما په ژوند کی شامل شوی دی.، کله کله ددی ناروغیو سره د زړه تشنج هم را پیدا کیږی ، په دی خاطر زما د (نارینتوب) حالت دنشت سره برابر دی .(براهین احمدیه ۵م جلد، ۲۰۱مخ)

۴- د متیازو ډیربشت او ذیابطیس:

ماته د څوکالو راپه دی خوا د قندناروغتیا را پښه شوی ده ، ۱۵ یا ۲۰ ځلی د ورځی متیازو ته ځم .(ضمیمه اربعین ۴۱۳مخ)

۵- نامردی:

تریاق القلوب په ۳۵ او ۷۱ مخونو کی لیکي چی:

د څلویښت کلنی په عمر کی می (نارینتوب) له منځه تللی دی ، او د عمرخوړلیو خلکو په څیر ژوند لرم ، دکمزورتیا په اساس د یوه کوچنی په څیر وم .

۶- دق او سل ناروغتیاوی:

د تریاق القلوب په ۷۶م مخ کی لیکي چی:

ماته د (دق) ناروغتیا پیدا شوی ده ، خو دهغه زوی وایی چی مرزا ته د(سل) ناروغتیا پښه شوی ده .(سیره المهدی ۴۲۰مخ)

۷- ددماغ کمزورتیا:

د فتح الاسلام په حاشیه کی په ۲۷ مخ کی لیکي چی:

پر ما ددماغ دکمزورتیاډیری سختی، سختی دوری راځی. همدا راز د(حقیقه الوحی ۳۰۷ مخ) کی لیکي چی : زه ددماغی کمزورتیا، ذیابطیس (شوگر) او د سرد گرزیدو په اساس بی طاقته شوی یم

۸- د حافظی کمزوری:

د نسيم دعوت په ۷۱ مه صفحه کې په حاشيه کې د خپل ځان په هکله ليکي چې: (حافظه مي ښه نه ده ، ياد راته نه پاته کيږي .)

۹- اسهال او بدهضمي:

په منظور الهی ۳۴۹ مخ کې مرزا ليکي چې:

ماته د اسهال (پيچ) ناروغتيا ده او هره ورځ څو څو ځله (دستونه) کوم . په قادياني اخبار ريوپوکی په شپږم مخ کې ۶م داگست ۱۹۲۶ کې ليکي چې: دا واقعيت دی چې حضرت ته د بدهضمي ، اسهال او دسر د گرزیدو عمومي شکايت و .

۱۰- قولنج :

ترياق القلوب صفحه ۱۸۲ او په حقیقه الوحي ۲۲۴ مخ کې ليکي چې :

(ماته يو ډول سخت قولنج و ، اوگړي په گړي به حاجت کې راڅخه وينه تلله .)

۱۱- بیکاره جسم اومسلوب القوی:

بدر ۲۴ می ۱۹۰۶ کې يي ليکلي دي چې :

که چيري يوه لکيره هم ليکم او يا پري فکر کوم نو د سر خطرناک دوران را باندي راځي او زړه مي ډوبيري ، جسم بلکل بي کاره کيږي او جسماني قوتونه داسي گرځي چې گویا خطرناک حالت دی ، ته به وايي چې (مسلوب القوی) دی

۱۲- لکنټ (دژبي په خوزیدو کې ستونزی)

په سيرة المهدي دويم جلد ، ۲۵م مخ کې ليکي چې:

قاضي محمد يوسف صاحب ماته د پيښور څخه د پوستي له لاري په يوه خط کې ليکلي دي چې د حضرت مسيح موعود(قادياني) په ژبه کې څومره لکنټ موجود و چې تا پر نالي ته پنالې ويلی .

۱۳- د پوندو چاوديدل:

سيرة المهدي کې ، دويم جلد ۱۲۵ مخي کې مرزا بشير ليکلي دي چې:

د پير پوندي به ځيني وختونه په گرميو کې چاوديدی .

۱۴- په سترگو کی (مایی اوپیا)

سیره المهدی په دریم جلد ۱۱۹ مخ کی لیکي چی:

ډاکټر میر محمد اسماعیل ماته ویلی دی چی د حضرت صیب په سترگو کی (مایی اوپیا) دی نو په دی اساس د لمړی شپي میاشت نه شی لیدلی.

۱۵- په غابونواو وریو یی نبوره لگیدلی و:

سیره المهدی دویم جلد ۱۲۵ مخ کی بشیر مرزا لیکلی دی چی:

د هغی په اخری عمر کی دهغی مبارک غابونه خراب شوی و او ځینو غابونو باندی چینجی لگیدلی و چی ځینی وختونه به تری تکلیف کیده ، یووخت د هغه د یوه غابن څوکه دومره تیزه شوی و ه ، چی په ژبه کی یی ورته زخم پیدا کړ ، کله کله به یی هغه د ریگمال په واسطه برابر کړ خو هیڅکله یی هم غابن نه دی ویستلی . ددی نه اخوا دهغه زوی بشیر مرزا په سیره المهدی کی د نورو ناروغتیاو یادونه هم کړی ده.

توجه :

مونږ وایو : که څه هم انبیا علیه السلام د ناروغتیاو څخه خوندي نه و مگر:

لمړی دا چی هیڅ نبی د ناروغتیاو په مجموعی ککړ نه و لکه (درواغجن) مرزا چی و.

دویم داچی په هغوی کی یو شمیر داسی ناروغتیاو ی هم دی چی خلک تری نفرت کوی او انبیا کرام دداسی ناروغتیاو څخه خوندي و.

دریم داچی : یوڅوک ددومره ناروغتیاو تر څنگ د نبوت مسولیتونه څرنگه تر سره کولی شی ؟

څلورم داچی : کله چی حافظه کمزوری وی او بدن هم سخت کمزوری سره مخ وی ، نوبیا دکتابونو دادومره انبار چا ولیکه اوڅرنگه یی را ټول کړل؟ نو څرگنده شوه چی مرزا غلام احمد قادیانی دروازه کوم بل چا خوزوله ، اوهغه یواځی د یوه مهر په توگه استعمالیده.

د مرزا د حیرانونکو دعوو مختلف منزلونه:

د مرزا دعوی په تدریج سره د پرمختګ منزلونه طی کوی:

۱- دلیکونو لړۍ یې د ۱۸۷۷ نه پیل شوی ، په هغی کی یواځی د اسلام مبلغ و. په هغه وخت کی دهغی په لیکنو او ویناو کی د اسلام پر خلاف هیڅ خبره نه وه . بلکه په ۱۸۸۰ کال کی یې د براهین احمدیه په دویم جلد ، ۱۵۹م مخ کی یې په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندی د نبوت پای ته رسیدل (ختم نبوت) ، او دهغی وروسته یې چاته الهام کول هم محال او ناشونی گرځولی دی.

۲- ۱۸۸۲ کال کی یې په براهین احمدیه په دریم جلد ، ۱۲۷م مخ څخه تر ۲۶۷ م مخه پوری ، خپل ځان د الهاماتو او کراماتو څښتن گڼلی دی.

۳- ۱۸۸۴ کال کی یې (د براهین احمدیه په څلورم جلد ، ۵۰۲م مخ څخه تر ۵۵۸م مخه پوری یې) خپل ځان بزرگ او خدای ته رسیدلی شخصیت او محدث را څرگند کړی دی . او خپل ځان ته یې د ابراهیم، موسی ، او داود په څیر خطاب کړی او د فاروقی مادی دعوی یې کړی ده.

۴- په دی جلد کی یې نړۍ ته د مسیح علیه السلام د تشریف راوړلو په هکله اقرار کړی دی ، خو خپل ځان یې د مسیح سره د مشابه کیدو دعوی کړیده . یعنی د مسیح په هکله په (حدیث کی د ذکر شوو) وړاندوینو ښکاره او جسمانی مصداق همدا دی . او مرزا په روحانی او معقوله توگه د هغی ځای او مورد دی او ددی له پاره یې اعلانات هم نشر کړل .

۵- بیا یو څو کاله وروسته په ۱۸۸۸ کال کی یې د یوه اعلان (اشتهار) په واسطه د مجدد دعوی وکړه ، او دخلکوڅخه یې د بیعت د اخستلو غوښتنه وکړه ، او اعلان یې وکړ چی زه الله تعالی د امت د کارونو د اصلاح له پاره مامور کړی یم. (مجموعه اشتهارات مسیح موعود ، ۲۹م مخ)

بیا نژدی دری نیمی میاشتی وروسته لدهیانه ته ولاړ او هلته یې په ۲۳ د مارچ (۱۸۸۹) کال د یو شمیر پیروانو څخه بیعت واخست او د یوه منظمی ډلی بنسټ یې کښیښود. (سیره المهدی ۶۳م مخ)

او دا لړۍ د ۱۸۹۰ کال تر پایه پوری روانه وه.

۶- بیا (مرزا) په ۲۲ م د جنوری ۱۸۹۱ کال ، د فتح الاسلام او دمرام د توضیح تر نامه لاندی دوه مجلی نشرول پیل کړل او په هغوی کی یې دوه دعوی وکړی.

لمړۍ دا چې مسیح عیسی (علیه السلام) په خپل طبیعي مرگ مړ شوی دی ، د هغی دوباره نزول نشته . او په حدیث کی د مسیح عیسی ابن مریم څخه مقصد دهغه شبیه دی . د فتح الاسلام د ۱۵ می صفحی په حاشیه کی لیکلی چی : هغه مسیح چی راتلونکی و نو هغه همدا (مرزا) دی . او د توضیح المرام په لمړی سر کی لیکلی چی : د نزول څخه مراد په حقیقت کی د مسیح ابن مریم نزول نه دی بلکه د استعاری په توگه دیوه (مثیل) مشابه مسیح د راتلو خبر دی ، چی مصداق یی د اعلان او الهام په مطابق همدا عاجز (مرزا) دی .

د گولپرویه دتحفی په ۱۶۵م مخ کی لیکلی چی : زما دعوه ده چی هغه موعود (وعده کړل شوی) مسیح زه یم ، د چا په هکله چی د خدای تعالی په پاگو کتابونو کی وړاند وینی (پیشنگویانی) شویدی ، چی هغه (مسیح) به په اخری زمانی کی راڅرگندیږی .

۷- ددی وروسته یی حیرانونکی او د عقل نه لیری تغیرات ذکرکړی دی ، (د کشتی نوح) په ۴۶م مخ کی لیکلی چی : دوه کاله ما په مریمیت باندی دموصوفی په غیر کی پالنه کړی ده ، او په پردی کی را ستر کیدلم . او بیا یی همدا خبره د ازالة الاوهام په ۴۱۸م مخ کی او دحقیقة الوحی په ۷۲م مخ کی هم کړی ده

۸- بیا په دغه نسوانی (دبښختوب) حالت کی یی د الله تعالی سره د پتو اړیکو ذکر کړی دی . په براهنی احمدیه ، پنځم جلد ، ۶۳م مخ کی یی لیکلی دی چی : (زما له خدای سره یو (نهانی) پت تعلق دی ، چی د بیان وړ نه دی) بیا یی په کتاب البریه ، ۷۲م مخ کی لیکلی دی : (ای مرزا ! خدای په تاکی را ننوتی دی !) ﴿ العیاذ بالله ۱۰ ﴾ .

بیا دهغی یو ځانگړی مرید قاضی یارمحمد راوی (په خپل کتاب (اسلامی قربانی ، چی مرزا د تصویر د ۷۳ صفحی څخه اخستل شوی)) لیکلی چی : موعود مسیح یو ځل خپل حالت داسی بیان کړی دی ، چی پر ما دکشف حالت داسی راغی چی (گویا) زه (مرزا) ښځه یم او الله تعالی د نارینتوب د قوت څرگندونه را سره کړی ده . ((العیاذبالله)) .

اوبیا پر خپل کتاب (اینه کمالات ۹۴م مخ کی او د مکاشفاتو په ۹م مخی کی یی ، ددی څخه نور هم ډیر چتیتات او ارزلی برزلی ویلی دی . (د کفر نقل دی کفر نه وی) د اصولو پر بنسټ دا لیکل روا دی او که نه قلم د هغی د لیکلو څخه شرمیږی .

۹- د مرزا حیض په حمل (په گیدپی کی په بجی) باندی تبدیل شو:

یعنی ددغو پتو اړیکو په واسطه حیض بند شو او حمل تر ی جوړ شو.

دکشتی نوح د کتاب په ۴۵ مخ کی لیکي چی : دغه کوچنی دمور په گیده کی (د مرزا په گیده کی) تر لسو میاشتو پوری پالل کیده . بیا لیکي چی : (دمریم څخه مراد همدا عاجز (مرزا) څخه دی ، (دکوچنی دپیدا کیدو) درد زه د کجوری دتنی په لور یورم او بیا دغه کوچنی په یوه توپ وهلو سره د پنځوسو کالو زور انسان (مرزا) و گرزید . [نعوذبالله من هذه الخرافات و الوهيات اللهم العن من وضعها] (په الله تعالی باندی دداسی خرافاتو اوواهیاتو څخه (چی دغه درواغجن مرزا یی بیانوی) پناه غواړم او الله تعالی دی پری خپل لعنت وکړی. امین))

۱۰- ازالة الاولهلام چی په ۱۸۹۱ کی نشر شوی دی دهغی د ۷۹ صفحی په حاشیه کی (لمړی چاپ او د پنځم چاپ په ۳۵ مخ کی) لیکي چی : هغه وړاند وینه چی په سنن ابوداود کی شوی دی ، چی دماورا الزهر څخه به د حارث ترنامه لاندی یو وگړی رابنکاره کیری چی د مهدی ملاتړی به وی نو دهغی وړاند وینی مصداق هم زه پخپله یم . ددی نه وروسته د ۱۷مارچ ۱۸۹۴) مرزا د معیار الاخبار ترنامه لاندی یو اعلان خپور کړ چی په هغی کی خپل ځان په ډاگه مهدی موعود ښوولی دی.

۱۱- دمحدث یعنی دجزوی او ناقص نبی کیدو دعوی:

د رساله توضیح المرام په ۱۸ او ۱۹ مخونو کی لیکي چی: په دی کی شک نه شته چی زه عاجز(مرزا) دالله تعالی له اړخه ددی امت له پاره (محدث) پیدا کړل شوی یم. او محدث هم د خپلی یوی معنی له مخی نبی وی که څه هم هغه سره نبی نامه نه وی خو په جزوی توگه هغه نبی وی . بیا لیکي چی زه وایم چی : نه خو د ټولو وجوهاتو په بنسټ د نبوت دروازه بنده ده او نه د هریوه څخه په وحی مهر (ټاپه) لگول شوی ده . بلکه په جزوی توگه د وحی اونبوت دروازه ددی مرحوم ملت له پاره د تل له پاره پرانستی ده . خو دا نبوت ، نبوت تامه (مکمل) نه دی بلکه یواځی جزوی نبوت دی.

۱۲- د مجازی نبوت دعوی:

د سراج منیر په دریم مخ کی او د قول فیصل په ۴ او ۵م مخونو کی لیکي چی: د نبوت د حقیقی معنی له مخی د انحضرت صلی الله علیه وسلم څخه وروسته نه کوم نوی نبی را تلای شی او نه پخوانی ، قران دداسی معنی د رابنکاره کیده مانع دی . خو د مجازی معنی له مخی ، د الله تعالی اختیار دی چی کوم ملهم دنبی په لفظ یا د

مرسل په لفظ سره یاد کړی. بیا بیا وایم چی دا د رسول او مرسل او نبی الفاظ زما د الهام په اساس د الله تعالی سره بی له شکه زما نسبت په ډاگه کوی خو د خپلو حقیقی معناو له مخی نه شی محمول کیدای.

د انجام اتمم په ۱۶ او ۲۷ مخونو کی هم نژدی همداسی لیکي .

کله د هغی نوم لغوی نبی ردی ، (ددویم اربعین په ۱۸ مخ کی لیکي چی) د ا د استعاری الفاظ دی ، ښکاره ده چی هر هغه څوک چی الله یی را استوی نو هماغه دهغی استازی به وی او لیرونکی ته په عربی کی رسول ویل کیږی . او د د الله تعالی څخه د غیب د خبرو د ترلاسه کولو (دیوی) ته به عربی کی نبی وایی . د اسلام اصطلاحی معنی یی بیله ده، دلته یواځی لغوی معنی تری مراد دی.

۱۳- ظلی (د سیوری) نبوت:

مرزا په خپلو کتابونو ، دین حق ۶۷م مخ کی او قول فیصل ۴م مخ کی لیکي چی : کوم کمالات چی الله تعالی د نبوت پر لړی کی ایښی دی نو په مجموعی توگه هغه په کامل هادی باندی پایی ته رسیدلی دی، خو اوس په ظلی توگه ، د تل له پاره د دین د مجدد په واسطه به نړیوالو ته خپل اغیز څرگندوی.

تر ۱۹۰۰ کاله پوری که څه هم هغه مختلفی دعوی کولی خو دهغی سره سره یی د نبوت د ختم (ختم نبوت) اقرار په څرگنده توگه هم کاوه . په ازالة الاوهام لمړی چاپ کی په ۵۷۷م مخ کی د ۵م چاپ په ۲۳۹م مخ کی او د جماعة البشری په ۴۹م مخ کی لیکي چی [مونږ ته د محمد صلی الله علیه وسلم څخه وروسته دکوم نبی ضرورت نشته .]

او بیا د همدی کتاب په ۹۶م مخ کی لیکي چی : ایا داسی شخص چی په قران باندی ایمان و لری او دا آیت (ولکن رسول الله و خاتم النبیین) د الله تعالی کلام باندی یقین ولری ویلای شی چی زه د محمد صلی الله علیه وسلم نه وروسته رسول او نبی یم؟ په نورو کتابونو کی یی هم همداسی لیکلی دی.

۱۶- دغیر تشریحی بروزی نبوت دعوی:

د مرزا خاص خطیب مولوی عبدالکریم سیالکوتی په ۱۷ د اگست ۱۹۰۰ کال د خپلی جمعی دلمانځه په خطبه کی مرزا ، الهی مرسل ثابت کړ او د (لانفرق بین احد من رسله) آیت یی پری ورسلیښت کړ . هغی دا خطبه ډیره غوره کړه او وروسته یی د هغی په تاییدکی وویل چی زمونږه هم همدا مذهب او دعوی ده.

د حقیقه النبوة په لمړی برخه کی (چی دضیالاسلام قادیانی په چاپ ځای کی په ۵ م دمارچ ۱۹۱۵ کی دللمړی ضمیمی په شکل ، د ۲۶۱م مخ نه تر ۱۶۹م مخه پوری ، نشر شوی دی) په دی کی یی بیا بیا دا دعوه کړی ده چی زه، پرته دکوم نوی شریعت څخه ، رسول او نبی یم . ماته دداسی نبی د ویلو څخه ما هیڅکله هم انکار نه دی کړی . بلکه په همدی معناو باندی الله تعالی ما ته د نبی او رسول اواز کړی دی . نو اوس هم زه په هماغه معنو

سره نبي او رسول كيدو څخه منگره يم .. مخته ليكي چي: د (محمد رسول الله والذین معه) آيت په وحی كی یی زما نوم محمد ایښودی دی او رسول هم.

په همدی اقتباساتو کی هغه د بروزی نبي لفظ هم لگولی دی . او دهغی مطلب یی داسی لکلی دی .: په داسی حال کی چي زه په بروزی توگه (انحضرت صلی الله علیه وسلم) يم او په بروزی رنگ کی ټول محمدی کمالات د دمحمدي نبوت سره یوځای زما د ظلیت په آینه کی منعکس کیږی ، نو بیا څرنگه انسان به وی چي په علیحده توگه یی د نبوت دعوی کړی وی . لکه چي په ۱۹۰۲ کال کی یی په خپل تصنیف دافع البلا په ۱۱ م مخ کی لیکلی دی چي : ریښتونی الله هغه دی چي قادیانیانو ته یی خپل رسول (استازی) را ولیږه . او په څلرم اربعین کی یی په ۶ م مخ کی لیکلی دی : دهغه نه پرته ، په دی هم پوه شی چي شریعت څه شی دی ، چا چي دخپلی وحی په واسبه څو امرو نهی بیان کړی دی او خپل امت ته یی قانون ټاکلی دی . هماغه دشریعت خاوند گرځیدلی دی . نو دهمدی تعریف له مخی زمونږ مخالفین ملزم دی ، ځکه چي زما په وحی که امر هم شته اونهی هم .

په حقیقة النبوة کی میامحمود لیکي چي : کله چي د اسلام شریعت د نبي کومه معنی کوی دهغی معنی له مخی حضرت(مرزا) هیڅکله هم مجازی نبي نه دی بلکه حقیقی نبي دی (۱۷۶م مخ)

او بیا په ۱۲۱م مخ کی لیکي چي : دا خبره ثابتنه ده چي د ۱۹۰۱ څخه دمخه په هغو حوالو کی چي هغه د نبي کیدو څخه انکار کړی دی ، اوس منسوخ شوی دی او دهغی څخه حجت کول غلط دی .

درنو لوستونکو :! ایا کوم نبي داسی گډی وډی ، ښکته پورته خبرو کولو سره داسی حیرانونکی سرکونډالی خوړی شی؟ او ایا دداسی مجمع الهفوات والخرافات ویونکی الله تعالی نبي گرځوی او د خپلو بندگانو د لارښوونی له پاره یی ټاکي ؟ ابداء، هیڅکله هم نه !

تبصره:

د مرزایانو د ډلی څخه څو پوښتنی ؛

۱- دغه پورته په تدریج سره د پرمختگ پنځلس دعواوی ، دبل هیڅ یوه نبي اورسول څخه ثابتی نه دی . هیڅ رسول د خپل رسالت نه تر مخه د دغه ډول دعواوو څخه یوه هم نه ده کړی . داڅو دمرزا ډیر حیرانونکی او عجیب او غریب نبوت دی ، چي دټولو مرسلینو دستتو څخه یی طریقه او لاره بلکل جدا او سرچپه روانه ده .

الله تعالی فرمایي چي : [سنة الله في الذين خلوا من قبل وكان امر الله قدرا مقدورا (احزاب ۱۳۸)]

۲- کله چي هغه تشریعی نبي وگرزید نو ایا دهغی شرعی احکام د هغی په کوم کتاب کی په تفصیل سره شته ؟

حقيقت دادی چي دهغي هر كتاب کي اود هغي اصرار، يواخي دهغي په دعوو باندی دی ، دهغه سره هيخ ډول شرعی حکم نشته .

۳- هر نبي او رسول تر هر څه لمړی د توحيد په لور بلنه ورکوی . الله تعالی فرمایي :

و ما ارسلنا من قبلک من رسول الا نوحی اليه انه لا اله الا انا فاعبدون . (انبيأ ۲۵)

ولقد بعثنا في كل امة رسولا ان اعبدوا الله و اجتنبوا الطاغوت . (النحل ۳۶)

د مرزا په زمانه کي په هندوستان کي هندوان ، سکهان ، نصارا او..... دنورو مشرکو عقيدو خاوندان موجود و ، نو مرزا ، کله او په کوم بيان کي هغوی ته د توحيد په لور بلنه ورکړي ده ؟

۴- هر يو نبي په خپل وخت کي دخپل وخت د طاغوت په مقابله کي جهاد کړي دی ، د مرزا به زمانه کي د تر ټولو دستر طاغوت، برطانيه (انگليس) حکومت و ، خو مرزا د هغوی پر خلاف د حق يوه کليمه هم ونه ويله ، بلکه برعکس د هغوی حکومت يي دخپل ځان له پاره درحمت سيوري و گاڼه ، لکه چي وروسته به يي مونږ ، انشاالله ، ثابته کړو .

۵- ايا دنبوت ترمخه چي څومره دعواوي هغي کړي ، په هغوی کي دمرزا له پاره شرعی دليل (وحی) وه او که نه ؟

که چيري شرعی دليل يي وحی نه وه ، نوبياخو دهغي دعواوي بلکل باطله دی . ځکه چي يواخي کشف ، الهام او کرامت په شريعت کي دليل نه دی او که چيري دهغي سره د وحی دليل وي نو بيا خو دهماغه وخت څخه مرزا بايد نبي گرزيدلای وای ، نو په هغه وخت کي يي د حقيقي نبوت دعوا ولي ونه کړه ؟

څرگنده شوه چي دا ټوله خبره د شيطاني ځواکونو پر مټ جوړه شوی وه .

دنبوت د مدارجو ددعواو څخه پرته نوري حيرانونکي دعوی:

۱- د سلمان کیدو دعوا:

د ۱۹۰۶م کال داپریل د میاشتی په (اویویوآف ریچنز) کی مرزا لیکي چی : خدای ماته وویل چی (انت سلمان ومنی یاذا البرکات!) یعنی ای د برکتونو خاوند مرزا! ته سلمان بی او زما څخه بی .

د سلمان رضی الله عنه څخه یو شمیر صحابه په مرتبه کی پورته و ، دنمونی په توگه ، راشدین خلفاً رضی الله عنهم . خو دمرزا له پاره په سلمان کی کومه ځانگړتیا تر لاسه شوی ده ؟

۲- د علی ، حسن او حسین رضی الله عنهم ، کیدو دعوا.

په (الحکم قادیان ۱۰ نومبر ۱۹۰۵) کی لیکي چی :

زه ژوندی علی یم ، او په فتح الاسلام کی په ۵۷ مخ کی لیکي چی ، زه ددی زمانی حسن او حسین یم.

په دی ترتیب د علی، حسن ، او حسین سره د برابری د دعوی په کولو سره ، هغه دچاد ملاتړ د تر لاسه کولو مقصد درلود ؟

۳- د ذوالقرنین کیدو دعوا:

دبراهین احمدیه په پنځم جلد، ۱۰۱ م مخ کی لیکي چی ، خدای تعالی زما نوم ذوالقرنین هم ایښودی دی ، زه ددی امت له پاره ذوالقرنین هم یم . په قران شریف کی ، په مثالی توگه زما په نسبت وړاند وینه شته ،مگر دهغی خلکو له پاره چی فراست ولری .

حال داچی ذوالقرنین ، د نړۍ دری وارو اړخونو ته د الهی ددین د غلبی له پاره جهاد کړی او ملکونه یی فتح کړی دی ، خو ددی برعکس مرزا ټول عمر مسلمانان دبرتانونی حکومت د غلامولو په لار کی خپلی ناروا هڅی کړی دی !

۴- د آریو د بادشاه کرشن کیدو دعوا:

په خپل کتاب (تتمه حقیقة الوحی کی په ۸۵ مخ کی لیکي چی:

خدای بیا بیا پر ما خرگنده کړی چی هغه کرشن چی په اخری وختونو کی را پیدا کیږی ،نو هغه خو همدا پخپله د آریو بادشاه دی ، اووایی چی ددی څخه مراد اسمانی بادشاهت دی
دا د مرزا ډیره ستره عجوبه ده چی د آریو بادشاه او دمسلمانانو نبی (ظلی بروزی مجاز لغوی) ، دا خو د متضاد و شیانو یو بدبوی لرونکی څادر دی.

۵- دحجر اسود کیدو دعوا:

په څلورم اربعین کی په ۱۵ م مخ کی لیکي چی (یکی پای من بوسید ---- من گفتم که حجر اسود منم) یعنی یوه سړی زما پنبی ماچ کړی نو ما وویل چی حجر اسود همدا زه یم.
نبی اکرم صلی الله علیه وسلم د خپل ځان تر مخه د انحن او سجدی کولو نه مننه راوړی. خو مرزا هیڅ هم ونه ویل او نه یی هغه مننه کړ.

۶- دبیت الله کیدو دعوا:

د څلورم اربعین په همدی ۱۵م مخ کی مرزا لیکي چی:
خدای په خپل الهام کی زما نوم بیت الله هم ایښی دی.
یعنی مرزا خپل ځان د کعبی د طواف کولو اوقبله جوړیدو له پاره هم جواز گرزولی دی.

۷- د کوثر حوض د ورعطا کولو دعوا:

په انجام آتیم کی په ۵۸م مخ او حقیقة الوحی په ۱۰۲ م مخ کی مرزا دعوا کړی چی هغه ته دکوثر حوض ور کړل شوی دی . الهامی الفاظ دادی (انا اعطینا ک الکوثر) او په دی ترتیب یی خپل ځان د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم سره برابر کړی دی (والعیاذ بالله)

۸- دکایناتو د پیدایښت دعلتونو دعوا:

په حقیقة الوحی ۹۹ مخی کی مرزا ویلی دی چی خدای تعالی ماته وویل (لولاک لما خلقت الافلاک). په دی خای کی یی هم زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم سره د خآن د برابر والی دعوا کړی ده ، خو دناپوهی او جهل نه ډک (مرزا) په دی هم نه پوهیږی چی د (حدیث) دا روایت هم ثابت نه دی بلکه موضوعی دی

۹- د الله تعالی له اړخه د مرزا احمد کیدل او دهغی په لور د راتگ بلنه:

په انجام آتیم ، ۵۵ م مخ کی مرزا د یوه الهام یادونه کوی . (یحمدک الله من عرشه و یمشی الیک) یعنی ای مرزا الله تعالی د عرش خخه ستا ستاینه کوی او ستا په لوری را روان دی (نعوذ بالله من ذلک)

په یوه بل الهام کی (بشری لمړی ج ، ۵۶ مخ) کی لیکي چی : (خدای به په قادیان کی را نازلېږی .

۱۰- د الله تعالی سره د ملگرتیا دعوا:

په (انجام آتیم ضمیمه کی په ۱۷ مخ کی لیکي چی : خدای ماته وویل (ان الله معک ، ان الله یقوم این ماقت) یعنی ای مرزا خدای له تا سره دی او الله تعالی په هغه خای کی درېږی چیری چی ته درېږی . او په یوه بل الهام کی لیکي چی : تا له ماسره یی او زه له تاسره یم ، ستا راز زما راز دی . (انجام آتیم ۵۹ م مخ)

۱۱- د آدم ، یعنی د الله د خای ناستی کیدو دعوا:

د دریم اربعین په ۳۳ م مخ کی لیکي چی : ماته خدای تعالی وویل (یا آدم اسکن انت و زوجک الجنة) ، او په بل خای کی په خپل کتاب البدیة کی په ۷۶ م مخ کی لیکي چی : ماته خدای وویل : ما اراده کړی چی خپل خای ناستی جوړ کړم نو ما آدم (ای مرزا ته) پیدا کړی .

۱۲- د ټولو انبیاءو دمظهر کیدو دعوا:

د حقیقة الوحی ۷۲۵ م مخ په حاشیه کی لیکي چی: خدای تعالی زه د ټولو انبیاءو مظهر گرزولی یم ، او د ټولو انبیاءو نوم یی زما لوری ته منسوب کړی دی ، زه آدم یم ، زه شیث یم ، زه نوح یم ، زه ابراهیم یم ، زه اسحاق یم ، زه اسماعیل یم ، زه یعقوب یم ، زه یوسف یم ، زه موسی یم ، زه داود یم ، زه عیسی یم او د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د اتم مظهر یم یعنی په ظلی توگه محمد او احمد یم .

۱۳- تر ٿولو انبیاؤ د افضل کیدو دعوا:

دغه دعوا یی په اجمالی توگه د حقیقة الوحی په ۱۰۷ م مخ کی لیکلی دی. (آتانی مالم یؤت احدا من العالمین) او بیا یی په خطبه الهامیه کی په ۳۵ م مخ کی یی لیکلی دی چی (ان قدمی هذه علی منارة ختم علیها کل رفعة) او بیا یی د همدی خطبی په ۱۹ م مخ کی لیکلی دی چی (لا تقیمونی با حد و لا احدا بی .) ، په همدی ترتیب سره یی نور ی لیکنی په اردو شعر اونثر کی راغلی دی.

تفصیلی دعوا:

یعنی په هر نبی باندی په جلا ، جلا توگه د فضیلت دعوا:

د آدم علیه السلام خخه دافضل کیدو دعوا:

په خطبه الهامیه کی د حاشیی پر حاشیی کی یی لیکلی دی چی:

آدم علیه السلام د شیطان له لاسه دماتی په خورو سره په ذلت اورسواپی ککر شو او زه شیطان ته دماتی ورکولو له پاره په اخری زمانه کی دمسیح موعود په شکل کی را پیدا شوی یم.

خو زه وایم چی دغی بی وقوفه مرزا خو د تر ٿولو لوی شیطانی نظام (انگلیس) سره موافقه او جوړ جاړی وکر.

د نوح علیه السلام خخه د افضل کیدو دعوی:

د حقیقة الوحی په تتمه کی پ ه ۱۳۷ م مخ کی لیکلی چی:

خدای تعالی ماته دومره زیاتی نبی نسانی را خرگندوی چی که چیری دنوح په زمانه کی هغی نبی را خرگندی شوی وایی نو هغه خلک به نه و غرق شوی.

دمرزا دا وینا په حقیقت کی په الله تعالی باندی اعتراض اونیکه ده او دمرزا د ډیری زیاتی بی حیایی دلیل دی

دموسی علیه السلام څخه د افضلیت دعوا:

دهمدی کتاب په ۸۳ م مخ کی لیکي چی : هغه نبی چی زما د تصدیق له پاره په راتلونکی کی راځی ، هغه به دموسی نبی دنبنو نبنانو څخه زیاتی وی .

حال داچی ، لاتر اوسه ورته دا نبی ورکول شوی هم نه دی خو ورته معلومه شوه چی هغه ډیری ستري دی ، دا خو د مرزا د پاگلی ، او دهغی د خیال پلوی څرگنده نښه ده .

دیوسف علیه السلام څخه د افضل کیدو دعوا:

په براهین احمدیه کی په ۵م جلد ۷۶ او ۸۲ مخونو کی لیکي چی : نوبیا ددی امت یوسف یعنی دا عاجز (مرزا) د اسرایلی یوسف څخه پورته دی .

په انصاف سره دهغی شکل ته وگوی چی هغه د یوسف علیه السلام سره څه مناسبت لری ؟ لکه یوه زنگ وهلی او تور شی ته چی دکافورو نوم ورکړی .

د نبی صلی الله علیه وسلم څخه د افضل کیدو دعوا:

په تحفه گولړویه کی په ۴۰ م مخ کی لیکي چی : زمونږ نبی کریم صلی الله علیه وسلم ته دری زره معجزات ښکاره شوی دی .

بیا دخپل ځان په هکله لیکي چی : هغی (الله) زما د تصدیق له پاره ستري ستري نبی را څرگند کړی چی تر دری لکو پوری رسیږی . (تمة حقیقة الوحی ۶۸ م مخ ، اویا د حقیقة الوحی په ۶۷ م مخ کی ددری لکو څخه ډیری بیاونوی .

په اصل کی دغه دواړه دعوی بلکل د حقیقت نه مخالف دی ، او که نه مونږ چلینج ورکوو چی یوڅوک دی مونږ ته د دری لکو څخه یواځی لس هم په صحیح توگه را وشماری ، نومونږ به ورته تسلیم شو . بلکه دا به هم ثابتی نه کړای شی! البته د مرزا د حماقتو نبی نبنانی شاید د دری لکو څخه هم زیاتی وی .

اوس نو ددی ټولو څخه د ډیری بی حیایی څرگندونی واورئ:

قادیانی اخبار ریویو دجون د ۱۹۲۹ کال کی لیکي چی:

حضرت مسیح موعود (مرزا) ذهنی ارتقاد انحضرت صلی الله علیه وسلم څخه زیاته و ه ، د نبی کریم صلی الله علیه وسلم ذهنی وړتیا د تمدن د نشتوالی په اساس و نشوه او نه ورته قابلیت تر لاسه شو . (نعوذبالله)

او اخبار الفضل کی مرزا محمود د ډایری الفاظ یوځل دا ډول خپاره شول .

دا بلکل صحیح خبره ده چی هر څوک پرمختگ کولی شی او ستري ستري درجی تر لاسه کولی شی . ان تردی چی دمحمد صلی الله علیه وسلم څخه هم مخته تلای شی . (الفضل قادیانی ۱۷ جولای ۱۹۲۲)

دغه ډول لیکنی او دعوی صریحا کفر دی او درسول الله ء صلی الله علیه وسلم استهزا او توهین دی .

تبصره:

ددی ټولو دعواو په هکله مرزایی ډلی نه غوښتنه کوو چی ووایی چی ددی دعواوو د اثبات له پاره له دوی سره کوم دلیل شته ؟ او د دلیل پرته دعوا منل د احمقانو او ناپوهه خلکو کار دی .

نو که چیر ی دوی وایی چی مرزا نبی دی او دهغی خبره ددلیل پرته منل کیږی نو ځواب دادی چی د مناظر په قانون کی دی ته (مصادره علی المطلوب) ویل کیږی . دلیل پر مدعی باندی موقوف او مدعی پر دلیل باندی موقوف کیږی ، یعنی مرزاییان دغه دعواوی د مرزا غلام احمد په نبوت باندی دلیل گرزوی او دهغی په گمان او جعلی درواغجن نبوت د حقانیت له پاره دلایل جوړوی . حال داچی ددی لوبی او تماشی په واسطه د چا دنبوت اثبات نشی کیدای .

لسم باب د قرانی مبارکو آیاتو څخه دمرزا د کفر استدلال:

۱- په لمړي باب کې (۳۰) مبارک آیتونه صریحا او د غوڅ دلیل په توګه د نبوت د ختمیدو له پاره ذکر شوي دي
مرزا ددی آیاتونو څخه منکر دی او دهغی په معناو کې تحریف کوي . او د الهی د آیاتونو څخه منکر کافر او
جهنمی دی.

الله تعالی فرمایي [و الذین کفروا و کذبوا یا یا تینا اولک اصحاب النار هم فیها خالدون . (بقره ۳۹)]
ژباړه: هغوی چې زمونږ د آیاتونو څخه انکار وکړ او هغه یی درواغ و ګڼل ، نو همدا خلک په اور(جهنم) کې دي او
تل به په هغی کې وي .

همدا راز فرمایي : [ان الذین کذبوا یا یا تنا و استکبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء و لا یدخلون الجنة حتی یلج
الجمل فی سم الخیاط . (اعراف ۴۰)]

ژباړه : هغه خلکو چې زمونږ ایتونه درواغ و ګڼل او تکبریی پری وکړ ، هغوی ته به د اسمان دروازی خلاصی نه شی
، تر هغی چې اوبنې د ستنی په سوری کې نه وي ننوتی .

همدا راز فرمایي : [ان الذین یلحدون فی آیاتینا لایخفون علینا افمن یلقى فی النار خیر ام من یأتی امنا یوم القیامة .
(حم سجده ۴۰)]

ژباړه : بی له شکه هغه خلک چې زمونږ په آیتونو کې کوږوالی وکړی هغوی زمونږ څخه پټ نه دي ، ایا هغوی ، کوم
چې په اور کې واچول شی ، غوره دی ، یا هغوی چې په امن و امان سره د قیامت په ورځ راشی .

۲- عیسی علیه السلام د الله تعالی حق بنده، او دهغی رسول (استازی) دی . دهغی په هکله زیات شمیر قرآنی
آیتونه راغلی دي .

و یعلمه الكتاب و الحکمة و التوراة و الانجیل و رسولا الی بنی اسرائیل . (ال عمران ۴۸-۴۹)

ژباړه : ښوونه به ورکړل شي هغی ته د کتاب او حکمت او تورات او انجیل ، او د بنی اسراییلو لوری ته به رسول (لیږل شوی استازی) وی .

انما المسيح عیسی بن مریم رسول الله و کلمته القاها الی مریم وروح منه . (انسا ۱۷۱)

ژباړه : بیشکه چی مسیح عیسی بن مریم د الله تعالی رسول دی او دهغی کلیمه ده چی مریم (علیهاالسلام) ته القا شوی وه ، او دهغی له اړخه روح دی .

لیکن مرزا خو عیسی علیه السلام ته بد رد ویلی دی او دهغی د رسالت څخه یی انکار کړی دی او دکوم یو نبی د نبوت څخه انکار کول هم کفر دی .

د عیسی علیه السلام په هکله د مرزا بیانونه:

انجام آتیم د څلورمی صفحی په حاشیه کی او د خزاین په یولسم جلد ۲۸۸یمی صفحی کی لیکلی چی : بیانو دغه ناپوهه اسراییلی داسی معمولی خبرو ته ولی د وړاند وینی نوم ورکړ ؟

بیا لیکلی چی: بلی ! هغه ته د ښکښلو کولو او د ژبی دبدی خورولو ډیر عادت و ، په وړی ، وړی خبره باندی به په غصه کیده ، خپل نفس یی د جذبانوتو څخه نشو قابو کولای . زما په وړاندی دهغی دغه حرکات دافسو س وړ نه دی ، ځکه چی هغه به شکنځلی کولی او یهودیانو به هم خپل کسر نه پریښوده . (ضمیمه انجام آتیم ۵م مخ)

په همدی صفحی کی راځی چی: دا هم باید په یاد وی چی هغه ته ددرواغو ویلو څومره عادت و ..

په همدی صفحی کی بیا لیکلی چی : په تورات کی یی چی دخپل ذات په هکله کومی ، کومی وړاند وینی موندل غوښتل ، پخپله یی ویلی دی چی په هغو کتابونو کی دهغه نوم اونشان هم نه پیدا کیده (پورتنی حواله)

بیایی لیکلی دی چی : او ډیره د شرم خبره داده چی هغی غرنی تعلیم چی د انجیل مغز ورته ویل کیږی د یهودیانو د کتاب طالمود څخه پټ کړی او لیکلی یی دی . او بیا یی داسی وښوول چی گویا دا زما تعلیم او ښوونه ده . (ضمیمه انجام آتیم ۶ مخ) .

مخته لیکلی چی : چی دهغی د همدغی حرکاتو په واسطه دهغی خپل حقیقی ورور تل دهغه څخه سخت ناخوښه و او هغه متیقین و چی د هغه (عیسی علیه السلام) په دماغ کی خامخا څه خلل شته دی . (پورتنی حواله)

مرزا ددی مضمون وضاحت په دی توگه کړی دی:

دغه غوښتنه هم په څرگنده توگه په دی خبره باندی دلیل دی چی په حقیقت کی یسوع د مرگی د ناروغتیا له امله لیونی شوی و . (سنت بچن ۱۷۱م مخ)

مرزا نور مخته لیکي چی : د اروپا خلکو ته چی څومره زیان شراب چنبلو ور رسولی دی دهغی علت داو چی پخپله عیسی علیه السلام شراب چنبل . کیدای شی د کومی ناروغتیا په اساس وی او یا یی پخوانی عادت وی . مگر ای مسلمانانو ! ستاسو نبی علیه السلام خو دهر یو نشی څخه پاک او معصوم و ، لکه چی هغه په حقیقت کی معصوم دی (کشتی نوح ۶۶م مخ) . او د مسیح د نزول په ۳۶م مخ کی یی هغه علیه السلام ته (غل) لیکلی دی (نعوذبالله من ذلک)

بیا په ضمیمه انجام آتیم کی په ۷ م مخ کی لیکي چی:

بیا نو افسو س دی چی نالایق عیسایان د داسی یوه شخص څخه خدای جوړوی ! د هغه کورنی هم ډیره پاکه او مطهره و ، ه ، دهغی دری نیاگانی او ادی گانی زناکاری او کسبی بنجی وی چی دهغوی دوینی څخه د هغی وجود را پیدا شو ، مگر شاید دا هم د خدای کیدو له پاره شرط وی ، د کنجرو بنجو سره دهغی صحبت هم شاید په همدی خاطر، چی د نیکونو مناسبت یی ورسره درلود ، و . او که نه هیڅ پرهیزگار انسان یوه ځوانه کنجری بنجی ته دا موقع افرصت نه ورکوی چی دهغی په سر دی ناپاکه لاس را کش کړی او د زنا په پیسو اخستل شوی عطر دی دهغی په سر باندی ووهی ، او خپل وپښتان دی دهغی پر پښو باندی و مښی . د پوهی خاوندان باید پوه شی چی دا ډول انسان به دکوم ډول انسانانو څخه وی .

مرزا یان د مرزا ددی کفریاتو او چتیااتو ځواب کی وایی چی په مسیح او یسوع کی فرق موجود دی ، یعنی هغه چی د الله تعالی رسول و د هغی نوم یسوع و چی هغی ته مرزا ښکنځلی نه دی کړی ؟؟؟

خواب:

د مرزا په وړاندی یسوع او مسیح دواړه یودی ، دوه نه دی .

په توضیح المرام کی په دریم مخ کی لیکي چی : اوس مونږ د خپلی لمړنی صفایی له پاره دا لیکل غواړو چی د بایبل او زمونږ د احادیثو او اخبارونو دکتابونو له مخی ، دکومو انبیانو چی دعنصری وجود سره یو ځای یی اسمان ته تلل تصور کیږی . هغه نبیان دوه کسه دی ، یو د هغوی څخه یوحنا دی چی نوم یی (ایلیا) او (ادریس) هم دی . اوبل کس یی مسیح بن مریم ، چی عیسی او یسوع هم ورته ویل کیږی

نتیجه دا شوه چی عیسی بن مریم چی په مسیح او یسوع هم مشهور دی د الله تعالی حق رسولان دی ، خو د مرزا پورتنی ذکر شوی عبارت کی هغه ته دومره ژوری ښکنځلی شوی دی ، چی یو فاسق او فاجر یی خپل مخالف

بدمعاش او فاجر ته هم نه کوی. نو دا څرگند دلیل دی چی ددی حق نبی څخه د انکار او سپکاوی په وجه مرزا تر ټولو لوی کافر دی.

۳- د عیسی علیه السلام د معجزاتو څخه انکار کونکی کافر دی .

الله تعالی دهغی د معجزاتو د ذکر کولو نه وروسته فرمایلی دی ؛

اذ جُتِهْم بِالْبِیِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هَذَا اِلَّا سِحْرٌ مَبِیْنٌ (المایده ۱۱۰)

یعنی کومو خلکو چی دعیسی علیه السلام معجزاتو ته سحر ووايه هغه صریح کافر دی.

اوس نو د مرزا له اړخه د هغی دمعجزاتو تکذیب واورئ:

ضمیمه انجام آتھم کی د اومی صفحی په حاشیه کی ، خزاین یولسم جلد ۲۹۱وم مخ کی لیکلی چی :

ممکن ده چی هغی د معمولی تدبیر سره یوځای کوم (شب کور) په شپي کی نه کتونکی ، جوړ کړی وی او یا یی دکومی بلی داسی ناروغتیا علاج کړی وی مگر دهغی د بدقسمتی څخه په هغه زمانه کی داسی د اوبو یو ډنډ هم موجود و چی ستري ستري نبی تری را ولاړیدی . نو کیدای شی چی دهغی ډنډ ختی هغی هم استعمال کړی وی ، ددی ډنډ(تالاب) څخه دهغی د معجزاتو ټول حقیقت را په ډاگه کیري . او هم دی تالاب (ډنډ) پریکړه کړی وه چی که چیری له تاخه کومه معجزه را ښکاره شوه نو هغه به ستا معجزه نه وی بلکه هغه به ددی تالاب معجزه وی او ستا په لاسو کی د مکرو فریب پرته نورڅه نه و .

په اعجاز احمدی کی یی په ۱۴ مخ کی لیکلی دی چی:

های ، د چامخی ته دا غم یو سی چی د عیسی علیه السلام دری وړاند وینی درواغ و ختلی ، اونن به کومه زمکه وی چی دا عقده حل کړی ؟

په ازالة الاوهام لمړی چاپ په ۳۰۵ او ۳۰۹م مخونو کی لیکلی چی :د مسیح معجزات (کل الترب) یعنی (مسمریزم) په توگه وی او دداسی عملونو څخه کاملین پرهیز کوی.

د عیسی علیه السلام معجزات په قرانکریم کی په پوره صراحت سره موجود دی . (سوره ال عمران ، سوره مایده) .

خو مرزا په ډاگیزه توگه ددی معجزو څخه انکار کوی او دهغی صلی الله علیه و سلم معجزات یوه تالاب (ډنډ) ته منسوبوی . نو د مبارک آیت د غوښتنی په اساس (فقال الَّذِیْنَ كَفَرُوا مِنْهُمْ) هغه صریحا کافر او مرتد دی.

۴- الله تعالی فرمایلی دی چی:

و من يقل منهم انى اله من دونه فذلک نجزيه جهنم کذلک نجزي الظالمين . (الانبيا ۲۹)

ژباړه : او دهغوى څخه چې څوک ووایي چې زه دهغى پرته معبود يم نومونږ هغه ته د جهنم سزا ورکوو او مونږ ظالمانو ته همداسې سزا ورکونکى يو.

ددى آيت څخه په څرگنده توگه ثابته ده چې هر څوک چې دخپل ځان له پاره د الوهيت د يوه صفت او يا دهغى څخه د ډير و دعوا وکړى نو هغه ظالم ، کافر او جهنمى دى.

اوس مونږ د مرزا ځينى دعواوى وړاندې کوو چې په هغوى کې يې ځانته د الوهيت صفتونه ثابت کړي.

الف : مکاشفات مرتبه منظور الهى ۹ مخ کې ليکي چې:

ما په يوه کشف کې وليدل چې زه خداى يم اويقين مى وکړ چې زه هماغه يم.

ب: په خطبه الهاميه کې په ۱۲۹ مخ کې ليکي چې :

اعطيت صفة الافناء و الاحياء من الرب الفعال . (ماته د مرو ژوندی کول اود ژوندود مړه کولو قدرت راكول شوى د .ى

په داسې حال کې چې الله تعالى فرمايې [ولايشرك فى حكمه احدا . (كهف ۲۶)]. په دې اساس مرزا تر ټولو ستر مشرک دى.

ج؛ په حقیقة الوحى کې په ۱۰۵ مخ کې ليکي چې خداى ماته وويل : (انما امرک اذا اردت شيئاً ان تقول له کن فيكون) او په ترياق القلوب کې په ۳۳ مخ کې ليکي چې : ماته په کشفی توگه ونبوول شو چې ما د قضا او قدر په ډيرو احکامو کې د دنيا د نيکيو اوبديو په هکله ، هم خپل ځانته او هم ډيروخپلو دوستانو ته ليکل کړى دى .

ه:آينه کمالات اسلام په ۵۶۴م مخ کې ليکي چې : (و رايتنى فى المنام عين الله و تيقنت انى هو.) ماخپل ځان په خوب کې وليد چې زه الله يم ، ما يقين وکړ چې زه هم هغه يم.

و- ددريم اربعين د ۲۵ صفحې په حاشيه کې يې د يوه اوږده عبارت په اخر کې ليکلى دى چې:

(او داويل ، دانيال ❖ نبي په خبل کتاب کې زما نوم ميکاييل ايښى دى او په عبرانى لفظى معنى ، ميکاييل دخداى په خير دى.)

ز- آينه کمالات اسلام په ۵۶۴ او ۵۶۵ مخونو کې ليکي چې:

اوپه دغه حالت کې ، يعنى کله چې زه (مرزا) خداى وگرزیدم ، زه دا وايم چې مونږ يو نوى نظام ، يو نوى اسمان او نوى زمکه غواړو . نو بيا ما اسمان او زمکه په لمړۍ کې په اجمالى شکل سره پيدا کړه چې هيڅ ډول ترتيب اوتفريق

په کی نه و . بیا ما د حق د ارادی په موافق هغه تر تیب اوتفریق کړه او زه وینم چی زه په دی خلق (پیدا یښت) باندی قادر یم . اوبیا می د دنیا اسمان پیدا کړ . (انا زینا السماء الدینا بمصایح) بیا ما وویل چی (اوس انسان د ختی نه پیدا کوم) . دا ټول خالصه کفریات ، لغویات ، چتیاات او هرزلی برزلی دی (چی د یوه لیونی ، پاگل او احمق انسان پرته هیڅکله هم د یوه سالم انسان په ژبه نه راځی (ژباړن)) .

ح – د انجام آتیم په ۱۷۶م مخ کی لیکلی چی : (اعلموا ان فضل الله معی و ان روح الله ینطق فی نفسی) پوه شی چی د الله فضل له ماسره دی او د الله تعالی روح زما په نفس کی خبری کوی .

ط – د تصویر مرزا په ۶۹ مخ کی لیکلی چی : (اسمع و لدی (واوره ای زما زویه !))

تاسی وکتل چی مرزا د خپل ځان له پاره د الوهیت څومره صفتونه ثابت کړی دی ، خدایی اختیار ، فنا وبقا ، تصرف کن فیکون ، د خدای په څیر کیده ، آسمان ، زمکه ، او د انسانانو پیدا کول او نور . نو د قرانکریم له مخی به د مرزا په کفر کی څوک شک وکړی؟

۵- [و نفخ فی الصور فاذا هم من الاجداث الی ربهم ینسلون (یس ۵۱)]

ژباړه : او په شپیلی کی به پوه کړل شی ، نو هغوی به د خپلو قبرونو څخه د خپل رب په لوری ورځلی .

[و نفخ فی الصور فجمعنا هم جمعا (کهف ۹۹)]

ژباړه : او په شپیلی کی به پوه کړل شی ، نو ټول به په را یوځای کولو سره را ټول کړو .

په دی آیتونو کی د (نفخ فی الصور) ذکر شوی دی ، چی لمړی به د (نفخ) په واسطه ټول مخلوق فنا شی او په دوهم ځل به مخلوق د قبرونو څخه ژوندی را ووځی .

خو مرزا په شهادة القرآن کی په ۶۴م مخ کی او د خزاین په ۶م جلد ، ۳۶۰م مخ کی لیکلی دی چی : لکه څرنګه چی د قران د (نفخ صور) څخه د کوم مجدد رالیرل مراد دی ، تر څو د عیسایی مذهب غلبه ماته کړی . او دفتنی د امواجو څخه (چی په حدیث کی راغلی) دجالیت مراد دی .

(د نفخ فی الصور) څخه دا ډول مراد اخستل د قران د قطعی آیت څخه انکار دی او صریح کفر دی .

۶- په لمړی باب کی مو د ختم نبوت د اثبات له پاره (۳۰) مبارک آیتونه ذکر کړی دی چی دهغی له جملی څخه دا آیت:

[ماکان محمد ابا احد من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین]

هم دی .

په دی مسله کی دا قطعی اوصریح آیت دی ، او د ټولو پوهانو په دی مسله باندی اتفاق دی چی د قرانکریم د یوه آیت بلکه د یوی کلیمی څخه انکار کول هم څرگند کفر دی.

په دی اساس مرزا (که څه هم چی په لمړیو کی یی په ختم نبوت باندی اقرار کړی و خو وروسته یی هغه منسوخ کړ) د ختم نبوت څخه انکار وکړ او د (خاتم النبیین) د لفظ غلط تاویلات (مهر ، تصدیق کونکی) وکړل . نو دهمدی تاویلاتو په اساس هغه د کفر څخه نشی په څنگ کیدای . ددی خبری تفصیل په لمړی باب کی تیر شوی دی.

۷- د الله تعالی په شان کی مرزا ډیری زیاتی بی ادبی او گستاخی کړی دی چی د لیکلو څخه یی قلم هم شرمیږی :
الله تعالی فرمایي چی:

وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ لِيَقُولُوا إِنَّمَا كُنَّا نَخُوذُ وَ نَلْعَبُ قُلْ إِبَالَهُ وَ آيَاتِهِ وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤْنَ - لا تعتذروا قد كفرتم بعد إيمانكم (توبه ۶۵-۶۶)

ژباړه : که چیری ته دهغوی نه و پوښتی نو په ډاگه به ووايي چی مونږ خو هسی په خپلو مینځو کی مشغول و، اولوی مو کولی ، ورته ووايه چی ایا الله ، دهغی آیتونه او دهغی استازی (رسول) ستاسی د ټوکو او مسخرو له پاره پاته شوی دی ؟ عذر ونه مه کوی . په یقین سره چی تاسی دایمان راوړو نه وروسته کافر شوی یاست.

ددی آیت څخه په څرگنده توگه را په ډاگه شوه چی د الله تعالی د ذات سره ټوکی او مسخری کول (پخپله) کفر دی ، نو مرزا په دی توگه هم (سوچه) کافر دی : هغه په لاندی لیکونو کی د الله تعالی د ذات په هکله گستاخی کړی دی :

۱- د براهین احمدیه د څلرم جلد په ۵۵۵م مخ کی لیکي چی (خدای د فیل غاښ دی ❖ ربنا عاج).

۲- په البشری دویم جلد په ۷۶م مخ کی لیکي چی (خدای برق (بجلی) ده ❖ انی اناالصاعقة).

۳- دهمدی کتاب په ۷۹م مخ کی (الحکم قادیان دریم فروری ۱۹۰۳) کی لیکي چی: (الله تعالی الهام کړی - اصلی واصوم ، اسهر وانام و اجعل لک اوار القدوم و اعطیناک مایدوم) (یعنی زه (خدای) لمونځ کوم، روژه نیسم ، بیدارپریم او بیده کیږم او ستا له پاره دخپلو راتلو نور دربنم ، او هغه څه به تاته درکوم چی له تاسره به تل موجود وی .

۴- دهمدی کتاب په ۷۹م مخ کی (البدر قادیان : ۹ فروری ۱۹۰۳) کی ، لیکي چی: د مرزا الهام دی : (انی معر الاسباب یأتیک بعته انی مع الرسول اجیب اخطی و اصیب .) (یعنی ای مرزا ! زه د اسبابو سره یو ځای ناڅاپی تاته درځم ، زه د رسول سره ځواب ورکوم ، غلطی هم کوم اوصحیح هم کوم.)

۵- په دریم اربعین کی په ۶ م مخ کی لیکي چی : (یا احمد یتم اسمک و لا یتم اسمی) (یعنی ای احمده ! ستانوم به پوره شی او زما نوم به پوره نشی .)

۶- په حقیقة الوحی کی په ۳۵۶ م مخ کی لیکي چی: د حیرانتیا وړ ده چی الله تعالی په څومره ادب سره زه بللی یم ، او مرزا یی را ته نه دی ویلی، بلکه مرزا صاحب یی راته ویلی دی ، خدای ته زما دنوم په اخستلو شرم پیدا کیږی او د همدی شرم د غلبی په اساس ، زما نوم په ژبه نه اخلی . [العیاذ باللله من جمیع خباثات مرزا !!!]

۷- په قرانکریم کی د مریم علیه السلام ډیر ستر شان ، عظمت او عصمت ذکر شوی دی (والله اعلم بما وضعت) (او الله ته ښه معلومه ده چی کوم کوچنی به زیږوی [

ولیس الذکر کالا نثی) (او ؟ عام ؟ هلك د (هغی) نجلی په څیر نه وی)

(و انی سمیتها مریم (ماد هغی نوم مریم کښیښود))

(و انی اعیذها بک و ذریتها من الشیطان الرجیم) (او زه هغه او دهغی اولاد، د مردود شیطان څه ، ستا په پناه کی درکوم .)

(فتقبلها ربها بقبول حسن) (نو هغه خپل رب په ډیره ښه توگه قبوله کړه)

(و انبتها نباتا حسنا) (او د هغی یی ډیره ښه پالنه وکړه)

(و کفلها زکریا) (او زکریا علیه السلام د هغی پالنه وکړه)

(کلما دخل علیها زکریا المحراب وجد عندها رزقا .) (کله چی زکریا علیه السلام دهغی حجری ته ورته ، د هغی سره یی روزی موجوده ، موندله .) (ال عمرا ۳۶-۳۷)

په دی سورة کی د مریم علیه السلام د عظمت په اړوند اته جملی (اته ټکی) ذکر شوی دی . اویا یی فرمایلی دی:

[و اذ قالت الملكة یا مریم ان الله اصطفاک و طهرک و اصطفاک علی نساء العالمین ؟] یا مریم اقتنی لربک کو استجدی و ارکعی مع الراکعین (آل عمرا ۴۲-۴۳)

ژباړه : او کله چی ملایکو ورته وویل : ای مریم ! الله تعالی ته منتخب کړی یی ، او ته یی پاکه او سپیڅلی کړی یی او د ټولی نړۍ په ښځو کی یی ته ټاکلی یی . ای مریمی ! دخپل رب اطاعت وکړه ، او سجده وکړه ، او د رکوع کونکو سره رکوع وکړه .

په دی آیت کی هم ، په لمړی آیت کی څلور نکتی د هغی د فضیلت په هکله ذکر شوی دی . او په بل آیت کی هم دملایکو په ذریعه ورته خطاب کی د عبادت کولو امر کړل شوی دی ..

بیایې فرمایلی دی : [قالت : انی یکون لی ولد و لم یمسسنی بشر قال کذلک الله یخلق مایشاً . (آل عمرا ۴۷)]

ژباړه : ویی ویل چی ای ربه ! زما به څرنګه زوی پیدا شی ؟ حال داچی ماته کوم انسان لاس هم نه دی راوړی ؟ ملایکو ورته وویل : په هماغه توګه چی الله تعالی و غواړی هماغسی یی پیدا کوی .

په دی آیت کی یی د (لم یمسسنی) لفظ دهغی د عفت د څرګندونی له پاره دلیل دی . یعنی په کوم حالت کی چی هغه وه ، یعنی پرته د نارینه د لمس کیدو څخه یی زوی پیدا شو . بیا فرمایي:

[والتی احسنت فرجها فنفخنا فیها من روحنا و جعلنا ها و ابنها اية للعالمین (انبیا ۹۱)]

ژباړه : او هغه پاک لمنی بی بی ، چی دخپل عصمت ساتنه یی کړی وه ، مونږ په هغی کی خپل روح پوه کړ ، او هغه مو او دهغی زوی مو دټولی نړۍ له پاره نښه وګرځوله .

په دی آیت کی دمريم عليه السلام صريح عفت مذکور دی او په دی هکله تصريح شوی ده چی دهغی زوی د نارینه د لمس پرته پیدا شوی دی . په دی آیتونو کی د مريم عليه السلام عصمت او عفت په پوره توګه ډاګیزه دی .

خو مرزا په چشمه مسیحي کی په ۴۰م مخ کی لیکي چی:

کله چی د اوه میاشتو حمل را په ډاګه شو ، نو دحمل په حالت کی د هغی دقوم مشرانو دهغی نکاح د یوسف نومی ترکان سره وکړه ، هغه به دهغی کور ته ورته ، او دوه میاشتی وروسته دمريم زوی پیدا شو او د عیسی یا یسوع په نوم باندی ونومول شو .

مونږ وایو چی د حمل د پیدا کیدو وروسته د مريم دنکاح کولو ګټه څه وه ؟ او څه اړتیا یی ورته لیدله ؟ مګر ددی مطلب خو دادی چی خلکو ته دا معلومه شی چی حمل د یوسف نجار څخه دی ، لکه چی په اوسنی وخت کی ددی له پاره چی دکومی ناواده شوی ښځی حمل په ځای پاته شی نو د زانی سره نکاح کوی تر څو د بدنومی او بدلمنۍ نه خوندي پاته شی . مرزا په خپل دغه بکواس اوارزولو برزولو سره دهغه قرانی آیتونو ، چی دعیسی علیه السلام پیدانښت په کی ، د الله تعالی له اړخه (یوه نښه) بیان کړل شوی ده ، انکار کړی اودا صريح او څرګند کفر دی .

۸- د قرانکریم په هکله الله تعالی د تحدی په توګه فرمایلی دی چی:

[قل ان کنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فاتوا بسوة من مثلهالایة]

ليکن په حقیقة الوحی کی په ۳۱۱م مخ کی مرزا لیکي چی:

زه په الله تعالی باندی په سوگند یادولو سره وایم چی زه په دغه الهاماتو باندی هماغسی ایمان راوړم لکه څنگه چی په قرانکریم باندی، او د خدای په نورو کتابونو باندی . او لکه څنگه چی زه قرانکریم د الله کلام او دهغی قطعی کتاب پیژنم په همدی توگه په هغه کلام هم چی پر ما باندی نازلیری او دخدای دکلام یقین پری کوم.

بیا په کتاب النبوة والا الهام کی په ۴۳ م مخ کی قاضی محمد یوسف قادیانی لیکي چی (خدای د حضرت احمد علیه السلام مجموعی الهاماتو ته کتاب المبین ویلی دی او جدا، جدا الهامات یی په آیتونو نومولی دی . نو دهغی وحی ته هم جدا جدا آیت ویل کیدای شی . کله چی خدای تعالی هغه ته دغسی نوم ورکړی نو د الهاماتو مجموعی ته یی الکتاب المبین ویل کیدای شی.

و وینی چی مرزا او د هغی پسی تلونکی د مرزا الهاماتو ته هغه نوم ورکوی چی د قرانکریم نوم دی (الکتاب المبین)، او لکه څنگه چی قرانکریم ، صادق او دالله له اړخه نازل شوی کتاب دی نو د مرزا الهامات (بکواسات) یی هم صادق او منزل من الله گڼلی دی . (ځکه چی هغوی په ❖ فاتوا بمثله ❖ باندی عمل کړی دی) ، چی ټول کفر اوشرک تری عاجز دی خو یواځی مرزا ورته خپله سینه نیولی ده.

د مرزا دا دعوه یقینا کفر دی او په دی کی شک کول هم کفر دی.

۹- الله تعالی په قرانکریم کی حج کول د بیت الله سره خاص کړی دی.

قال الله تعالی:

[ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا و من كفر فان الله غنى عن العالمين (آل عمرا)]

خو مرزایانو د قادیان په غونډه کی گډون کولو ته د حج نوم ورکړی دی. لکه چی مرزا بشیر الدین وایی:

❖ نن د غونډی لمړی ورځ ده ، او زمونږ غونډه هم د حج په توگه ده ، ځکه چی د حج مقام دداسی خلکو په ولکه کی دی چی داحمدیانو وژل هم روا گڼی . په دی خاطر خدای تعالی قادیان ددی کار له پاره ټاکلی دی ، لکه څنگه چی په حج کی رفت، فسوق او جدال منع دی نو په داسی غونډه کی هم منعه دی ❖ . (برکات خلافت مجموعه تقاریر کلنی غونډه ۱۹۱۴)

د پورتنی مبارک آیت په اخری جمله کی ویل شوی دی چی : هر هغه څوک چی د بیت الله نه انکار کوی او دتل لپاره یی پریردی نوهغه کافر دی ، نو د حج له پاره بل ځای ټاکل خو تر ټولو ستر کفر دی.

۱۰- قرآنکریم کی فرمایلی دی:

[سبحن الذی اسرى بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله (اسرا ۱)]

په دی آیت کی د مفسرینو په اتفاق سره تر ی د مکی مسجد حرام او د شام د اقصی مسجد مراد دی . او په آیت کی یی د نبی صلی الله علیه و سلم د (اسرا) د معجزی یادونه کړی ده.

خو مرزاییانو په کی صریح تحریف کړی او د اقصی د مسجد څخه یی د قادیان مسجد مراد اخستی دی..

(الخبار الفضل ۱۲۱ اگست ۱۹۳۳ کی لیکلی چی :

په دی مبارک آیت کی د اقصی د مسجد څخه مراد د قادیان مسجد دی . لکه چی فرمایلی یی دی چی انحضرت صلی الله علیه و سلم د حرام د مسجد څخه د اقصی تر مسجده پوری سیر وکړ ، نو هغه د اقصی مسجد همدغه دی چی په قادیان کی په شرقی برخه کی پروت دی چی د موعود مسیح د برکاتو او کمالاتو تصویر دی او د انحضرت صلی الله علیه و سلم په لور یی نسبت د موهبت په توگه شوی دی. (دا تحریفات یقینا ډیر ستر کفر دی)

تر دی ځایه د قرآنکریم د لسو ایتونو په رڼا کی مو د مرزا غلام احمد د کفر د اثبات له پاره لس دلیلونه یاد کړل ، خو ددی نه علاوه زیات شمیر نور هم شته نو له دی وروسته دهغی په کفر کی د شک او شبی له پاره هیڅ ځای نه پاته کیږی.

یولسم باب د جهاد څخه انکار ، د برتانوی حکومت سره دوستی ،

او د مسلمانانو سره اړیکې پریکول (بایکاپت).

په حقیقت کې دا کار هم د مرزا دکافر کیدو د علتونو څخه یو دی ، ځکه چې جهاد په قرانکریم کې د یوې همیشني فریضې په توگه یاد کړل شوی دی .

قال الله تعالی:

[او قاتلوهم حتی لا تكون فتنة و يكون الدين كله لله (انفال ۴۰)]

ژباړه: او تاسې د هغوی سره ترهغی حده پورې و جنگیږی چې په هغوی کې فساد، او شرک پاته نشی او یواځی د الله تعالی دین (قائم) شی .

یعنی تر څو پورې چې په دنیا کې کفر او شرک جاری وی نو دهغی په مقابله کې به قتال فی سبیل الله هم جاری وی . به همدی توگه نور قطعی او غوڅ نصوص هم شته چې ددی قرانی فریضی څخه انکار کول د علم د خاوندانو په اتفاق سره کفر دی .

په همدی ترتیب الله تعالی په ډیر شمیر آیتونو کې د کفارو او مشرکینو سره د موالاتو (دوستیو) د غوڅولو حکم کړی دی لکه چې فرمایي: [لا يتخذ المومنون الكافرين اوليا من دون المومنين . (ال عمران ۲۸)]

مومنانو ته په کار دی چې دایمان د خاوندانو په پریښولو سره کافران دخپلو ځانو دوستان و نه گرزوی ،

[یا ایهاالذین امنوا لا تتخذوا الیهود و النصارى بعضهم اولیاء بعض . (مایدہ ۵۱)]

ای د ایمان خاوندانو تاسیو یهود اونصاری خپل دوستان مه نیسی . دوی خو په خپلو مینځو کې یو دبل دوستان دی .

[لا تجد قوما یومنون بالله و الیوم الاخر یوادون من حاد الله و رسوله ولو كانوا ابأهم او ابنأهم او اخوانهم او عشیرتهم . (مجادله ۲۲)]

ته به هیكله بیانہ مومی داسی قوم ، چې په الله او اخرت باندی ایمان ولری ، چې دوستی وکړی دداسی خلکو سره چې دالله او دهغی د رسول مخالفت کوی ، که څه هم هغه دهغوی پلار یا دهغوی زوی یا دهغوی ورور او یا دهغوی کورنی (خپلوان) وی .

خو مرزا ددی دواړو نصوصو څخه نه یوازې خلاف بلکه دهغوی څخه یې انکار هم کړی دی

د جهاد څخه انکار:

دتحفه قصریه په اتم مخ کی لیکي چی:

او دویم اصول چی زه یې پری قایم کړی یم هغه د جهاد دهغی غلطی مسلی اصلاح کول دی چی په ځینو مسلمانانو کی مشهوره دی . نوخدای تعالی زه په دی پوهه کړم چی کومی طریقې چی تر اوسه پوری جهاد گڼل کیدی هغه د قران دتعلیماتو څخه بلکل مخالفی دی . (بیالیکي چی) : دا دواړه مسلی په مسلمانانو کی ډیری خطرناکی او له یوه سره غلطی دی چی ددین له پاره د توری (په واسطه) جهاد د خپل مذهب یو رکن گنی، او دهمدی لیونتوب په واسطه دیوه بل بی گناه په وژلو سره فکر کوی چی گویا هغه د ثواب یو ډیر ستر کار تر سره کړی دی.

بیا په نهمه صفحه کی لیکي چی (دمسلمانو د جهاد عقیده د مخلوق په حق کی ډیر بد نیت دی .)

بیا په اتمو اونهمو مخونو کی لیکي چی : زمونږ په مسلمانانو کی بل عیب داهم دی چی هغوی د یوه داسی وینه تویونکی مسیح او وینه تویونکی مهدی منتظر دی چی دهغوی په گمان به دنیا د وینی څخه ډکه کړی . حال دا چی دا فکر له یوه سره غلط دی . زمونږ په باوری کتابونو کی لیکل شوی دی چی موعود مسیح به هیڅ ډول جنگ جگړه نه کوی او نه به توره پورته کړی . زه خدای ددی له پاره را استولی یم چی همدا غلطی لری کړم.

پوښتنه داده چی دا باوری کتابونه کوم او چیری دی چی مرزا یې حواله ورکړی ده؟؟

د (تبلیغ رسالت په لسم جلد ، ۲۶م مخ کی لیکي چی:

ما د شلو کالو را په دیخوا پر خپل ځان دا مسولیت فرض کړی دی چی داسی کتابونه چی دجهاد مخالفت په کی وی اسلامی هیوادونو ته ضرور ور لیږم

دجهاد د فریضی د پریښولو د ترغیب په لړ کی د مرزا یو څو شعرونه ملاحظه کړی.

اب چهوړ دو جهاد کا ای دوستو خیال

دین کی لیبی حرام هی اب جنگ اور قتال
اب آگیا مسیح جو دین کا امام هی
دین کی تمام جنگو کا اب اختتام هی
اب اسمان سی نورخدا کانزول هی
اب جنگ وجدل کافتوی فضول هی
دشمن هی وه خدا کا جو کرتاهی جهاد

منکر نبی کاهی جو رکھتا هی یہ اعتقاد

ژباړه؛ (ای دوستانو د جهاد کولو خیال اوس پریردی . اوس ددین له پاره جنگ او قتال حرام دی . اوس مسیح چی ددین امام دی راغی ، او ددین د ټولو جنگونو اختتام یی وکړ . اوس د اسمان څخه د خدای نور نازلیری ، او دجنگ او جدال فتوی اوس فضول ده . هغه خلک دخدای دښمنان دی چی جهاد کوی ، او څوک چی دا ډول عقیده ولری هغه د نبی نه منکر دی)

ددی نه علاوه ، د جهاد په هکله د هغی ډیر (هفوات) چرندیات شته او د ټولو څخه یی مقصد د جهاد فی سبیل الله څخه انکار کول دی . څرنگه چی دا یوه قرانی فریضه ده او د قرانی فریضی څخه انکار کول سوچه کفر دی .

دکافر حکومت سره یی نزدی اړیکی:

په دی هکله خو هغی ډیری اوږدی اوږدی مقالی او د برتانوی حکومت تر مخ د اطاعت او تواضع الفاظ وړاندی کړی دی . دهغی عباراتو څخه یو شمیر کلیمات دنمونی په توگه وړاندی کوم:

دبرتانوی حکومت پر خلاف چی کومو علماو په هغه وخت کی جدو جهد او مجاهدی کړی دی او د(انگلیسی) حکومت پر خلاف یی فتوی ورکړی دی ، مرزا دهغوی په هکله لیکي چی:

دی خلکو د غلو ، لار وهونکو او حرامیانو په خیر د خپل محسن حکومت (دمرزا محسن) باندی حمله پیل کړی ده او هغی ته یی دجهاد نوم ورکړ ، بی له شکه چی مونږ دغه داغ د مسلمانانو او په ځانگړی توگه دخپلو مولویانو د تندی څخه نشو پریمنځلی . (مرزا په دی مکلف نه دی) چی هغه د ۱۸۵۷کال د مذهب په پرده کی دداسی ستړی

گناه مرتکب وگړزی چی مونږ یی نمونه او مثال دهیڅ قوم په تاریخ کی نه شو موندلای) (ازالة الاولهام دپنځم چاپ د ۲۹۵ او ۲۹۶ مخونو حاشیې).

بیا لیکي چی : زما د عمر ډیره برخه د انگریزانو د سلطنت په تایید او ملاتړ کی تیره شوه او ما د جهاد ممانعت او د انگریزانو د اطاعت په هکله دومره کتابونه ولیکل او دومره اشتهارات می خپاره کړل چی که چیر ی هغه رسالی او کتابونه راټول کړل شی نو پنځوس الماری به تری ډکی شی (تر ټولو ستر درواغ) . ما داسی کتابونه ټولو عربو ملکونو ، مصر ، شام ، او کابل او روم ته رسولی دی . (ترياق القلوب ۵ م مخ)

د همداسی یوه اوږده بیان په اخر کی لیکي چی:

دا زموږ فرض دی چی ددی حکومت (انگریزانو د حکومت) د دنیا او اخرت له پاره دعا وکړو . (تحقه قیصریه ۱۱۰م مخ)

دمرزا ددی دعا نه وروسته خو په نړۍ کی د برتانیی د (استعماری) نظام زوال پیل شو . اودا چی دهغی کفارو له پاره به په اخرت کی څه ډول سزا وی ؟ هغه الله تعالی ته ښه معلومه دی.

بیا لیکي چی : ما خپل لمړنی عمر کی (د ۱۸۹۳ کال خبره ده) ، یعنی تر دی وخته چی نزدی شپيته کلنی ته رسیدلی یم دخپلی ژبی او قلم له لاری په دی کار کی مشغول وم چی دمسلمانانو زړونه د انگلیسی حکومت سره د ریښتنی محبت او خیرغوښتنی او دهغوی دملاتړ په لور و گرځوم او دیو شمیر ناپوهه خلکو د زړونو څخه د جهاد غلط خیال او فکر لری کړم . (ضمیمه شهادت القران ۱۰م مخ)

د خپلی ټولی کورنی په هکله لیکي چی : زه د یوی داسی کورنی څخه یم چی هغه ددی (انگریزی) حکومت پوره پوره خیر غوښتونکی دی . زما پلار غلام مرتضی د(انگریزی) حکومت له اړخه د هغوی خیر غوښتونکی شخصیت دی . ۱۸۵۷ کال کی هغه د خپل توان څخه پورته د انگریزانو بسپنه او کومک کړی دی . ان د (پاڅون) غدر په وخت کی یی هغوی ته پنځوس سپاره او آسپونه یی (انگریزی حکومتی عسکرو) ته ور رسولی و . بیا زما د والد د مړینی نه وروسته زما مشر ورور غلام قادر په دغه سرکاری (دولتی) خدمتونو کی مصروف شو . او کله چی د تمو په گذر باندی د مفسدو او انگریزی فوځونو تر مینځ نښته وشوه نو هغه د انگریزی فوځونو له اړخه په جنگ کی شریک شو، بیا د خپل پلار او ورور دمړینی وروسته هغه یو کوچ ناستی انسان شو . مگر د ۱۷ کالو (د کتاب البریه تر لیکلو پوری ۱۸۹۸) می د انگریز دسرکار په کومک او تایید باندی د خپل قلم څخه کارواخست په دی اولس کاله موده کی چی څومره کتابونه ما تالیف کړی دی په هغی ټولو کی د انگریز اطاعت او د هغوی سره د ملاتړ له پاره

می خلکو ته ترغیب ورکړی ، او د جهاد ممانعت په هکله می ډیری اغیزمنی لیکنی او ویناوی کړی دی. (کتاب البریه ۳ او ۷ م مخونه)

بیشکه چی دا زمونږ فرض دی چی مونږ خپل دغه محسن حکومت ته په ریښتونی زړه خیر غوښتونکی او د ضرورت په وخت کی ځان څارونکو په خیر تیار و اوسو . خو په دی توگه هم په بیرونی هیوادونو او نورو اقوامو کی د خپل دغه محسن حکومت د نیک نامی خپرول غواړم. (البلاغ ۳۲ او ۳۳ مخونه)

هر نیک بخته مسلمان باید دعا وکړی چی په دی وخت کی انگریزان سوبه مند وگرځی . ځکه چی دا خلک زمونږ محسن دی او د برتانیی دسلطنت پر مونږ باندی ډیر زیات احسان دی . (ازالة الاوهام ، پنځم چاپ ، ۲۱۱م مخ) خپلی ډلی ته هم وصیت کوی او لیکي چی :

خدای تعالی زه په همدی اصولو باندی قایم کړی یم چی د محسن حکومت ، لکه څرنګه چی د برتانیی حکومت دی ، په ریښتونی توگه اطاعت و کړم او په ریښتونی توگه د هغی شکر ادا کړم ، نو زه او زما ډله په دی اصولو باندی پابند یو. (تحفه قیصریه ۹ مخ) .

برتانوی حکومت ته په دار الحرب ویلو باندی خفه کیدل:

دمصلحت خبره ده چی د انگریزانو د حکومت د خیر غوښتنی په خاطر د هغه شمیر ناپوهه مسلمانانو نومونه هم په نقشو کی (لستونو کی) درج کړل شی چی په پټه دغه برتانوی هند ته دارا ل حرب وایی . (تبلیغ رسالت : ۵م جلد، ۱۱م مخ)

د برتانویانو د حکومت تر سیوری لاندی د مرزا د بریاوو په هکله لیکي چی:

زما ستر ی موبنی د هند د قیصر د حکومت تر سیوری لاندی په بری سره تر لاسه کیږی ، ددی پرته دا هیڅکله هم ممکن نه و چی د اموبنی دبل کوم حکومت تر سیوری لاندی تر لاسه شوی وای.، که څه هم هغه اسلامی حکومت وایی. (تحفه قیصریه ۲۵ او ۲۹ مخونه)

بیا لیکي چی : ما خپل کارونه نه په مکه کی پر مخ بوتلای شول او نه په مدینه کی او نه په روم ، شام ، ایران ، او کابل کی (می په دی توگه بری تر لاسه کولی شو) بلکه دا دانگریزانو حکومت و چی د هسک کیدو او بریا له پاره یی دعا کوم . (تبلیغ رسالت اتم جلد ۶۹م مخ)

پخپله خپل ځان د برتانوی حکومت له اړخه را توکیدلی بوتی گنی او لیکي چی:

❖ عاجزانه غوښتنه ده چې سرکار (انگریزان) د یوی داسی کورنۍ په اړوند چې د پنځوسو کالو د پرلپسی ازمینستونو له مخی وفادار او ځان څارونکی ثابت شوی دی ، د یوه د خپله ځانه راتوکیدلی بوتی په هکله د ډیر احتیاط او تحقیق څخه کار واخلي ، او لاندی حکامو ته اشاره (حکم) وکړی چې هغوی هم ددی کورنۍ د ثابتی شوی وفاداری او اخلاص لحاظ وساتی او ماته او زما ډلی ته د مهربانی او عنایت په خاص نظر وگوری . زما کورنۍ د انگریزانو ته د خدمت په لار کی دخپلو وینو د ورکولو او ځان څارونی څخه دریغ نه دی کړی او اوس به یی هم و نکړی ❖ .

(د پنجاب گورنر لفټیننټ بهادر ته د مرزا غوښتنلیک ، چې د تبلیغ رسالت په اوم جلد کی په ۱۲۰ م مخ کی خپور شوی دی)

تبصره :

د مرزا د پورتنیو لیکنو څخه څو شیان را څرگندیږی .

۱- داچی برتانوی حکومت د هغی محسن دی .

۲- داچی د هغوی داطاعت او ملاتړ په خاطر یی ترغیب ورکړی

۳- داچی د هغوی پر خلاف یی دجهاد څخه خلک منه کړی .

۴- داچی دهغی پر خلاف یی جهاد کونکی علماو ته بد رد ویلی .

۵- داچی دهغی حکومت دتایید او ملاتړ په خاطر یی ډیر عمر تیر کړی دی .

۶- داچی دهغی له پاره یی ددنیا او اخرت دعاوی کړی دی .

۷- داچی په ژبه اوقلم یی د هغوی ډیر ستر خدمتونه کړی دی .

۸- داچی د هغی کورنۍ دهغی حکومت خیر غوښتونکی وه .

۹- داچی د ضرورت په وخت کی به ورنه د ځان د څارولو وعده کوی .

۱۰- داچی خپله ټوله ډله یی ددی پابند گرځولی ده .

۱۱- داچی د هغوی حکومت ته یی دارالحرب نه دی ویلی .

۱۲- داچی مرزا خپل کار ، دانگریزانو د حکومت نه پرته ، په بل هیڅ کوم اسلامی حکومت کی په پوره بریالیتوب سره نشوای ترسره کولای . دا په ښکاره په دی دلالت کوی چی دمرزا اسلام دمکی ، مدینی او نورو اسلامی هیوادونو د اسلام څخه جلا دی او داسی اسلام به ضرور کفر وی.

۱۳- داچی خپل ځانته یی د برتانوی حکومت دخپله ځانه را توکیدلی بوتی ووايه.

ددی ټولو خبرو څخه او په ځانگړی توگه ددی اخری خبری څخه یی په ډاگه کیږی چی انگریزانو د مرزاییت بنسټ په دی خاطر ایښودی و تر څو دجهاد نظریه له منځه یوسی او په هندوستان کی دتل لپاره برتانوی حکومت سلطه ولری.

څرنگه چی مرزا په یوه ځل جهاد نشو ختمولای نو دهغی له پاره یی دختم نبوت څخه انکار وکړ او عیسی مسیح یی مړ اعلان کړ او دخپل ځان له پاره یی نبوت اعلان کړ . تر څو ددی لاری جهاد منسوخ کړی . او همدا علت دی چی تر نن ورځی پوری د انگریزانو حکومتونه ، او یهود اونصارا دمرزاییت پوره پوره ملاتړ کوی . او په انگریزی (اروپایی) هیوادونو کی مرزاییت پرمختگ کوی.

په دی اساس د مرزا له اړخه د برتانوی حکومت له پاره داسی لیکنی اوعبارتونه ، خدمتونو او اطاعتونو باندی اعتراف کول او دهغوی همدردی تر لاسه کول ، او د برتانوی حکومت داطاعت لوری ته بلنه ورکول ...او داسی نور کارونه یی د پورته ذکر شوو مبارکو آیتونو څخه ښکاره، څرگنده اوپه ډاگه سرغړونه ده ، په کومو کی چی د (یهودو نصاری) سره د موالاتو (دوستیو) دپری کولو حکم شوی دی ، نوداددی خبری ستر دلیل دی چی مرزا تر ټولو ستر کافر (عظیم کافر) دی.

دولسم باب دمرزا فسق و فجور او ناوړه کارونه

د اهل سنت و الجماعت د ټولو په دې اتفاق دی چې انبیا علیه السلام د نبوت په حال کې دهر ډول گنا څخه معصوم دی ، البته دنبوت تر مخه حالت کې یې اختلاف شته . او په دې هکله صحیح قول دادی چې د نبوت تر مخه هم هغوی د ناوړه کارونو ، بدو عاداتو ، او د سترو (کبیره) گناهونو څخه پاک ساتلی شوی دی .

خو مرزا غلام احمد قادیانی د خپلو کړنو او اخلاقو له اړخه د نبوت د دعوی د مخه او دهغی وروسته هم ډیر چټل او گنده و . زمونږ دغه وینا دهغی د کتابونو څخه پوره په ډاگه کیږی او هغه داچې:

دهغی د اخلاقو څونمونی وړاندی کیږی:

۱- د مرزا شراب څکل او داعلی درجی انگلیسی (ولایتی) شرابو سره دهغی محبت:

هغه خپل یوه مرید ته په خط کې لیکي چې (اوس درته میا یارمحمد درلیرم ، ته به د خوراک څښاک شیان پخپله واخلی او یو بوتل (ټانک واین) د (پلومر) ددکان څخه واخله ، خو د (ټانک واین) (یوډول قوی شراب) غواړم ، اودا باید په خاطر کې وساتی . مرزا غلام احمد ، (د غلام په نوم خطوط ۵م مخ).

۲- د افیون سره مینه:

حضرت مسیح موعود (مرزا صاحب) الهی تریاق ، د الله تعالی هدایت په واسطه ترخپل کنترول لاندی کړی دی چې دهغی لویه برخه افیون دی . او دغه دوايي یوڅه اندازه د افیون د زیادنبت نه وروسته حضرت خلیفه اول (حکیم نورالدین) دشپږو میاشتو د زیاتی مودی راهیسی ورکوله . او پخپله یې هم د مختلفو ناروغتیاو په خاطر کله ناکله استعمالوله . (اخبار الفضل قادیان ۱۹ جولای ، ۱۹۲۹)

۳- غولول او دوکه ورکول:

دمرزا جی عمر ۲۴ یا ۲۵ کاله و نو د ځوانی په دغه وخت کې ددادا صاحب تفاوت (پنشن) داخستلو له پاره لاړ . (تفصیل یې داسی دی): ماته خپلی مور وویل چې یوځل د ځوانی په زمانه کې حضرت صاحب د خپل پلار د تقاعد (۷۰۰ کلدارو) داخستلو له پاره ولاړ نو دهغی پسی مرزا امام الدین هم پټ پټ ولاړ . کله چې هغی پیسی واخستی . نو هغه په دوکی او فریب او غولولو سره هغه د قادیان څخه بیرون یوړی . او هلته دلته یې ، چیری پرینبودی او

ولاړ . حضرت صاحب د شرم او خجالت له مخی کور ته رانغی بلکه سیالکوټ ته ولاړ . او هلته د ډیټی کمشنر په کچه ریو کی په ډیره لږه تنخوا (۱۵ کالداری) باندی نوکر شو . (سیره المهدی ۴۹ مخ)
 په همدی توگه یو ځل هغی په دری سوه دلایلو باندی مشتمل د پنځوسو جلدونو د احمدیه د براهینو د لیکلو اعلان وکړ : چی مسوده یی تیاره ده او دهمدی په واسطه یی دخلکو څخه ستړی ستر چندی او د پنځوسو جلدون قیمت ترلاسه کړ .

د هغی وروسته یی یواځی ۴ جلدونه چاپ کړل او نور یی لاس و نیوه او په دی تر تیب یی دخلکو رقم هضم کړ .
 دمړینی څخه یی لږ دمخه پنځم جلد ولیکه خو هغی د موضوع سره هیڅ ډول اړیکی نه درلودل . او هغه مخته اخستی رقم یی خلکو ته بیرته ورنکړ . (براهین احمدیه ۹۳ مخ) . په همدی توگه د سراج المنیر د اخبار معامله هم ده . (اشتهار ۲۰ فروری ۱۸۸۶ کال) په همدی توگه یی دمناره المسیح جوړولو په اعلان باندی دخلکو څخه چنده را ټوله کړه خو هغه کار یی په نیمایی کی پاته شو او مرزا له نړۍ څخه ولاړ .

۴- دستور و د اغیز منونکی نبی:

واقعی او صحیح خبره داده چی په ستورو کی اغیز او تاثیرات شته دی ، چی په زمکه باندی اثر لری . نو په دی خاطر دهغه انسان څخه به ډیر بل ناپوهه او جاهل نه وی چی د بنفشی او نورو (بوټو او جرړو) قایل وی خو د ستورو د اغیز او تاثیراتو نه منکر وی . په دی شیانو کی هغومره اثرات دی چی په انسانی ژوند او انسانی تمدن باندی اغیز شیندلی شی . لکه چی پخوانیو علماو لیکلی دی (حاشیه گولپه ۱۸۲ مخ ۱۹۹۱)

حال داچی په صحیح احادیثو کی دغه ډول عقیدی ته مشرکانه او کفر با الله ویل شوی دی چی دباران نسبت (دکوم ستوری) په لور وکړل شی .

۵- دمرزا په خدمت کی نامحرمه ښځی:

المنبر لایل پور ۹ د شوال ۱۸۱۷ کال قادیان : د ذرایعو په بنسټ لیکلی چی:

مرزا صاحب به د نامحرمه ښځو په واسطه خپلی پښی زور کولی . چی په دی نامحرمه ښځو کی به ځوانی هم وی اوزړی هم .

په سیره المهدی کی لیکي چی : مگر دهغه جمالیاتی حس دومره تیز ، او د حسن مشاهده یی دومره ژوره او پخه وه چی د بنځو د څهری د یوځل لیدلو څخه به یی دا اندازه معلوموله چی دا حسن به ډیره موده وی یا ژر به له منځه ولاړ شی.

فرايض او سنتونه یی نه ادا کول:

ډاکټر سید محمد اسماعیل صاحب ماته وویل چی حضرت مسیح موعود (مرزا) حج نه دی کړی ، اعتکاف یی نه دی کړی ، زکاة نه ورکوی ، تسبیح نه کوی ، زکوة په دی خاطر نه ورکوی چی هغه کله هم د نصاب خاوند شوی نه دی . البته حضرت والده صاحبه په زیوراتو باندی ذکوة ورکوی . هغه د تسبیح او نورور رسمی وظایفو قایل نه دی . (سیره المهدی دریم جلد، ۱۱۹مخ)

ټولو مسلمانانو ته بنکنځلی کول:

زما څخه منکر مسلمانان حرامزادگان دی (آینه کمالات الاسلام ۵۴۸مخ)

ځوک چی زمونږ د بریالیتوب قایل نوی نو په دی دی په پوره توگه پوه شی چی هغه ته د (ولداالحرام) کیدو شوق دی او حلال زاده نه دی. (انوار الاسلام ۱۳۰مخ)

کل مسلم یقبنی و یصدق دعوتی الا ذریة البغایا (ټول مسلمانان ما منی او زما دعوت قبلوی ، مگر بدکاره ، د وینځو اولاد، یعنی حرام زادگان ما نه منی . (آینه کمالات ۵۴۷مخ)

بیا په شعر کی لیکي چی :

ان العدی صاروا خنازیر القلا نسأهم من دونهن الا کلب.

زما مخالفین او دشمنان د ځنگلونو خنزیران دی او دهغوی بنځی داسی دی چی سپی هم دهغوی تر مخه هیڅ نه دی.

په همدی توگه د علماو او مشایخو هر یوه پر خلاف یی همداسی گنده اوچتل بکواس کړی دی.

شیخ سید نذیر حسین محدث دهلوی (رحمه الله) ته یی د (ظالم طبع او مات ضالا هایما) په څیر الفاظ لیکلی دی . (مواهب الرحمن ۱۲۷مخ)

مولانا محمد حسين بتالوي ، مولانا احمدالله امرتسري ، مولانا ثنالله امرتسري (رحمهم الله) ، هريو ته يي په نوم اخستلو سره ليکلي چي : ((دا درواغجن دي او د سپيو په خير مرداري خوري .) (ضميمه انجام آتھم ۲۵م مخ) حال دا چي د مرزا خخه پخپله سپي جوړ شوي او ددغي علمايي کرام پر خلاف خکه غيپيري چي هغي ټولو کرامو علماو د مرازايت د فتنی پوره پوره مقابله کړی ده .

د اسلام عام علما يي مخاطب کړي اوليکلي يي دي چي :

(اي ژر خفه کيدونکو، بد اخلاقو او په بد گمانيو کي ډوب (غرق) شويو!) (ايام الصلح ۸۴ م مخ)

اي بدقسمته بد گمانو ذليلو ملايانو ، پليدو ملايانو ، د ناپاک طبيعت لرونکو مولويانو ، پليدو الطبع مولويانو ، د خدای غضب دي په دي مولويانو وي ، مولوي د انسان خخه ډير پليد او جاهل دي (ايام الصلح ۱۱۵ مخ) ددي نه علاوه يي دومره دبداخلاقي او ناوړي ژبي استعمال ددشمن پر خلاف هم چا نه دي کړي پرته له دي کذاب (درواعجن) نبي خخه . (لعنه الله تعالی و اتباعه اجمعين) امين .

هيڅکله يي هم استغفار نه دي کړي :

د مولوي شير علي مرزايي وينا ده چي ما هيڅکله هم مرزا په استغفار کولو او ويلو نه دي ليدلي . (سيرة المهدي لمړی ټوک ، ۲م مخ)

شايد چي مرزا په دروغو دا بهانه وکړي چي معصوم دي نو په دي خاطر د استغفار له پاره اړتيا نلري . خو دا بهانه غلطه ده . حق او معصوم نبي صلي الله عليه وسلم ته الله تعالی حکم کړي چي (و استغفر لذنبک) (محمد)

که خه هم جناب محمد رسول الله صلي الله عليه و سلم د گناه ارتکاب هم نه و کړي خو د الله تر مخه ټول کرام انبيا د خپل نفس د ماتولو (کسرنفس) په خاطر استغفار او توبه کوله ، لکه چي نبي اکرم صلي الله عليه و سلم به د ورځي اويآ ځلي او په يوه روايت کي دي چي سل ځلي به يي استغفار او توبه کوله .

د تحريک چلولو پر وخت کي د سودي او حرام لاسته راوړني خرڅول :

د مرزا بشير په الفاظو کي د قادنيت د جواز فتوي هم مرزا جي ورکړي ده . په هغه زمانه کي د اسلام د خدمت له پاره د ځينو شرايطو د لاندی د سودي روپيو خرڅولو فتوي هم حضرت صاحب د همدغي اصولو په بنسټ ورکړي ده (سيرة المهدي لمړی ټوک ، ۲۶۱م مخ)

د مرزا په وړاندی د يوي کنچني (دزنا له لاري لاسته راوړي رقم) د اسلام د خدمت له پاره خرڅول جايزدي :

ماته عبدالله صاحب سفوری ویلی دی چی یوخل د انباله یوی کنچنی ډیری زیاتی پیسی گتلی وی بیا هغه مړه شوه او ماته د هغی ترکه تر لاسه شوه . خو وروسته ما ته الله تعالی د توبی کولو او اصلاح توفیق را په برخه کړ . اوس نو زه په دغه مال باندی څه وکړم ؟

حضرت صاحب خواب راکړ چی زما په فکر په هغه زمانه کی دا ډول مال د اسلام پر خدمت کی مصرفیدای شو . (کنچنی : کسبی فاحشی بنڅی ته ویل کیږی) (سیره المهدی لمړی ټوک ، ۲۶۱ او ۲۶۲ مخونه)

کله کله زنا کول:

حضرت مسیح موعود (مرزا قادیانی) ولی الله و او ولی الله هم کله کله زنا کوی .

که چیری هغی کله ناکله زنا کوله نو په هغی کی څه ستونزه ده ؟

بیا لیکي چی : مونږ ته په حضرت مسیح موعود (مرزا قادیانی) باندی نیوکه نشته ، ځکه چی هغه به کله کله زنا کوله ، خومونږ په اوسنی خلیفه باندی نیوکه لرو ځکه چی نوموړی هر وخت زنا کوی . (روزنامه الفضل قادیان دارالامان ۳۱ اگست، ۱۹۳۸)

تبصره:

په پورتنیو لیکنو کی دداسی گناهونو د ارتکاب یادونه شوی ده چی د هر (حق) نبی په شریعت کی هغه ستره گناه او ممنوع ده . خو دا ټوله گناه د مرزا قادیانی څخه د پینیدو سره سره هغه نبی هم دی . کلا و حاشا!!!

اتا مرون الناس بالبر و تنسون انفسکم.

ديارلسم باب د مرزا معتوهی (دليونتوب) حالت

معتوه (پاگل) هيڅکله هم نبي کيدای نشی، ځکه چې هغه به نوروته، په داسی حال کی چې پخپله پاگل او لیونی و، څه لارښوونه وکړی. راځی چې دلته دمرزاغلام احمد د پاگل کیدو او لیونتوب د څو نمونو په لوستلو سره پر همغه باندی لعنت هم ولیږی.

۱- مرزا جی غوښتل چې چورگړی حلال کړی نو د هغی په غاړه یی د چړی د رانښکلو پر ځای په خپله گوته را ښکله او په توبی توبی ویلو سره د چورگړی د حلالولو څخه پور ته شو (سیره المهدی دویم جلد ۴ م مخ)

۲- کله به یی چې ډوډی خوړله نو هغه به یی په وړو وړو ټوټو باندی ویشله بیا به یی کومه ټوټه تری وخوړه او پاته به یی په دستر خوان پرېښوده. (الفضل قادیان دریم مارچ ۱۹۳۵)

۳- د نوو خپلیو پیوندنی به یی تری غوڅولی نو بیا به یی چې پوندی ایښودلی نو د تللو پر وخت کی به گرد را الوت او په بندیدو باندی به یی کښیناسته، او کله به یی چې تیل په ځان لگول نو په قیمتی کوټ به یی داغونه جوړول. (الحکم قادیان ۲۱ فروری ۱۹۳۵)

۴- کله به چې مرزا جی بوتان په پښو کول نو د ښی او چپ تمیز به په کی نشوکولای، بلاخره ددی غلطی څخه د په څنگ کیدو په خاطر یی د یوی پښی په بوټ باندی توره ښه و لگوله. (منکرین خلافت کا انجام د جلال الدین قادیان لیکنه ۹۶ م مخ)

۵- د واسکت صدفونه به یی تل د سوریو څخه جدا ساتل نو ځکه به ډیر ژر ماتیدل. (الحکم قادیان ۲۱ فروری ۱۹۳۵)

۶- وخت به یی د ساعت د هندسو د شمیر لو په واسطه معلوماوه او په گوته به یی د ساعت هندسی شمیرلی او په خوله به یی هم دغه شمار کاوه (سیره المهدی ۱۸۰ مخ)

۷- مرزاجی د خوړی (شیرنی) سره ډیره مینه وه، او د متیازو په ناروغتیا هم ککړ و په دی خاطر به یی د خاوری پنځه لوټی له ځانه سره په جیب کی ایښودلی او په همدی جیب کی به یی د گوری غونډاری هم ایښودل، کله به داسی هم کیدل چې د گوری د غونډاری پر ځای لوټه په خول کی واچوی. (حالات مرزاجی مرتبه معراج الدین)

۸- دنفرت د ځای کیدو دعوا:

د مرزا شعر:

کرم خاکی هو میری پیاری نه آدم زاد هون -- هون بشرکی جای نفرت او انسانون کی عار.

(درثمین اردو ۱۱۶ م مخ زمرزا قادیانی)

یعنی مرزا وایی چی زه ادم زاد نه یم بلکه د خاوری چینجی یم (وایی چی ترقی می کړی) بلکه د بشر (سُخه یانر)
(دنفرت خای (دشرم خای، شرمگاه) او د انسانانو عار یم.

مرزاییان وایی چی دا دهغی د عاجزی او انکسار ښکاروندوی دی .

په داسی عقل دی تف وشي چی دغسی د لیونی خبرو ته عجز او انکسار وایی!!!

مونږ په اتم باب کی د مرزا دناروغتیاو یادونه کړی و ه چی په هغی کی هغه د مراق، مالخولیا، حافظی دکمزورتیا
او ددماغ د ضعف تر څنگ، د سر دوران، د سر درد، کم خوبی، تشنج او.....نوری زیات شمیر ناروغتیاوی
مووگنلی.

زما په وړاندی صحیح خبره داده چی د مرزا دغه تیر شوی حال د هغی د سادگی او هیرونی په اساس نه دی،
بلکه د هغی د ناروغتیاو حقیقی اغیز دی چی د معتوه (پاگل کیدواو لیونتوب) ناروغی تری جوړه شوی ده. نو
دداسی شخص الهام او وسوسه، ریښتونولی او درواغ، حق او باطل، کی څه ډول تمیز او بیلتون کیدای شی؟
څومره صادقین انبیأ چی د الله تعالی له لوری مبعوث شوی دی نو هغوی د لیونتوب او د لیونتوب د هرډول فروعاتو
څخه خوندي اومامون ول.

څورلسم باب دمرزا ټولی وړاند وینی (پیشنگویانی) غلطی شوی:

دکلام د علم مسئله ده چی د مخلوق د علم له پاره درې اسبابه دی :

۱- ظاهری حواس چی دهغنی په واسطه د محسوساتو علم او پوهه تر لاسه کولی شی.

۲- عقل ، چی دهغنی په واسطه د معقولاتو علم او پوهه تر لاسه کولی شی.

۳ (وحی ، چی دهغنی په ذریعه د حس او عقل نه د پورته شیانو علم او پوهه تر لاسه کولای شی.

خو په وحی کی اختیار نه وی ، هر وخت او د هر څیز علم چی الله تعالی وغواړی نوخپل بنده ته یی د وحی په ذریعه را لیری.

په قرانی اصطلاح کی ددی له پاره د ، دخبرونو ښکاره کول (انبأ، اظهار)، په غیبو باندی د اطلاع په ورکولو اطلاق کیږی . او د وحی په اساس چی د غیبو کوم علم تر لاسه کیږی نو پر هغی غیب باندی علم ته اضافی غیب ویل کیږی.

بلی ! کوم حسی علم ، چی د عقل او وحی د ذریعی سره جوړ نه خوری او دهغه شیانو محتاج نه اوسی نو هغی ته حقیقی غیب ویل کیږی . او دا یواځی د الله تعالی ځانگړی او خاص صفت دی . لکه چی الله تعالی فرمایي:

[قل لا يعلم من فی السموات و الارض الغیب الا الله (النمل)] (وواياست ! چی د اسمان او زمکی د خاوندانو څخه هیڅوک په غیبو نه پوهیږی ، پرته له الله تعالی څخه .)

نو هر نبی ته د وحی په ذریعی سره علم او پوهه ورکول کیږی ، خو الهام او کشف هیڅکله هم د علم د اسبابو څخه نه گڼل کیږی ، انسان ته ددی لاری یواځی تسلی او زیری ورکول کیږی.

(دمرزا لمړی غلطی داده چی هغه د خپل ځان له پاره په ډیر زیادښت سره د الهام لفظ استعمال کړی چی هغه دلیل کیدای نشی).

بیا د همدی وحی په واسطه کله کله د راتلونکو شیانو په هکله علم ورکول کیږی ، چی دهغنی نوم وړاند وینه (پیشگویی) ده ، نودا هم د الله تعالی له اړخه وی او په هغی کی درواغ، غلطی ، تردد(شک) ، ان تر دی چی د نسخ امکان هم نه وی . که چیری د فرضیې په توگه دکوم نبی وړاند وینه غلطه او درواغ و خیژی نو څرگنده شوه چی هغه پر حق نبی نه دی ، بلکه کاهن او جادو گر(سحر کونکی) او یا نجومی (دستوروپه هکله دپوهی خاوند) دی.

زمونږ د نبی صلی الله علیه و سلم څخه چی څومره وړاندوینی مخته راغلی هغه ټولی (نکته په نکته) صحیح ثابتی شوی دی . او صحیح ثابتیدونکی دی . په دی کی شک کول کفر دی .

خو قادیانی چی څومره وړاند وینی کړی دی هغه ټولی یا له یوه سره درواغ ثابت شوی دی ، او که کومه یوه یی ریښتیا هم ثابته شوی وی نو هغه هم په دی خاطر چی هغه د نجومو د علم استعمال کاوه ، لکه څرنګه چی دهغی د حالت څخه را په ډاګه کیږی . چی هغی د نجومو علم هم درلوده . (لکه چی دهغی په کتاب د څوارلسمی پېړی . مسیح ۱۱م مخ کی درج دی .)

بلی ! وړاند وینی د نبوت د دعوی د صداقت له پاره دلیل دی لکه چی پخپله مرزا لیکلی دی : (زما د ریښتونولی او یاد درواغجنی د معلومولو له پاره ، زما د وړاند وینو څخه پورته بل هیڅ امتحان نه شی پیدا کیدای .) (آینه کمالات الاسلام ۲۸۸م مخ)

په دی خاطر مونږ د لوستونکو تر مخ دهغی د ډیرو مشهورو وړاند وینو حقیقت تر مخ ږدو تر څو د هغی درواغجن کیده پخپله دهغی د خولی څخه ثابت شی . که څه هم هغی د وړاند وینی په هکله لیکلی دی چی زما د ریښتونولی له پاره چی کومی نښی ماته راکړل شوی دی هغه یو کرور (سل لکو) ته رسیږی او که ډیر یی را لنډی کړو نو د لسو لکو څخه خو کمی نه دی . (براهین احمدیه پنځم ټوک ۵۸ مخ)

دا ډول دعوا کول د عقل له مخی هم د محالاتو څخه دی او په خپله مرزا ته هم په دی هکله یقینی پوهه نشته ، په دی خاطر د یوکرور څخه یی یو دم تر لسو لکو پور ی تنزل وکړ .

۱- د مسیحیت د دعوی کولو وروسته د ډپټی آتھم په اړوند وړاند وینه او نتیجه یی درواغ:

دهغی علت داو چی د مسیحیت د دعوا کولو نه نزدی دوه نیم کاله وروسته د مرزا او یوه عیسایی پادری ، ډپټی عبدالله آتھم ، په مینځ کی په امرتسر کی یوه مناظره وشوه . چی پنځلس ورځی روانه وه . د مباحثی په اخری ورځ (۵جون ۱۸۹۳) مرزا د مستر آتھم په اړوند یو ډیره کلکه وړاند وینه وکړه چی خپل الفاظ یی په لاندی توګه راغلی دی:

نن شپه چی ماته رابښول شوی هغه دادی چی : کله چی ما په ډیر تضرع او (ابتهال) سره جناب الهی ته دعا وکړه چی ته په دی امر کی پریکړه وکړه او مونږ عاجز بندګان یو ستا دپریکړی پرته هیڅ نشو کولای ، نوهغه ماته دغه نښه د زیری د په توګه را کړه . چی په دی بحث کی ددواړو ډلو څخه هر یو قصدا درواغ (وویی) او عاجز انسان څخه خدای جوړوی نو هغه دی د همدی ورځو د بحثونو په لحاظ ، یعنی (یوه ورځ د یوی میاشتی په اندازه واخستل

شی او تر پنځلسو میاشتو پوری به په (هاویه) کی اچول کپړی . او هغه ته به سخت ذلت ور ورسپړی . تر هغو چی د حق په لوری رجوع ونکړی . او هغه چی په ریشتونی دی او ریشتونی خدای ، خدای گنی نو هغه ته به د هغی څخه عزت په لاس ور ځی او تر هغی وخته پوری چی دغه وړاند وینه رابنکاره کپړی نو یو شمیر پانده به لیدونکی (بنا) شی ، او یو شمیر گودان به (په لاره) روان شی او یوشمیر کانه به (اوریدل) شروع کړی ، (جنگ مقدس روداد مناظره آتهم و مرزا ۱۸۸مخ)

ددی څخه وروسته وضاحت کوی اولیکی چی :

زه اوس اقرار کوم چی که دغه وړاند وینه درواغ وختله یعنی هغه ډله چی د الله تعالی په وړاندی درواغجنه وی ، د پنځلس میاشتو په دوران کی ، یعنی د نن ورځی د تاریخ څخه اخوا د هاویه په سزا کی ونه لویدل ، نو زه دهغوی دهریوه سزا تیرولو ته تیاریم . ما ذلیله کړی . زما په غاړه کی رسی واچوی ، او ما غرغه (پهانسې) کړی . دهری خبری له پاره تیاریم او زه د الله تعالی سوگند یادوم . چی هغه به ضرور همداسی وکړی . زمکه او اسمان به ودیږی خو دهغی خبره به و نه درپړی (ایضا)

دا وړاند وینه غلطه و ختله ، هیڅ را بنکار ه نه شول ، او نه هغه لوازمات را څرگند شول ، بلکه آتهم د ټاکل شوی وخت نه وروسته هم نژدی دوه کاله ژوندی و . (په ۵ م د ستمبر ۱۸۹۴ کال دا وخت پایی ته ورسید او په ۶ م د ستمبر د هری لوری څخه د مرزا پر خلاف په اشتهاراتو کی طعن او خوښی لمانځل کیدی .

په خپله د مرزا خبره واوری : هغوی (مخالفینو) د پینځو څخه نیولی تر اله اباد پوری او بمبی او کلکتی او نورو ښارونو پوری دډیری شوخی څخه نڅا پیل کړی وه او داسلام ددین ، دمرزا مسیحیت ، باندی یی زپرونه یخ کړل او ټول یهودی صفته ، او د اخبارونو خاوندان دهغوی سره په خوشحالی کی یوځای او دهغوی سره لاس په لاس وول . (سراج منیر ۴۴م مخ)

کله چی د آتهم په هکله د وړاند وینی اخری ورځ وه نو په ډیره عاجزی او تضرع سره یی د هغی د مړینی له پاره دعاوی وشوی ، په دی هکله دمرزا دخاص مرید عبدالله سنوری وینا ده:

کله چی د آتهم د ټاکلی وخت له پاره یواځی یوه ورځ باته شوه نو هغه (مرزا) ماته بلنه راکړه ، ماته یی وویل چی عبدالله (دومره اندازه ، ماته یاد نه دی) چنی راوپه او په هری دانی یی د فیل سورة ولوله (چی ددښمن دهلایکیدو وظیفه ده) ، کله چی پوره شوی نو هغه له ما سره یوځای یو ناباده کوهی ته ولاړ او هغه چنی یی پر هغی کی ور وا چولی او وتښتید. (سیره المهدی لمړی ټوک ۱۷۸م مخ)

دادمرزا د عملیاتو وظیفه وه ، ددی عمل څخه یی مقصد داو چی آتیم به ومری ، خو هغه ته هیڅ هم پینښ نه شول . ددی نه وروسته خو په کار داو چی مرزا ته د هغی له اړخه ټاکل شوی سزاگانو څخه یوه سزا ورکړل شوی وایی . خو څرنګه چی مرزا د انگریز انو د حکومت پوره وفاداره و نو بیا بل چا څه کولای شول ؟

۲- دویمه وړاند وینه یی د احمد بیګ د لور محمدی بیګم د نکاح په اړوند وه خو هغه وړاند وینه د عاشقانه ارزوگانو تر مینځ له منځ ولاړه:

تفصیل یی داسی دی چی په پنجاب کی د مرزا صاحب دکا کا دلور مېړه احمد بیګ اوسیده . د احمد بیګ یوه لور محمدی بیګم نومیده. مرزا د کوچنی والی څخه تر ځوانی پوری د هغی د وجود د ټول خط و خال په کتلو سره ، څو ځلی د هغی سره دخپل واده په هکله اجمالی اشتهارونه خپاره کړی و. خو وروسته هغه پخپله په ډاګه کړه چی هغه ته په الهاماتو کی د محمدی بیګم سره د نکاح کولو اشاره شوی وه..

د احمد بیګ د زمکی په اړوند یوه معامله د مرزا د تصدیق او دسخط پوری موقوف وه ، مرزا همدا مسله غنیمت و ګڼله دهغی معامله یی د استخاری پوری موقوف کړه ، کله چی مرزا د بیګ اصرار وکوت نو مرزا هغه ته یو خط و لیکه چی لنډیز یی په دی توګه دی:

که چیری ته د محمدی بیګم نکاح له ماسره وکړی نو په (هبی نامی) باندی به دی دستخط وکړم او که نه هیڅ مروت او سلوک به درسره ونه کړل شی.

احمد بیګ او دهغی کاکازی ورور په دغی د شرم نه ډکی سودا باندی ډیر په غصه شول او هغوی د مرزا دا خط خپور کړ او مرزا یی لوڅ لغړ کړ . خو مرزا پری چوپه خوله پاته شو.

بیایی په ۱۵م د جولای ۱۸۸۸ د یوه اشتهار په واسطه دخپلی پاکۍ او روحانی تقدس د ځای پځای ساتلو په خاطر ، ویره ونکی وړاند وینی یادی کړی چی دخپلی استخاری تفصیلات یی په کی بیان کړی دی:

◆ هغه قادر او حکیم خدای ماته وویل چی ددغه سړی (احمد بیګ) مشره لور محمدی بیګم دنکاح کولو له پاره تګ راتګ وکړه او دوی ته ووايه چی ټول سلوک او مروت به ددی شرط سره مشروط وی ، او دا نکاح به ستا له پاره دبرکت اورحمت نښه وی ، او دټولو رحمتونو او برکتونو څخه به برخمن شی . هغه اشتهار چی په ۲۰م د فروری ۱۸۸۷ کی خپور شوی دی ، خو که دنکاح څخه انحراف وشي نو ددی نجلی انجام به ډیر بد وی ، او بل هر چاته چی واده کړل شی نو دنکاح دهغی ورځی څخه به تر یونیم کاله پوری ، او په همدی ترتیب به د نجلی پلار تر دری کالو و مری . او دهغوی په کور کی به اختلافات را پیدا شی او تنگی به پری راشی . او ددی وخت په مینځ مینځ کی به ددی نجلی له پاره به سختی او غمونه مخته راشی . (مجموعه اشتهارات مسیح موعود لمړۍ ټوک ۱۲م مخ)

بیایي ليکلي دي چي الله تعالي ماته دا مقررہ کړي وه چي دخط دځاوند مشره لور ، چاپه هکله چي يي دنکاح غوښتنه کړي ده ، د هر خنډ دلري کولو وروسته ددي عاجز سره نکاح وکړي . او دابي دینه (د نجلی خپلوان) به مسلمانان کړي . اوپه گمراهانو کي به هدايت خپور کړي او ان تر دي چي په ديسمبر (۱۸۹۱) کي يي دعوا وکړه چي الله تعالي دمحمدي بيگم نکاح زماسره پخپله لوستي ده .

الفاظ يي دادی:

په خدای سوگند ! دا ريښتنا دي اوته ددي خبري شون (کيدل) نشي ځنډولای ، ما (خدای) پخپله دهغي(مرزا) سره ستا نکاح لوستي ده . زما خبري هيڅوک نشي بدلولای . (فيصله اسماني ۴۰م مخ)

او په همدی توگه يي يوبيان په حقیقه الوحی کي ۱۳۲م مخ کي درج کړي دي .

خو احمد بيگ او دهغي خپلوانو د مرزا په خبرو (اوتو بوتو) باندی هيڅ باور و نه کړي ، څو ورځي وروسته د محمدی بيگم نکاح د لاهور دپتي اوسيدونکي ځوان سلطان محمد سره وشوه .

ددي کار سره يوځای مرزا مختلفو حیلو ، فشارونو ، د خدای او د رسول واسطی ، ټول هر څه ته لاس واچاوه ترڅو دا نکاح بيرته واخلي او منسوخ يي کړي ، ليکن يوي خبري يي هم اغيز ونکړ .

په اوم د اگست ۱۸۹۲ کال کي د مرزا صاحب اسماني منکوحه د سلطان محمد سره يوځای واده شوه او هغه له ځانه سره يوره . دا خبر په مرزا باندی داسماني تندر په څير را پريوت....

دمرزا د وړاند ويني دري برخي وي:

۱- خدای تعالي به هر خنډ لري کړي او محمد بيگم به د مرزا په نکاح کي ورکړي . (د وړاند ويني بنسټيز لفظ همدا دی)

۲- د نکاح کونکي ، سلطان محمد ، مرگ به دوه نيم کا له وروسته را پيښيږي .

۳- او احمد بيگ به په دري کالو کي مري

اما احمد بيگ د محمدی بيگم د نکاح څخه يواځي شپږ مياشتي وروسته (۳۰ ستمبر ۱۸۹۲) ومړ . او سلطان محمد ژوند و ، خو د وړاند ويني په مطابق د سلطان محمد مړينه د احمد بيگ نه نژدی شپږ مياشتي مخته په کاروه (خو دهغي پر خلاف کار وشو).

بیا لیکي چي سلطان محمد د خپل خسر احمد بيگ د مړيني څخه په ويره کي و په دي خاطر دهغي مړينه د څو ورځو له پاره و ځنډيده . خو په هر حال هغه به زما په ژوند کي ومري او نجلي به په هرصورت زما په نکاح کي راځي.

اوبيا لیکي چي : پخپله وړاندوينه (د احمد بيگ او سلطان محمد مړينه) ښکاره تقدير دي او دهغي انتظار کوه که چيري زه درواغجن وم نو دغه وړاند ويني به پوره نشي او ماته به مړينه راشي . (ضميمه انجام آتھم ۳۱م مخ)
او ددي پسي نور زيات لیکي چي : ځکه چي دهغي له پاره د الهي دالهام فقره موجوده ده چي (لا تبديل لکلمات الله) يعني زما په خبرو کي به هيڅکله هم بدلون را نشي . نو که چيري تبديلي راشي نو د خدای کلام باطليري . (اشتهار ۶م اکتوبر ۱۸۹۴، مندرجه تبليغ رسالت دريم ټوک ، ۱۱۵ مخ ، اشتهارات دويم ټوک ۴۳م مخ)

❖ زه تاسي ته دانه وایم چي دا کار (يعني محمدی بیگم سره د مرزا نکاح) شوی ده ، دا کار تراوسه پوري په خپل ځای پاته دی . او هيڅوک يي هم د هيڅ حيلي په واسطه مخنيوی نه شي کولای . او دا څرگند تقدير دي دهغي وخت به راشي ، په خدای سوگند چي محمد رسول الله صلی الله عليه و سلم يي را استولي دي دا بلکل ريښتا دي ، تاسي به يي وويني او زه دغه خبره د خپلي ريښتونولي او يا درواغجنی له پاره معيار نيسم اوما چي څه ويلی دي هغه مي دخدای څخه په خبر اخستلو سره ويلی دي . ❖ (انجام آتھم ۲۲۳م مخ)

بیا يي په ۱۹۰۱ عيسوی کال کي په محکمه کي په سووگند خوړلو سره يو بيان ورکړ چي په هغي کي مرزا وويل:

❖ هغه ښځه ما له واده شوی نه ده خو زما به له هغي سره نکاح ضرور کيږي ، لکه څرنگه چي په وړاند وينه کي درج دي . دا ښځه تر اوسه پوري ژوندي ده ، زما نکاح کي به ضرور راځي ، څه ډول اميد؟ په کامل يقين سره ، دا خدای خبری دي ، معطل کيږي نه . او ضرور به کيږي . ❖ (الحکم قاديان ۱۰م اگست ، ۱۹۰۱ کال ۱۴م مخ ، دريم کالم .)

ددي نه وروسته يي په ۱۹۰۵ کال کي د يوه سوال په ځواب کي وليکل چي : د ا دالهي د الهام الفاظ دادی :

(سيکفيکهم الله و يردھا اليک) يعني خدای به ستا د مخالفينو مقابله وکړي او هغه (محمدی بیگم) به ستا لوري ته را وگړزوي . او وعده داده چي هغه به دنکاح په اړوند را ځي او همدا سي به کيږي . (الحکم قاديان ۳۰جون ۱۹۰۵ کال دويم مخ دويم کالم)

خو هغه د عشق او ليونتوب په جوش کي راغي و او خپلي لمړني ښځي ته يي طلاق ورکړ او دهغي د گيدپي څخه يي پيدا شوی مشر زوی ډپتي سلطان محمد عاق کړ او خپل بل زوی فضل احمد څخه يي دهغي د ښځي (چي

داحمد بیگ د خپلوانو څخه وه (طلاق واخستل یعنی هغه یی په طلاقولو مجبور کړ ، او بیا یی همدا فضل احمد هم عاق کړ . (سیره المهدی ۲۲-۲۳ مخونه)

خو نتیجه یی دا شوه چی مرزا دمی دمیاشتی په ۲۶مه ۱۹۰۸م کال په ډیر و ارمانونو سره ددی دنیا څخه ولاړ . او دهغی پر خلاف سلطان محمد او محمدی بیگم د مرزا دتولو بد دعاو څخه ، د تولو نعمتونو او ښه صحتونو سره ، او په ټولنه کی د ډیر نیک شهرت سره تردیری مودی پوری ژوندی پاته شول، چی په دغه موده کی د مرزا نه وروسته او دهغی د ډلی ټول یو نسل له منځه ولاړ.

پخپله سلطان محمد د خپل رزق د پرخوالی په هکله لیکي چی زما شپږ زامن دی چی دهغوی څخه یی یو په لاهور کی درس وایی . د حکومت له اړخه هغه ته ۲۵ کلداری میاشتنی وظیفه ورکول کیږی ، بل زوی می په انټرنس کی تعلیم تر لاسه کوی . زه دالله تعال پر فضل سره داهل سنت و الجماعت له ډلی څخه یم . زه احمدی (قادیانی) مذهب ډیر بد (او درواغ) گنم ، او دهغی پیرو نه یم ، د هغه دین ددرواغو دین دی . (دا لیک په همدی ورځو کی د اهل حدیث امرتسر (۱۴نومبر، ۱۹۳۰) کی خپور شوی دی)

او پخپله محمدی بیگم دنوی کالو په عمر په ۱۹م د نومبر ۱۹۶۶ کال کی د هفتی به ورځ په لاهور کی وفات شوه . او دخپله ځآنه وروسته یی ، زامن ، لونی ، لمسیان ، او لمسیانی ، او کړوسو (زامنو او لونو) یوه ستره ډله پری ایښی ده . او دوفات پر وخت کی یی وصیت کړی و چی د مرزایانو څخه څوک یی جنازی ته را پری نږدی . (محمدیه پاکټ بک ۳۶مخ ، دویم چاپ.)

دا د یوه نامراد عاشق (درواغجن نبی) وړاند وینی وی، چی د هغی ددرواغجن کیدو له پاره څرگند دلیل دی.

۳- دمرزا وړاند وینی ، پخپله دهغی دخپل عمر په هکله هم غلطی و ختلی:

مرزا د جولای (۱۸۸۷) کال کی لیکلی و : چی ماته الله تعالی خطا ب کړی دی چی :

یاتی علیک زمان مختلف بارواح مختلفة و تری نسلا بعیدا لنحیینک حیاة طیبة ثمانین حولا او قریبا من ذلک.

(ازالة الاوهام دویمه برخه ۳۱۸م مخ.)

یعنی پر تاباندی به دمخلفو هواو له لوری ، مختلف وختونه راشی، او ته به ستر نسل ووینی ، او مونږ تاته د (۸۰) کالو او یا هغی ته نزدی پا ک ژوند درکوو .

بیا ورپسی لیکي چي : دا خو ما د نموني په توگه خو وړاندو يني بيان کړي چي په حقيقت کي زما د درواغجن کيدو او يا ريښتونولي له پاره بسنه کوي . بيا په دي الهام کي (قربا من ذلک) مطلب مرزا په خپله واضح کوي او ليکي ي چي : اطال الله بقا یک ❖ اتيا (۸۰) او يا په (۸۰) کالو باندی پنځه يا څلور کم اويا پنځه يا څلور زيات . ❖ (حقيقتة الوحى ۱۰۰م مخ)

بيا ددي نه هم په ډيره څرگنده او ډاگيزه توگه ليکي چي : خداى تعالى ماته په واضحه توگه اطلاع را کړي ده چي ستا عمر به اتيا کاله وي او يا داچي پنځه شپږ کاله به کم او يا پنځه شپږ کاله به زياد وي ، اود وحى په هکله چي کوم ظاهري الفاظ راغلي دي نو هغه د (۷۶) او (۸۶) تر مينځ د عمر تعين کوي . (براهين احمديه پنځم جلد ، ۹۷م مخ)

تبصره:

۱- دمرزا د وړاندو وينو په الفاظو کي پخپله دهمغی د شرک او تردد الفاظ لکه (يا ، قربا من ذالک) موجود دي . او دا خو داسي دي لکه يوه سړي چي ويلي وي زه په غيبو پوهيږم ، ځکه چي سبا به يا اسمان پاک وي او يا به په کي ورپخ وي . نودى خبري ته خو وړاندو وینه نه ويل کيږي .

۲- دا چي ددي څرگندونو څخه د مرزا عمر لږ تر لږه (۷۴ کاله) او يا ډير تر ډيره (۸۴) کله يا (۸۶) کاله بايد وای . بلکه دا هر څه ډير غلط راوختل ځکه چي هغی دخپل عمر په (۶۶) کالني کي ومړ .

د مرزا په عمر باندی استدلال:

۱- هغه ويلي و چي کله چي زما عمر څلويښت کلني ته ورسيدده نو زه خداى تعالى په الهام او کلام باندی مشرف کړم . او دا حيرانونکي پيښه وه چي زما د څلويښت کلني ته د رسيدو سره سم د پيړۍ سر هم را ورسيد . نو بيا الله تعالى د الهام په ذريعه ماته د ا راوښووله چي ته ددي پيړۍ مجدد اود صليبي فتنو چاره کونکي به يي . (ترياق القلوب دويمه ضميمه ۶۸م مخ لمړۍ چاپ)

استدلال : مرزا د خپل نوم د حروفو او عددونو څخه اشاره کوي يعنى د (۱۳۰۰) عدد چي دهغی د نوم څخه راوځي هغه ښيي چي د ديارلسمي پيړۍ دپايي ته رسيدو په وخت کي همدغه مجدد را پيدا شو چي نوم يي (۱۳۰۰) عدد پوره کوي . (ترياق القلوب لمړۍ چاپ ۱۶م مخ) ددي دواړو حوالو څخه دوه خبري مخ ته راځي

لمړۍ داچي : مرزا د ديارلسمي پيړۍ پر پايي ته رسيدو سره مبعوث شوى دى .

دويم دا چي : هغه وخت د مرزا عمر څلويښت کاله و .

خو مرزا په اتفاق سره په ۱۳۲۶ هجری کی مړ شوی دی ، نو د خوالسمی پیری شپږویشته کاله د څلویښتو سره جمع کړی. نو ټول عمر یی ۶۶ کاله کیږی . نوبیا خو د (۷۶) یا (۸۶) او (۶۶) تر مینځ توپیر پخپله د خندا وړ دی.

بلی ! د مرزا باوری شخص او دهغی لمړی خلیفه حکیم نورالدین په خپلی رساله (نورالدین) کی په ۱۷۰م مخ کی د مرزا د پیدا کیدو یوه نقشه جوړه کړی ده : هغه لیکلی چی : مرزا په ۱۸۴۰ کال کی پیدا شوی دی (مرزا په ۱۹۰۸ کال کی مړشوی دی نو په دی حساب سره دهغه عمر (۶۸) کاله کیږی .) بیا هم د ۷۴،۸۶، او ۶۸ تر مینځ ډیر زیات توپیر موجود دی.

ددی څخه بلکل په ډاگه کیږی چی دا د مرزا درواغجنی وړاندویننی وی او هغه پخپله دخپلی دغی وینا مصداق گرځی چی ویلی یی دی : په خپلو وړاند وینو کی د یوه انسان درواغجن کیدل ، د ټولو شرمنو څخه ستر شرم او رسوایی ده . (نزول مسیح ۱۸۶م مخ)

بیا لیکلی چی : زما د ریښتونولی او دروغجن کیدو له پاره زما د وړاند وینو څخه بل باوری ازمیښت نه شته . (تبلیغ رسالت لمړی ټوک ۱۱۸ م مخ)

د مرزا د همدی وینا وو څخه ثابتیږی چی هغه د زمانی تر ټولو ستر درواغجن دی او د ازمیښتونو به محکمه کی هغه صریح او څرگند درواغجن را وښوت او درواغجن انسان هیڅکله هم نبی نشی گزیدای.

۴- د طاعون د ناروغتیا څخه د قادیان دخوندی پاته کیدو په هکله یی وړاند وینه کړی وه چی بلکل غلطه راووتله:

په ۱۹۰۲ کال کی مرزا خپل یو الهام خپور کړ (انه اوی القرية) او ویلی یی و چی ددی په مطلب لا تراوسه پوری نه یم پوه شوی . (دا هم یوه دهوکه او فریب و) ، ځکه په همدی ورځو کی دهندوستان په یو شمیر ولایتونو کی د طاعون وبا خپره شوی وه . خلکو دا ناروغتیا د الله له اړخه عذاب و گانه او الله ته یی دعاگانی او استغفار شروع کړ . خو بیا هم یوشمیر سیمی تری (تر یوه وخته پوری) خوندی پاته شوی . الله تعالی د ازمیښت په توگه تری قادیان هم تریوه وخته پوری خوندی وساتل . نو مرزا ددی حال څخه گټه واخسته او ویی ویل چی څرنگه چی قادیان د مرزا د اوسیدو ځای دی په دی خاطر هلته عذاب رانغی . او نورو خلکو چی د مرزا تکذیب یی کاوه د وبا په ناروغتیا باندی ککړ شول . او دا یی هم وویل چی هر هغه څوک چی قادیان ته راشی ، نو ددی وبا څخه به خوندی پاته شی . او ویی ویل چی د (انه اوی القرية مطلب همدا دادی) یعنی هغوی چی خوندی شول ، د هغی علت داو چی هغوی د قادیان په سیمه کی پناه اخستی وه .

بیا مرزا وایی چی په هغه ښارونو او کلیو کی چی دمرزا مریدان شته دی هغه به هم د طاعون د وبا څخه خوندی پاته وی .

ددی پروپاگندې څخه یو شمیر ساده زړی اغیزمن شول ، او په همدی وخت کی مرزا خپل کتاب (د نوح کشتی) ترنامه لاندی ولیکه ؛ یعنی قادیان ددی وبا په وخت کی د نوح د کشتی په توگه و .

دغه مهلت او استدراج تر یوه وخته پوری جاری و او قادیانیانو هم دهمدی خونديتوب په اساس په پوره غرور او لویی سره خپل سرونه هسک وړل . په هغه وخت کی دهغوی د خطیب مولوی عبدالکریم یوه مقاله خپره شوه چی په ډیری دعوی سره یی په کی لیکلی و چی:

(په دی توگه موعود مسیح د خپلی لاری او ستر شفاعت ثبوت وړاندی کړ ، او دغه معامله د قادیان او نورونبارونو تر مینځ یو تمیز (بیلتون) وگرزید . چی هر چیری چی یو قادیانی و نوهغه ځای الله تعالی د غضب څخه په څنگ کړ . نو ای مخالفینو ! تاسی هم همداراز وړاند وینی وکړی چی په هغی کی د مرزا د پیغمبری دعوا باطله کړل شی او قادیان په طاعون باندی ککړشی .) خلاصه الهامات مرزا ۱۱۳، ۱۱۲، ۱۰۹ مخونه)

ددی څخه دری خبری ثابتیری:

۱- دا چی قادیان به د طاعون څخه بلکل خوندي پاته شی . ان تر دی چی دهغی ځای کافر ، مشرک اود مرزا مخالف به هم په دی وبا باندی ککړ نشی .

۲- داچی ، هر چیری چی یو قادیانی هم وی نو هلته د طاعون د ناروغتیا خپریدل د مرزا د نبوت په درواغڼی باندی دلیل دی .

۳- دا چی قادیان ته د طاعون دناروغتیا ور رسیدل به دمرزا د درواغڼی له پاره دلیل وی .

کله چی د قادیانیانو غرور تر اخری پولی پوری ورسید نو د الله تعالی عذاب پری رابښته شو ، او په قادیانیانو باندی د طاعون د ناروغتیا ډیر ستر اغیز و شو ، هغوی دا نشوای پتولای ، ان تر دی چی هغوی خپلی ټاکل شوی غونډی هم منسوخ کړی . او بالاخره په ۱۹۰۲ کال کی مرزا په دی اعلان کولو مجبور شوچی :

◆ د ډسمبر د میاشتی په رخصتیو کی به پخوا زیات ملگری را ټولیدل . خو اوس دغه ټولنه د پورتنی یاد کړل شوی ضرورت له مخی (یعنی په قادیان کی د وبا د خپریدو په اساس) موقوف شوه ◆ . (الهامات مرزا ۱۱۳ مخ)

او بیا یی د مرزایی آرگن البدر (داپریل ۱۶مه ۱۹۰۴ کال) په خپرونه کی پخپله و لیکل چی:

په قادیان کی طاعون صفایی (د خلکو په مکمله توگه له منځه وړل) پیل کړی دی . (الهامات مرزا ۱۱۳مخ)

او په همدی الهام کی یی لیکلی دی چی : بیا یوه میاشت وروسته د می په میاشت (۱۹۰۴) کی مرزا د خپل قادیان مکتب د طاعون دخپریدو له امله و تاره . د طاعون د ناروغتیا د تیزی سره دخپرولو حال داو چی ټول خلک هغه او

دغه لوری ته و تبتیدل او دقادیان ټوله سیمه د یوی دشتی په څیر (بی څوکه) په نظر راتله . حقیقه الوحی ۸۴م مخ) او بیا لیکي چی : هغه وخت چی طاعون په پوره زور سره خپریده، نو زما زوی شریف هم ناروغه شو. نو د مرزا دا وړاند وینه وچی قادیان به د طاعون څخه خوندي پاته شی غلطه او درواغ و ختله . او دنبوت دعوا یی بی دلیله پاته شوه . دغه ډول نبوت جعلی نبوت وی چی مسلمانانو ته تری انکار کول فرض دی. ددی نه علاوه نوری وړاندوینی یی هم شته ، خو په هغی یوه کی یی هم درینستینولی هیڅ څرک په نظر نه رآئی ، بلکه دهوکه ، فریب او غولونه ده.

پنځلسم باب د مرزا درواغ (اکاذیب)

ددی څخه مخته چی څه یاد کړل شو هغه هم د مرزا د کاذیبو او درواغویوه نمونه وه . خو هغه یواځی د وړاند وینو په اړه و . اوس مونږ په دغه باب کی دهغی نه علاوه د مرزا غلام نور اکاذیب او درواغ را نقلوو: دا خو شرعا او عقلا معلومه ده چی درواغ ویل سخته او قبیحه گناه ده . د محدیثینو د اصولو په اساس چی که دیوه انسان څخه یوځل درواغ ثابته شول نو بیا دهغی څخه روایت کړل شوی احادیث دلیل او حجت نشی گرزیدای. په داسی حال کی چی مرزا لیکلی دی چی درواغ ویل د مرتد کیدو څخه کم نه دی. (حاشیه ضمیمه تحفه گولږویه تحتی کلان ۱۳ م مخ) خو ددی هر څه سره یی څه درواغ، دلته دنمونی په توگه ولولی :

۱- د عیسی علیه السلام په هکله لیکي چی:

قران په ډاگه وایی چی عیسی دمیرمی زوی (رسول الله) په زمکه کی دفن (بنخ) کړل شوی دی . (تحفه گولږیه ۴۶م مخ)

مونږ پو ښتنه کوو چی په قرانکریم کی مونږ ته داسی یو آیت را وښایی ؟ دا خو په الله تعالی باندی درواغ او افتراً ده چی دهر ډول درواغو څخه زیات جرم دی.

۲- لیکي چی د امام بغوی د معالم التزیل په تفسیر کی په ۱۶۳م مخ کی لیکل شوی دی چی : د حضرت عباس رضی الله عنه عقیده هم همداسی وه چی مسیح مړ شوی دی (ازالة الاوهام ۱۶۹م مخ)

مونږ وایو چی : په همدی تفسیر کی مونږ ته دا ډول خبره را په گوته کړی ! دا خو په ابن عباس رضی الله عنه اوپه بغوی مفسر رحمه الله علیه باندی افترا ده.

۳- لیکي چی : څلور واړه امامان د مسیح په مړینه باند متفق دی : (تحفه گولږیه ۴م مخ)

مونږ وايو چي : په دي هکله مونږ ته د يوه امام وينا او قول دهغوي په يوه کتاب کي هم را په گوته کړي ! دا خو په امامانو باندې څرگنده افترا او درواغ تپل دي .

۴- د عیسی علیه السلام په هکله لیکي چي:

عیسی علیه السلام ته ښکنځل اوبد رد ويل او دهغي په هکله خرابه ژبه خوزول دهغي (دمرزا) ستر عادت او خوي و. دا بايد هم په یاد وي چي هغه ته د لږي اندازي ددرواغو ويلو عادت هم و. (ضمیمه انجام آتھم ۵)

پدي وينا او لیکنه کي د الله تعالی يو حق نبی (عیسی علی علیه السلام) باندې افترا تړل او دهغي د نبوت څخه انکار کول ، پخپله صریح ، څرگند او په ډاگه کفر دي.

۵- لیکي چي عیسایانو ستا ډيري معجزی لیکلي دي خو حقه خبره داده چي له تا څخه هيڅ معجزه نه ده صادر شوي . ستا په لاسو کي د مکر او فریب نه پرته نور څه نه وو . (پورتني حواله)

په دي خبرو کي يي د عیسی علیه السلام د معجزاتو څخه په صریحه توگه انکار کړي دي او دا لیکنه او وينا يي د قران ددی لاندې آیت په مقتضا څرگند او صریح کفر دي : چي وايي [فقال الذين كفروا منهم ان هذا الاسحر مبين (مايده ۱۱۰)]

د عیسی علیه السلام د یوی بلی معجزی چي د مرغانو د جوړولو په هکله ده لیکي چي : دا د جادو او منتر یو عمل و. (ازالة الاوهام تحتی کلان ۱۳۲ م مخ)

د وهم دفع : د برتانوي عیسایي حکومت د ویری په اساس مرزا وویل چي د عیسی او یسوع تر مینځ توپیر شته .

خواب : (که څه هم ددی څخه مخته مو په لنډه توگه بیان کړي دي) خو د مرزا په وړاندې عیسی او یسوع دواړه د یوه ذات دوه نومونه دي . لکه چي په نور القران کي يي په ۲۰ م مخ کي او په توضیح المرام کي يي په دریم مخ کي او په براهین احمدیه کي يي په ۱۸۰م مخ (پنځم ټوک) تصریحات موجود دي .

۶- د بخاری د راټولونکي (امام بخاری رحمه الله علیه) په هکله لیکي چي : په هغي کي یوحديث راغلي چي (هذا خليفة الله المهدي) (شهادة القران ۳۲ م مخ) . خو ایا مونږ ته د امام بخاری رحمه الله په راټوله کي داسي کومه کلیمه ښوولای شي؟

په همدی تر تیب مرزا نور هم زیات درواغ لری چي پری د لعنت کولو له پاره بسنه کوي .

د اهل حدیثو د عالم او مرزا تر مینځ مباحله

د مرزا او د شیخ ثناالله امرتسری دحمه الله علیه تر مینځ مباحله

په قرانکریم کی د رسوله الله صلی الله علیه وسلم ، یهودو ته دمباهلی بلنه د بقری او د جمعی په سورتونو کی اود نصاراو سره د آل عمرا په سورة کی یاده کړل شوی ده . او په دی د امت اتفاق دی چی ددی نه وروسته هره مسله په قطعیت سره تبلیغ او د حسنه موعظی او دلایلو سره وړاندی کول او دمخالفینو شکوک او شبهاتو ته د خُواب ورکولو نه وروسته مباحله روا بلکه ضروری ده . او دا ترتیب د آل عمران د سوری خُخه را څرگند دی.

بلی ! په مباحله کی ، په یوی غونډه کی د اهل و عیال موجودیت ضروری نه دی ، ان تردی چی دمباحله کونکو مخ تر مخ دریدل هم شرط نه دی .مگر د آل عمران په سورة کی دنصاراو سره د مباحلی په وخت کی د ډلی موجودیت یو ځانگړی امر و .

نو په همدی توگه د اهل حدیثو مشهور دینی عالم ، شیخ ثنا الله امرتسری رحمة الله او د مرزا غلام احمد قادیانی تر مینځ په غایبانه توگه مباحله وشوه. بلکه مرزا په خپله د شر(دغوبستو) له پاره دعا وکړه او ویی ویل چی:

ای الله ! هغه چی ستا له نظره په ریښتونی توگه مفسد او درواغجن وی نو هغه د صادق په ژوند کی له نړی څخه پورته کړی .(دمرزا اشتهار ۱۵م/۱پریل ، ۱۹۰۷کال ، مندرجه تبلیغ رسالت ، دویم جلد ۱۲۰م مخ)

بیا یوه هفته، لس ورځی وروسته ، (۲۵م د اپریل ۱۹۰۷کال) د قادیان په اخبار کی راغلل چی دا د شر د غوبستلو دعا د خدای له اړخه الهام وه .

ددی وروسته په ۲۶م د می ۱۹۰۸ کال په لس نیمی بجو د سهار مرزا د اسهال د ناروغتیا د زیادبست له امله و مړ . (ضمیمه اخبار الحکم قادیان غیر معمولی مورخه ۲۸ می ۱۹۰۸ عیسوی کال)

او شیخ ثناالله مرتسری رحمة الله علیه تر (۱۹۳۴) کله پوری ژوندی و .

ریښتیا یی ویلی دی چی:

لکها تها کاذب مریگا پیشتر کذب می سچانها پهلای مرگیا

(لیکلی یی و چی درواغژن به مخته مری ، په درواغو کی ریښتونی و نو لومړی و مړ)

د محکمې پریکړه داسلامی عدالت قانون

د ولسی جرگی (قومی اسمبلی) دمرزاییت په اړه دکفر پریکړه :

د ۱۹۷۴ عیسوی کال د سپتمبر د میاشتی په ۱۷ مه د پاکستان ټاکل شوی ولسی جرگی ، نزدی د څوارلسو ورځو علمی بحث او څیړنی وروسته په متفقہ توگه ، قادیانیان د هغوی د کفری عقایدو په بنسټ نامسلمانه (غیرمسلم) اعلان کړل . په ولسی جرگه کی د قادیانیانو مشر ، مرزا ناصر احمد ته د دلایلو د ویلو له پاره پوره پوره وخت ورکړل شوی و .

په هغه وخت کی ذوالفقار علی بوتو د پاکستاو صدراعظم و ، دهغی وروسته د پاکستان جمهور ریس (جنرال محمد ضیاالحق) په ۲۶م د اپریل (۱۹۸۴) عیسوی کال د قادیانیت د ممنوع کیدو حکم جاری کړ ، چی په هغی کی قادیانیانو ته داسلامی شعایرو استعمالول او خپل ځان مسلمان څرگندولو بانندی بندیز و لگول شو .

قادیانیانو ددی حکم څخه څرگندی خلاف ورزی وکړه او د قانون د تر پښو لاندی کولو هڅه او هاند یی وکړ . ددوی پر خلاف مقدمات د لمړنیو (ابتدایی) محکمو څخه نیولی تر ستری محکمی پوری ورسیدل ، د څلورو وارو ایالتونو (صوبو) عالی محکمو هم د قادیانیانو د کفری عقایدو په درلودلو سره په هغوی دکفر مهر و لگاوه . قادیانیانو دهای کورټس (عالی محکمو) پر خلاف تر ټولو ستری محکمی (سپریم کورټ اف پاکستان) ته عریضه وړاندی کړه . په ۱۹۹۲ کال پوری ددوی دعریضو شمیره تر اتو پوری ورسیده ،

د ۱۹۹۳ کال د جولایی په میاشت کی د سپریم کورټ (ستری محکمی) ستر قاضی ، قاضی محمد افضل ظله ددی عریضو په اوریدو او تحقیق پیل وکړ او دهغی د حل له پاره یی یوه پنځه کسيزه کمیټه جوړه کړه چی په قاضی شفیع الرحمن ، قاضی عبدالقدیر ، قاضی محمد افضل لون ، قاضی ولی محمد خان او قاضی وسیم اختر بانندی مشتمله وه .

د ستری محکمی دغه کمیسیون په متفقہ توگه قادیانیان ، دکفری عقایدو په درلودلو سره ، دهغوی پر خلاف یوه تاریخ جوړونکی پریکړه وکړه چی د لوستلو وړ ده .

ددی پریکړی تر ټوله لویه ښیگڼه داده چی پر هغی کی د قادیانیانو دکفری عقایدو په هکله پوره بحث او څیړنه شوی ده ، او په اخر کی درانه قاضیان دی نتیجی ته ورسیدل چی دا قادیانیان د خپلو کفری عقایدو له اړخه د (ملعون سلمان رشدی) په څیر دی .

اخري غوبتنه

دقاديانيانو كفريات ، تلبيسات او تحريفات ددي پورته ياد كړل شوي ليكني څخه نور هم ډير زيات دي ، مونږ په ډيره لنډتو گه (دمشت نمونه خروار) په څير دهغي څو نموني ستاسي تر مخ وړاندي كړي.

قران او حديث ، د اسلام ټول علما، د پاكستان ولسي جرگي (قومي اسمبلي) ، د پاكستان سپريم كورټ (ستري محكمي) چي كوم شخص كافر او نامسلمانه گرزولي دي ، نو بيا خو دهغي نه وروسته دهغي په كفر كي به څرنگه شك وكړل شي ؟

مونږ په غوڅه توگه وايو چي :قاديانيان كافر دي اوڅوك چي دهغوي په كفر كي شك وكړي هغوي هم كافر دي .

دټولو مسلمانانو څخه غوبتنه كوو چي ددي فتنې څخه هم خپل ځانونه وساتي اوهر ډول اړيكي ورسره و شكوي اوبرأت تری وكړي . او دكتابونو د لوست او مطالعي څخه يي ځان وژغوري ،(او د نورو په ژغورلو كي هم خپله ايماني دنده ترسره كړي (ژباړن.)

دالله تعالی څخه دعا كوم چي ټول مسلمانان د گمراهي ددي سترې فتنې څخه محفوظ اوخوند وساتي .

اللهم آمين

عبدالسلام رستمی

۱۳ جولای، ۲۰۰۵م کال ، ۶م د جمادی الثاني ۱۴۲۶م هجری ق کال

الحمد لله رب العالمين ، اللهم تقبل مني انك انت السميع العليم

نوٲ:

د استاد ، شيخ الاسلام ، شيخ القران عبدالسلام رستمى حفظه الله ، دغه ستره او علمى څيرنه چى په هغى كى د قاديانيت پر خلاف ډيره په زړه پورى علمى ، تحقيقى او څيرنيز بحث شوى دى ، د الله تعالى جل جلا له په مرحمت ، تعاون او توفيق چى زما لاسو ، گوتو ، فكر ، وجود او كورنى ته يى ور بنسلى و، دغه ژباړه په ۲۸ جولايى پيل او په ۴م د اگست ، مى په مكمله توگه، د ژباړى سره سم د كمپيوتر په مغز كى هم خوندى كړه . دعزت مند استاد دا ليكنه دومره په زړه پورى وه چى ما يى د ژباړى له پاره خپل ټول نور مصروفيات شاته پريښول، او ټول فكر مى همدى لورى ته راواړاوه ، ترڅو همدى خدمت په خاطر ، په هغه قلمى جهاد كى ورگډ شم چى دروند استاد يى يادونه كړى . د الله جل جلا له څخه غواړم چى هغه مسلمانانوته چى د دروند استاد عبدالسلام حفظه الله دغه كتاب ور ورسپړى ، په لوستلو سره يى د قاديانيت ددغى سترى فتنى څخه خوندى پاته شى . همدا راز دهغه د اقدس ذات څخه ارزو لرم چى دغه ژباړه به زما له پاره جارى صدقه وگرزوى او په دنيا او اخرت كى به مى دهغى په اجر سره مفتخر كړى .

الحمد لله رب العالمين ، اللهم تقبل منى انك انت السميع العليم

زما نوری ژباری:

- ۱-اسلامی سیاست د مولانا گوهر الرحمن لیکنه.
- ۲-د حدیثو د انکار څخه د قران تر انکاره پوری : د شیخ السلام، علامه عبدالسلام رستمی، حفظه الله، لیکنه.
- ۳-اسلامی ریاست د مولانا ابولاعلی مودودی (رح) لیکنه.
- ۴-حجاب (شرعی پرده) د مولانا ابولاعلی مودودی (رح) لیکنه.
- ۵-خلافت او ملوکیت : د مولانا ابولاعلی مودودی (رح) لیکنه.
- ۶-د اسلامی انقلاب حکمتونه : د سید اسعد گیلانی (رح) لیکنه
- ۷-د نبوت پای (ختم نبوت): د شیخ السلام، علامه عبدالسلام رستمی، حفظه الله، لیکنه.
او یو شمیر نوری کوچنی رسالی، چی نومونه به یی وروسته، انشاءالله، و لیکل شی.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**